

פתרונות – אפריל 2014

חשיבה מילולית – פרק ראשון

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	2	2	3	1	2	2	2	3	4	4	2	2	3	2	התשובה הנכונה

23	22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	4	4	3	3	1	4	3	התשובה הנכונה

חשיבה מילולית – פרק שני

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
1	3	3	2	2	4	3	1	4	3	1	1	1	2	2	התשובה הנכונה

23	22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	2	4	3	1	3	2	4	התשובה הנכונה

חשיבה כמותית – פרק ראשון

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
3	1	1	4	4	2	4	1	1	4	2	1	4	2	3	התשובה הנכונה

20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	1	4	4	1	התשובה הנכונה

חשיבה כמותית – פרק שני

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	4	3	3	1	2	4	3	3	3	1	4	4	3	2	התשובה הנכונה

20	19	18	17	16	מספר השאלה
2	3	4	1	4	התשובה הנכונה

אנגלית – פרק ראשון

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
4	2	3	1	4	3	3	1	1	3	4	1	1	4	3	התשובה הנכונה

22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	1	4	4	2	1	4	התשובה הנכונה

אנגלית – פרק שני

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	1	2	1	1	4	1	3	2	4	2	3	1	1	1	התשובה הנכונה

22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
3	3	1	2	3	4	1	התשובה הנכונה

פתרונות - חשיבה מילולית - פרק ראשון

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	2	2	3	1	2	2	2	3	4	4	2	2	3	2	התשובה הנכונה

23	22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	4	4	3	3	1	4	3	התשובה הנכונה

1. תשובה (2) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות: **חמוש** הוא אדם שנושא **נשק**.
בתשובה (2) יש יחס דומה: **מצולק** הוא אדם שנושא **צלכת**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות:
מרוקן הוא דבר שהוצא ממנו **תוכן**.
בלוי הוא דבר שנעשה בו **שימוש** רב.
כלוא הוא דבר שנמצא בתוך **פְּלֶא**.

פירושי מילים וביטויים:

משמעות המילה **חמוש** היא: מצויד בכלי נשק.
משמעות המילה **מצולק** היא: שיש לו צלקת.
משמעות המילה **בלוי** היא: שחוק, מרופט.

2. תשובה (3) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות: **אספלנית** משמשת ל**חבישה**.
בתשובה (3) יש יחס דומה: **מטפה** משמש ל**כביוי**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות:
עיתון הוא דבר שמי שעובד בו מבצע **כתיבה**.
קולמוס הוא כלי שפעולתו הפוכה לפעולת **המחיקה**.
מיתר הוא דבר ששימוש לא נכון בו עלול ליצור **צרימה**.

פירושי מילים וביטויים:

משמעות המילה **אספלנית** היא: פלסטר, תחבושת.
משמעות המילה **קולמוס** היא: כלי כתיבה, עט.
משמעות המילה **צרימה** היא: צליל חורק, צליל שאינו נעים לאוזן.
משמעות המילה **מיתר** היא: חוט מתוח שניתן להפיק באמצעותו צליל.

3. תשובה (2) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות : **לאפות** פירושו לייצר משהו שמשמש להכנת **כריך**.
בתשובה (2) יש יחס דומה : **לארוג** פירושו לייצר משהו שמשמש להכנת **בגד**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות :
לסרוג היא פעולה שמטרתה ליצור משהו **מצמר**.
לרקום היא פעולה שמטרתה ליצור **רקמה**.
להטליא היא פעולה שמטרתה לחבר **טלאי**.

פירושי מילים וביטויים :

משמעות המילה **לארוג** היא : לייצר בד.
משמעות המילה **רקמה** היא : עיטור על בד.
משמעות המילה **לרקום** היא : ליצור עיטורים על בד, לתכנן.
משמעות המילה **טלאי** היא : פיסת בד התפורה על קרע.
משמעות המילה **להטליא** היא : לתקן קרע בבגד באמצעות כיסויו.

4. תשובה (2) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות : **חמקמק** הוא משהו שקשה **לתפוס** אותו.
בתשובה (2) יש יחס דומה : **איתן** הוא משהו שקשה **לערער** אותו.

שאר האפשרויות אינן מתאימות :
רצוף הוא תיאור למשהו שלא התבצעה עליו הפעולה **לקטוע**.
שקוף הוא משהו שלא מסוגל **להסתיר** דבר.
ענן הוא אדם שלא מבצע על עצמו את הפעולה **לשבח**.

פירושי מילים וביטויים :

משמעות המילה **איתן** היא : חזק, יציב.
משמעות המילה **לערער** היא : להחליש, לגרום לחוסר יציבות.
משמעות המילה **רצוף** היא : שאינו קטוע.
משמעות המילה **לקטוע** היא : להפסיק.
משמעות המילה **ענן** היא : צנוע.

5. תשובה (4) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות : **שטוח** הוא מצב הביניים שבין **קמור** לקעור. בתשובה (4) יש יחס דומה : **תיקו** הוא מצב הביניים שבין **ניצחון** להפסד.

שאר האפשרויות אינן מתאימות :
פתרון הוא דבר שקשה למצוא **לחידה**.
תמוה פירושו **מוזר**.
אכזבה היא רגש שמורגש כאשר לא מתגשמת **תקווה**.

פירושי מילים וביטויים :

משמעות המילה **קעור** היא : בצורת קערה, שקוע. משמעות המילה **קמור** היא : ההיפך משקוע, בולט כלפי מעלה. משמעות המילה **תמוה** היא : מוזר, שלא מתיישב עם ההיגיון.

6. תשובה (4) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות : **התקנא** פירושו הפך את עצמו ל**מקנא**. בתשובה (4) יש יחס דומה : **התחייך** פירושו הפך את עצמו ל**מחייך**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות :
הצטרף פירושו **צירף** את עצמו.
התכתב פירושו **כתב** וקיבל מכתבים ממישהו.
התנשם פירושו **נשם** בכבודות.

פירושי מילים וביטויים :

משמעות המילה **התקנא** היא : קינא במישהו.
משמעות המילה **התחייך** היא : חייך.

7. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא את האפשרות המתאימה ביותר להשלמת החסר, נבדוק את התשובות כדי למצוא באיזו תשובה קיים היגיון פנימי במשפטים שנוצרים.

תשובה (1) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי ידוע לכול כי הטענה שהשף ניקנור מדייק במתכונים שהוא מפרסם בספריו היא טענה מוטעית. כלומר, השף ניקנור אינו מדייק במתכונים. אם כך, אין היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי הדובר איננו מבין מדוע מעטים בוחרים לקנות את ספרו החדש. אם מתכוונו אינם מדויקים, ניתן להבין מדוע מעטים קונים את ספרו.

תשובה (2) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי ידוע לכול כי הטענה שהשף ניקנור אינו מדייק במתכונים שהוא מפרסם בספריו היא טענה נכונה. כלומר, השף ניקנור אינו מדייק במתכונים. אם כן, אין היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי הדובר מבין מדוע רבים בוחרים לקנות את ספרו החדש. אם מתכוונו אינם מדויקים, קשה להבין מדוע רבים קונים את ספרו.

תשובה (3) נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי ידוע לכול כי הטענה שהשף ניקנור אינו מדייק במתכונים שהוא מפרסם בספריו היא טענה חסרת יסוד. כלומר, השף ניקנור מדייק במתכונים. אם כן, יש היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי הדובר איננו מבין מדוע מעטים בוחרים לקנות את ספרו החדש. אם מתכוונו מדויקים, אכן קשה להבין מדוע מעטים קונים את ספרו.

תשובה (4) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי ידוע לכול כי הטענה שהשף ניקנור מדייק במתכונים שהוא מפרסם בספריו היא טענה מבוססת. כלומר, השף ניקנור מדייק במתכונים. אם כן, אין היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי לדובר ברור לחלוטין מדוע מעטים בוחרים לקנות את ספרו החדש. אם מתכוונו מדויקים, קשה להבין מדוע מעטים קונים את ספרו.

8. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא את האפשרות המתאימה ביותר להשלמת החסר, נבדוק את התשובות כדי למצוא באיזו תשובה קיים היגיון פנימי במשפטים שנוצרים.

תשובה (1) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי ברור שאין צדק בטענה שעבודתו המחקרית חסרת ערך. כלומר, עבודתו המחקרית טובה. אם כן, אין היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי כל מסקנותיו מסתמכות על ממצאים של חוקרים שאמינותם מוטלת בספק. אם מסקנותיו מסתמכות על ממצאים של חוקרים שאינם אמינים, לא הגיוני שעבודתו המחקרית טובה.

תשובה (2) נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי אין שחר לטענה שעבודתו המחקרית חסרת סימוכין (רפרנט). כלומר, עבודתו המחקרית טובה, ויש לה סימוכין. אם כן, יש היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי מסקנותיו מעוגנות בממצאים של חוקרים ידועי שם. אם מסקנותיו מסתמכות על ממצאים של חוקרים ידועי שם – יש לה סימוכין.

תשובה (3) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי טועים השוללים את הטענה שעבודתו המחקרית היא בבחינת פריצת דרך. כלומר, עבודתו המחקרית היא בבחינת פריצת דרך. אם כן, אין היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי כל מחקרו אינו אלא ציטוט מממצאיהם של חוקרים שאבד עליהם הכלח, כלומר שעבר זמנם. אם מחקרו הוא ציטוט מממצאים של חוקרים שאבד עליהם הכלח, לא הגיוני שעבודתו המחקרית היא בבחינת פריצת דרך.

תשובה (4) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי צודקים המצדדים בטענה שעבודתו המחקרית נטולת כל חידוש. כלומר, עבודתו המחקרית אינה מחדשת דבר. אם כן, אין היגיון בכך שבחלקו השני של המשפט נאמר כי כל ממצאיו סותרים את ממצאיהם של חוקרים ידועי שם שחקרו את הנושא בעבר. אם ממצאיו סותרים את ממצאיהם של חוקרים קודמים, לא הגיוני שעבודתו אינה מחדשת דבר.

9. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא את האפשרות המתאימה ביותר להשלמת החסר, נבדוק את התשובות כדי למצוא באיזו תשובה קיים היגיון פנימי במשפטים שנוצרים.

תשובה (1) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי רשות שמורות הטבע ערכה שני מבצעים לספירת היעלים בנגב, וכי בכל אחד מהם התקבלה תוצאה שונה. לאחר מכן נאמר כי עובדה זו ערערה את ביטחונה של הרשות במהימנות של שיטת הספירה. בחלקו השני של המשפט מוסבר כי אף שפרק הזמן שחלף בין המבצע הראשון לשני היה ארוך למדי, לא מן הנמנע שההבדל בין התוצאות נובע משינוי של ממש בגודלה של אוכלוסיית היעלים. מילת הניגוד (אף ש-) איננה הגיונית. ניתן היה לצפות שמכיוון שפרק הזמן שחלף בין שני המבצעים היה ארוך, לא מן הנמנע שההבדל בין התוצאות נובע משינוי בגודלה של אוכלוסיית היעלים.

תשובה (2) נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי רשות שמורות הטבע ערכה שני מבצעים לספירת היעלים בנגב, וכי בכל אחד מהם התקבלה תוצאה שונה. לאחר מכן נאמר כי עובדה זו לא ערערה את ביטחונה של הרשות במהימנות של שיטת הספירה. בחלקו השני של המשפט מוסבר כי אף שפרק הזמן שחלף בין המבצע הראשון לשני היה קצר למדי, ייתכן שההבדל בין התוצאות נובע משינוי של ממש בגודלה של אוכלוסיית היעלים. כלומר, העובדה ששתי התוצאות היו שונות לא ערערה את מהימנותה של שיטת הספירה, מכיוון שיתכן שנבעה מגידול באוכלוסיית היעלים, למרות פרק הזמן הקצר שחלף בין הבדיקות.

תשובה (3) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי רשות שמורות הטבע ערכה שני מבצעים לספירת היעלים בנגב, וכי בכל אחד מהם התקבלה תוצאה שונה. לאחר מכן נאמר כי עובדה זו לא ערערה את ביטחונה של הרשות במהימנות של שיטת הספירה. בחלקו השני של המשפט מוסבר כי מאחר שפרק הזמן שחלף בין המבצע הראשון לשני היה ארוך למדי, אין זה סביר שההבדל בין התוצאות נובע משינוי של ממש בגודלה של אוכלוסיית היעלים. ניתן היה להסיק כי מאחר שפרק הזמן שחלף בין שני המבצעים היה ארוך, סביר שההבדל בין התוצאות נובע משינוי בגודלה של אוכלוסיית היעלים.

תשובה (4) אינה נכונה. בתחילת המשפט נאמר כי רשות שמורות הטבע ערכה שני מבצעים לספירת היעלים בנגב, וכי בכל אחד מהם התקבלה תוצאה שונה. לאחר מכן נאמר כי עובדה זו ערערה את ביטחונה של הרשות במהימנות של שיטת הספירה. בחלקו השני של המשפט מוסבר כי אף שפרק הזמן שחלף בין המבצע הראשון לשני היה קצר למדי, אין זה סביר שההבדל בין התוצאות נובע משינוי של ממש בגודלה של אוכלוסיית היעלים. מילת הניגוד (אף ש-) איננה הגיונית. ניתן היה לצפות שמכיוון שפרק הזמן שחלף בין שני המבצעים היה קצר, אין זה סביר שההבדל בין התוצאות נובע משינוי בגודלה של אוכלוסיית היעלים.

10. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא מה נטען בפסקה בנוגע לתהליכים הקשורים להיסטוריה האבולוציונית, נבחן את המידע המובא בה. בפסקה נאמר כי התנהגותו של בעל חיים במצב נתון מושפעת מגורמים שמקורם בשלושה טווחים של זמן. לאחר מכן מתוארים שלושה גורמים שמקורם בשלושה טווחים של זמן: אירועים שהתרחשו בטווח זמן מיידי, אירועים שהתרחשו בטווח זמן ארוך ותהליכים הקשורים להיסטוריה האבולוציונית של המין הביולוגי של בעל החיים. כלומר, תהליכים הקשורים להיסטוריה האבולוציונית של בעל החיים הם אחד הגורמים המשפיעים על התנהגותם של בעלי חיים. תשובה (2) נכונה.

11. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא באיזו מהמסקנות עשויים מצאי המחקר הנוסף לתמוך, נבין תחילה את המחקרים שמתוארים בשאלה. במחקר אחד עקבו חוקרים אחר קבוצה של נמיות, ומצאו כי בשעת חיפוש המזון, אחת הנמיות נעמדת בעמדה בולטת בשטח, וכאשר היא מבחינה בטורף, היא מזהירה את שאר חברי הקבוצה. במחקר השני נמצא כי נמיות שקיבלו תוספת מזון, הקדישו זמן רב יותר לשמירה על הקבוצה מנמיות שלא קיבלו תוספת מזון.

תשובה (1) נכונה. כאשר לא קיבלו הנמיות תוספת מזון, אחת מהן נעמדה כדי לשמור על שאר חברי הקבוצה. כאשר קיבלו נמיות מסוימות תוספת מזון, הן השקיעו זמן רב יותר בשמירה. מכאן ניתן להסיק כי הנכונות של אותן נמיות לתרום לקבוצה גוברת לאחר שסופקו צרכיהן הפרטיים.

תשובה (2) אינה נכונה. המחקר הנוסף אינו תומך במסקנה שרעב מגדיל את הנכונות של הפרט לסכן את עצמו ולשמור, מכיוון שהנמיות במחקר השני שמרו יותר, וכלל לא היו רעבות. הן קיבלו תוספת מזון.

תשובה (3) אינה נכונה. המחקר הנוסף אינו תומך במסקנה שחיפוש מזון מגדיל את הסיכוי של הפרט להיטרף, מכיוון שלא נבדק בו כמה פרטים מכל קבוצה נטרפו.

תשובה (4) אינה נכונה. המחקר הנוסף אינו תומך במסקנה שהרצון של הפרט לשמור על חבריו לקבוצה חזק מהרצון שלו לספק צרכים אחרים, כגון אכילה, מכיוון שבמחקר השני, רק הנמיות שקיבלו תוספת מזון (סיפוק לאותו צורך אחר) שמרו יותר שעות.

12. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא איזה מן ההיגדים משקף באופן הטוב ביותר את תוכן הדברים, תחילה נבין את תוכן הדברים בפסקה. בתחילת הפסקה נאמר כי הפרט המבטא את הדעה ההפוכה או נוקט פעולה ציבורית על פיה – מביא על עצמו את סכנת הבידוד, ואם הוא פוליטיקאי, מביא על עצמו את הסכנה שיאבד את תמיכת הציבור. כלומר, מי שאינו נמנה עם דעת הרוב, ואף פועל בעניין, מביא על עצמו בידוד. לאחר מכן נאמר כי דעת הקהל היא הדעה השלטת, שמכריחה את הפרט להסתגל אליה באמצעות מנגנון של איום. בסוף הפסקה נאמר כי האפשרות ליצור שינוי בדעת הקהל נתונה רק בידיהם של מי שאינם מניחים לעצמם להיכנע לאיום זה.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה מתוארים פוליטיקאים ופרטים שכופים את עמדותיהם על סביבתם. מידע זה סותר את הנאמר בפסקה, שבה מצוין כי דעת הקהל – היא שמכריחה את הפרט להסתגל אליה.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי מי שדעתם אינה כדעת הרוב, ומי שנוקטים פעולה ציבורית עלי פי דעות המנוגדות לדעת הרוב – דווקא הם ראויים להוביל את דעת הקהל. מידע זה שונה מהנאמר בפסקה, שבה נאמר כי מי שדעתם אינה כדעת הרוב, ומי שנוקטים פעולה ציבורית עלי פי דעות המנוגדות לדעת הרוב – מביאים על עצמם את סכנת הבידוד.

תשובה (3) נכונה. בתשובה נאמר כי רק מי שאינם חוששים מפני המחיר שצפוי לשלם מי שמפנה את עורף לדעה השלטת, יכולים להוביל שינוי בדעת הקהל. מידע זה מתאים לנאמר בפסקה, בה נאמר כי האפשרות ליצור שינוי בדעת הקהל נתונה רק בידיהם של מי שאינם מניחים לעצמם להיכנע לאיום זה, כלומר לעובדה שדעת הרוב היא שמכריחה את הפרט להסתגל אליה.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי האפשרות ליצור שינוי בדעת הקהל נתונה בידי מי שמלכתחילה אינם מצויים בעמדות של שליטה או של פופולריות גדולה. מידע זה סותר את הנאמר בפסקה, בה נאמר כי מי שאינו פועל על פי דעת הקהל מסתכן באיבוד התמיכה והפופולריות.

13. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא איזה מן הנתונים יכול להיות אחד מנימוקיו של ד"ר רובין, נבין תחילה את עמדתו. באחד ממאמריה כתבה ד"ר טופז כי היא תומכת בעמדתו של ד"ר רובין, אך אינה משתכנעת מנימוקיו. כלומר, עמדתה של ד"ר טופז זהה לעמדתו של ד"ר רובין, אך מסיבות שונות. לאחר מכן אומרת ד"ר טופז כי לדעתה, הסיבה היחידה לאפשר לאסירים להתחתן היא שמניעת הדבר מהם פירושה פגיעה בזכויותיהם. ניתן להסיק, אם כן, כי עמדתו של ד"ר רובין היא שיש לאפשר לאסירים להתחתן, אך מסיבות שאינן קשורות לזכויותיהם.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי החוק רואה באסירים אזרחים שווים זכויות, למרות בידודם הזמני מהחברה. מתשובה זו עולה כי עמדתו של ד"ר רובין היא שיש לאפשר לאסירים להתחתן מסיבות שקשורות לזכויותיהם. נימוק זה אינו מתאים להיות אחד מנימוקיו של ד"ר רובין.

תשובה (2) נכונה. בתשובה נאמר כי לאחר השחרור מהכלא אסירים שלא התחתנו נוטים לחזור לפשע יותר מאסירים שהתחתנו בכלא. מתשובה זו עולה כי עמדתו של ד"ר רובין היא שיש לאפשר לאסירים להתחתן מסיבה שאינה קשורה לזכויותיהם. נימוק זה מתאים להיות אחד מנימוקיו של ד"ר רובין.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי אסירים שהתחתנו בכלא השתמשו בקשר עם העולם החיצון כדי להבריח סמים לכלא. מתשובה זו עולה כי ד"ר רובין מתנגד לאפשר לאסירים להתחתן. נימוק זה אינו מתאים להיות אחד מנימוקיו של ד"ר רובין.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי החוק מכיר באפשרות לשלול זכויות מאסירים, ובכלל זה הזכות להתחתן. מתשובה זו עולה כי ד"ר רובין מתנגד לאפשר לאסירים להתחתן. נימוק זה אינו מתאים להיות אחד מנימוקיו של ד"ר רובין.

14. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא איזה מהמצבים המתוארים בתשובות אפשרי, נבדוק את התשובות.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי שני הצדדים הסכימו שהערכאה האזרחית תדון בתביעה לגירושין, והיא דנה בה. בשאלה נאמר כי בנושא תביעות לגירושין, יש לערכאה הדתית סמכות שיפוט ייחודית. כלומר, סמכות שיפוט בה רק ערכאה מסוימת מוסמכת לדון בנושא. מכאן, רק הערכאה הדתית מוסמכת לדון בתביעות לגירושין. המצב המתואר בתשובה אינו אפשרי.

תשובה (2) נכונה. בתשובה נאמר כי שני הצדדים שהערכאה הדתית תדון בנושא מזונות הילדים, והיא דנה בו. בשאלה נאמר כי בנושא מזונות הילדים, סמכות השיפוט היא בהסכמה. כלומר, סמכות שיפוט בה רק הערכאה האזרחית מוסמכת לדון בנושא, אלא אם כן הסכימו שני הצדדים לפנות לערכאה הדתית. מכאן, הערכאה הדתית יכולה לדון בנושא מזונות הילדים, אם שני הצדדים הסכימו לכך. המצב המתואר בתשובה אפשרי.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי שני הצדדים חלוקים בשאלה איזו ערכאה תדון בנושא מזונות הילדים, והערכאה הדתית דנה בו. בשאלה נאמר כי בנושא מזונות הילדים, סמכות השיפוט היא בהסכמה. כלומר, סמכות שיפוט בה רק הערכאה האזרחית מוסמכת לדון בנושא, אלא אם כן הסכימו שני הצדדים לפנות לערכאה הדתית. מכאן, הערכאה הדתית יכולה לדון בנושא מזונות הילדים, רק אם שני הצדדים הסכימו לכך. המצב המתואר בתשובה אינו אפשרי.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי הערכאה הדתית החלה לדון במזונות האישה, ובעקבות פניית אחד הצדדים החלה גם הערכאה האזרחית לדון בנושא. בשאלה נאמר כי בנושא מזונות האישה, סמכות השיפוט היא מקבילה. כלומר, שתי הערכאות מוסמכות לדון בנושא, אך אם ערכאה אחת החלה לדון בו, הערכאה האחרת מנועה מכך. מכאן, הערכאה האזרחית לא יכולה לדון בנושא מזונות האישה אם הערכאה הדתית כבר דנה בו. המצב המתואר בתשובה אינו אפשרי.

15. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא איזו מן הסיבות מתאימה להיות הסיבה שבגינה החליט אלי לפטר את היועץ, נבין תחילה את המשל בשאלה.

בשאלה נאמר כי כאשר החליט אלי לפטר את עובדיה, היועץ הארגוני, אמר עובדיה לאלי שהתנהגותו משולה להתנהגות של חולה שמשליך את המדחום מכיוון שזה מראה כי חומו גבוה. כלומר, אדם שמאשים את מכשיר המדידה כאשר תוצאות המדידה אינן טובות. למעשה, עובדיה ממשיך את עצמו למדחום המתריע על מצב לא טוב, ואת אלי לחולה שמאשים את המדחום במצבו. כלומר, אלי מפטר את עובדיה מכיוון שהוא מתריע על מצב שאינו רצוי.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי אלי מפטר את עובדיה מכיוון שעבודתו של עובדיה אינה יעילה. לפי המשל, אלי מפטר את עובדיה מכיוון שהתריע על מצב שאינו רצוי, ולא מכיוון שעבודתו אינה יעילה. סיבה זו אינה מתאימה להיות הסיבה שבגינה החליט אלי לפטר את עובדיה.

תשובה (2) נכונה. בתשובה נאמר כי אלי מפטר את עובדיה מכיוון שהוא טוען שרבים מהעובדים אינם מרוצים. כלומר, עובדיה מתריע על מצב לא טוב, ואלי בתגובה מפטר אותו. סיבה זו מתאימה להיות הסיבה שבגינה החליט אלי לפטר את עובדיה.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי אלי מפטר את עובדיה מכיוון שהוא גורם לעובדים להתמרמר על תנאי העסקתם. לפי המשל, אלי מפטר את עובדיה מכיוון שהתריע על מצב שאינו רצוי, ולא מכיוון שהוא גורם לעובדים אחרים להתמרמר. סיבה זו אינה מתאימה להיות הסיבה שבגינה החליט אלי לפטר את עובדיה.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי אלי מפטר את עובדיה מכיוון שאינו יכול להמשיך ולשלם לו את שכרו הגבוה. לפי המשל, אלי מפטר את עובדיה מכיוון שהתריע על מצב שאינו רצוי, ולא מכיוון שאינו יכול לשלם לו. סיבה זו אינה מתאימה להיות הסיבה שבגינה החליט אלי לפטר את עובדיה.

16. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא באיזה מן המקרים טען הנתבע טענה שההיגיון שבה דומה להיגיון שבטענת העיתון, נבין תחילה את טענת העיתון (הנתבע בשאלה).

בשאלה מתואר מצב בו מוגשת תביעת דיבה נגד עיתון. מגיש התביעה טוען שמודעה אנונימית שהתפרסמה בעיתון מכפישה אותו. בתגובה, טען העיתון שתביעת הדיבה הוגשה מסיבות אחרות לגמרי. העיתון טען שהתביעה הוגשה רק על מנת לחשוף את זהותו של מזמין המודעה, וכי הדבר עומד בניגוד לחובתו של העיתון לשמור על האנונימיות של מזמיני המודעות. ההיגיון שעומד מאחורי תגובת העיתון הוא שהתובע מגיש תביעה מסיבות אחרות ממה שהצהיר, וכי מטרת התביעה עומדת בניגוד לחובתו של הנתבע.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה מוגשת תביעה בגין הפרת זכויות יוצרים נגד מורה. בטענתו של המורה לא נאמר כי התביעה מוגשת מסיבות אחרות, וכי מטרת התביעה עומדת בניגוד לחובתו של המורה.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה לקוח תובע את חברת טלפונים בטענה שהעלתה את התעריפים שהיא גובה ממנו. בטענתה של החברה לא נאמר כי התביעה מוגשת מסיבות אחרות, וכי מטרת התביעה עומדת בניגוד לחובתה של החברה.

תשובה (3) נכונה. בתשובה מוגשת תביעה נגד קבלן בגין ביצוע עבודות בנייה רועשות. בטענתו של הקבלן נאמר כי התביעה מוגשת מסיבות אחרות (התביעה מוגשת רק כדי לעכב את כניסתם של הדיירים לבניין החדש), וכי מטרת התביעה (להפסיק את העבודות) עומדת בניגוד לחובתו של הקבלן (מחויב לסיים את הבנייה במועד המובטח).

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה מוגשת תביעה נגד חברת תרופות, בטענה לתופעות לוואי קשות. בטענתה של חברת התרופות לא נאמר כי התביעה הוגשה מסיבות אחרות, וכי מטרת התביעה עומדת בניגוד לחובתה של החברה.

17. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא איזה מההיגדים משתמע מהפסקה, נבין תחילה את הרעיון המרכזי המובע בה. בתחילת הפסקה נאמר כי מוזר שהמהפכה הצרפתית לא הניבה מבול של יצירות אמנות גאוניות המשתוות למה שהניבו תקופת ההתעוררות ביוון ותקופת הרנסנס. בהמשך הפסקה נאמר כי מאידך, ניתן להבין זאת, מכיוון שלמהפכה הצרפתית היה צביון פוליטי ומעשי, ושצביון זה הבדיל אותה מהשינויים שהתרחשו בשתי התקופות הנ"ל, שהיו בעלי צביון אינטלקטואלי ורוחני.

תשובה (1) אינה נכונה. בפסקה לא נאמר שבמהפכה הצרפתית השתתפו פחות אנשים.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי ליצירות אמנות גאוניות נודעת תמיד השפעה על תהליכי שינוי. מידע זה סותר את הנאמר בפסקה, בה נאמר כי המהפכה הצרפתית לא הניבה מספר רב של יצירות אמנות.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי השפעתן האמיתית של יצירות אמנות בתקופת המהפכה הצרפתית לא נפלה מהשפעתן של יצירות בתקופות אחרות. מידע זה סותר את הנאמר בפסקה.

תשובה (4) נכונה. בתשובה נאמר כי אופיים של שינויים רחבי היקף המתרחשים בתקופה מסוימת משפיע על איכות היצירות התרבותיות בה. מידע זה מתאים לנאמר בפסקה, בה נאמר כי ההסבר לכך שהמהפכה הצרפתית לא הניבה יצירות אמנות גאוניות, הוא ההבדל בציונים של האירועים של התקופות השונות.

18. תשובה (1) נכונה.

כדי להבין מתי נוצר "סיפוק תועלתי", נבין את ההקשר בו הוא מוזכר. לפי הפסקה הראשונה, התבוננות באובייקט יכולה לגרום לנו הנאות שונות: הנאה מהתבוננות לאחר שהבנו כי הוא יכול לשמש אותנו לסיפוק צרכינו, ללמד אותנו דבר חדש או לעורר בנו רגשות נעלים. עוד נאמר כי אנו נהנים להתבונן באובייקט כאשר הוא מביא אותנו לידי סיפוק מסוים. לאחר מכן מסווגים הסיפוקים, לפי הסדר בו הוזכרו, כסיפוק תועלתי (הראשון), סיפוק אינטלקטואלי (השני) וסיפוק רגשי (האחרון) (שורה 2-4). כלומר, "סיפוק תועלתי" נוצר כאשר אנו מבינים שהאובייקט יכול לספק את צרכינו. תשובה (1) נכונה.

19. תשובה (3) נכונה.

כדי להבין את עמדתו של קאנט לגבי הקביעה כי דבר מה הוא יפה, נבין את דבריו כפי שמובאים בפסקה הראשונה. בפסקה הראשונה נאמר כי קאנט טוען שהקביעה כי דבר מה הוא יפה מקורה בסוג מיוחד של הנאה (שורה 4-5). כלומר, הנאה שמביאה אותנו לידי סיפוק אחר, שאינו תועלתי, אינטלקטואלי או רגשי. תשובה (3) נכונה.

20. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא את התשובה הנכונה, נבין תחילה את הפסקה השנייה. בפסקה השנייה מוסבר על המאפיין הראשון של השיפוט האסתטי, שקובע כי "יפה" הוא מה שמעורר הנאה, ללא סיפוק אינטרס כלשהו. לאחר מכן מוסבר מהו אינטרס. רצון לזכות בהנאה אסתטית אינו אינטרס. לפי קאנט, אינטרס נובע ממצב פיזי של מחסור. עוד אומר קאנט כי סיפוק אינטרסים באמצעות אובייקטים נעשה באמצעות שימוש בהם, ושימוש אין משמעו התבוננות בהם.

תשובה (1) אינה נכונה. קאנט אינו סבור כי כל אובייקט שאינו מספק אינטרס הוא אובייקט יפה. קאנט סבור שאם אובייקט הוא יפה, התנאי הראשון שעליו לעמוד בו הוא שהאובייקט מעורר בנו הנאה בלי שיספק אינטרס.

תשובה (2) אינה נכונה. קאנט טוען כי אינטרס באופן כללי נובע ממצב פיזי של מחסור. עוד טוען קאנט כי התבוננות בדבר מה יפה אינו אינטרס. כלומר, מקורה אינו במחסור.

תשובה (3) נכונה. קאנט אכן טוען כי התבוננות באובייקט אינה שימוש בו.

תשובה (4) אינה נכונה. קאנט טוען באופן חד משמעי כי סיפוק אינטרסים באמצעות אובייקטים נעשה על ידי שימוש בהם.

21. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא מה קורה כאשר אנו חשים שפרח שהתבוננו בו הוא יפה, נבין תחילה את הפסקה השנייה. בפסקה השנייה מוסבר על המאפיין הראשון של השיפוט האסתטי, שקובע כי "יפה" הוא מה שמעורר הנאה, ללא סיפוק אינטרס כלשהו. לאחר מכן מוסבר מהו אינטרס. רצון לזכות בהנאה אסתטית אינו אינטרס. לפי קאנט, אינטרס נובע ממצב פיזי של מחסור. עוד אומר קאנט כי סיפוק אינטרסים באמצעות אובייקטים נעשה באמצעות שימוש בהם, ושימוש אין משמעו התבוננות בהם.

תשובה (1) אינה נכונה. אם הפרח מילא בעברונו מחסור כלשהו, אזי הוא סיפק לנו אינטרס. לפי הפסקה השנייה, דבר ייחשב ל"יפה" רק אם לא מילא בעברונו שום אינטרס.

תשובה (2) אינה נכונה. אין זה נכון שלא נוכל לעשות בפרח שום שימוש. לא נוכל לעשות בו שימוש שיספק מחסור כלשהו. כלומר, יספק אינטרס.

תשובה (3) אינה נכונה. לפי הפסקה השנייה, הצורך לזכות בסיפוק אסתטי אינו אינטרס.

תשובה (4) נכונה. לפי הפסקה השנייה, כאשר אנו חשים שפרח שהתבוננו בו הוא יפה, אזי הוא גורם לנו הנאה בלי לספק שום אינטרס.

22. תשובה (4) נכונה.

כדי להבין מדוע התאמה בין חלקי האובייקט יוצרת רושם של תכליתיות, נבין את הפסקה האחרונה. לפי הפסקה האחרונה, אובייקט נחשב "יפה" אם האלמנטים הצורניים בו מותאמים זה לזה. כל חלק מותאם לחלק אחר, וכל החלקים מותאמים לשלם. קאנט טוען כי תואם זה יוצר רושם של היעדר שרירותיות (לא נוצר במקרה), ומעיד, לכאורה, על קיומה של תכליתיות. תשובה (4) נכונה.

23. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא מה ההבדל בין המאפיין השלישי של השיפוט האסתטי לבין שני המאפיינים הראשונים, נקרא את תחילתה של הפסקה האחרונה.

לפי הפסקה האחרונה, המאפיין השלישי, בניגוד לשניים הראשונים, שמתנייחים להנאה הנגרמת על ידי אובייקטים מסוימים, מתנייח לאובייקט עצמו. תשובה (1) נכונה.

פתרונות - חשיבה מילולית - פרק שני

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
1	3	3	2	2	4	3	1	4	3	1	1	1	2	2	התשובה הנכונה

23	22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	2	4	3	1	3	2	4	התשובה הנכונה

1. תשובה (2) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות: **הכביר** הוא מי שעשה ההפך מ**להמעיט**.
בתשובה (2) יש יחס דומה: **הלביש** הוא מי שעשה ההפך מ**לערוטל**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות:
הקשיב הוא מי שעשה את הפעולה **להסכית**.
התריע הוא מי שגרם לאחר **להיזהר**.
המתין פירושו חיכה למי שעשה את הפעולה **לבושש**.

פירושי מילים וביטויים:

משמעות המילה **הכביר** היא: הרבה, הפריז.
משמעות המילה **להסכית** היא: להקשיב, להאזין.
משמעות המילה **לערוטל** היא: להפשיט, להסיר את הבגדים.
משמעות המילה **התריע** היא: הזהיר.
משמעות המילה **לבושש** היא: לאחר, להשתוות, להתממה.

2. תשובה (2) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות: **אצטבה** נועדה לשים דבר מה על **גביה**.
בתשובה (2) יש יחס דומה: **קופסה** נועדה לשים דבר מה **בתוכה**.
מכיוון ששינינו את אחת המילים בזוג המופיע בשאלה, נשנה בהתאם גם את אחת המילים בזוגות בתשובות.

שאר האפשרויות אינן מתאימות:
נעזרים **בסולם** על מנת להגיע **למעלה**.
נעזרים **במשקפת** על מנת לראות דבר **רחוק**.
ירכתיים הם חלק מגוף האנייה/הסירה שנמצא **מאחור**.

פירושי מילים וביטויים:

משמעות המילה **אצטבה** היא: מדף.
משמעות המילה **ירכתיים** היא: החלק האחורי של אנייה או סירה.

3. תשובה (1) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות : **מברשת** היא כלי שמסייע לשים (למרוח) **צבע** על משטח. בתשובה (1) יש יחס דומה : **פטיש** הוא כלי שמסייע לשים (לתקוע) **מסמר** על משטח.

שאר האפשרויות אינן מתאימות :

את משמש לחפירת **בור**.

מעלית משמשת למעבר בין **קומה** אחת לאחרת.

מסחטה משמשת להכנת **מיץ**.

פירושי מילים וביטויים :

משמעות המילה **את** היא : כלי עבודה המשמש לחפירה.

4. תשובה (1) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות : **לרדות** היא פעולה שמטרתה להוציא משהו (דבש) **מכוורת**. בתשובה (1) יש יחס דומה : **לשלול** היא פעולה שמטרתה להוציא משהו (דג) **ממים**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות :

לשאוב היא פעולה שמטרתה להוציא **מים** מתוך משהו (באר).

למהול היא פעולה שמטרתה להוסיף **מים** (על מנת להפוך משהו לנוזלי יותר).

להציף היא פעולה שמטרתה לכסות **במים**.

פירושי מילים וביטויים :

משמעות המילה **לרדות** היא : הוצאת דבש מכוורת.

משמעות המילה **לשלול** היא : הוצאת משהו (לדוגמה דגים או פנינים) מתוך נוזל.

משמעות המילה **לשאוב** היא : להעלות מים.

משמעות המילה **למהול** היא : להפוך חומר לפחות מרוכז.

5. תשובה (1) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות: **הזדקק** הוא מי שהפך משהו ל**נחוץ** עבורו. בתשובה (1) יש יחס דומה: **הבין** הוא מי שהפך משהו ל**נהיר** עבורו.

שאר האפשרויות אינן מתאימות:
העניש הוא מי שנתן משהו (עונש) למי שנפגע.
נטמן הוא מי שהפך ל**צפון**.
נסדק הוא דבר שנשבר.

פירושי מילים וביטויים:

משמעות המילה **נהיר** היא: ברור, מובן.
משמעות המילה **נפשע** היא: עבר על החוק, חטא.
משמעות המילה **נטמן** היא: הוסתר, הוחבא, הוצפן.
משמעות המילה **צפון** היא: חבוי, טמון, שמור בתוך משהו.
משמעות המילה **נסדק** היא: נשבר, חורר, נבקע.

6. תשובה (3) נכונה.

היחס בין המילים המודגשות: **סלל** הוא מי שיצר **דרך**. בתשובה (3) יש יחס דומה: **טבע** הוא מי שיצר **מטבע**.

שאר האפשרויות אינן מתאימות:
הציף הוא מי שגרם לאחר להשתמש ב**מצוף**.
הודיע הוא מי שהעביר **מידע**.
ניסר הוא מי שתוצאת הלואי של פעולתו היא **נסורת**.

פירושי מילים וביטויים:

משמעות המילה **סלל** היא: יצר דרך.
משמעות המילה **טבע** היא: יצר מטבעות.
משמעות המילה **נסורת** היא: שבבי עץ הנוצרים עקב פעולת ניסור.

7. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא את האפשרות המתאימה ביותר להשלים את המשפטים, נבדוק את התשובות כדי למצוא באיזו תשובה קיים היגיון פנימי במשפטים שנוצרים.

תשובה (1) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיבור המחזה מוכן לקבל את העובדה שייאלץ להתמודד עם אכזבות בחייו. עוד הוא מוסיף, כי יהיה מסוגל לשאת צער ללא גבול. אם כן, אין היגיון בהמשך המשפט השני, לפיו, חיזוריו אחרי אהובתו היו לשווא, כלומר חיזוריו לא הצליחו, ובעקבות כך הבין שאין טעם לחייו. המשך המשפט מצביע דווקא על כך שאין ביכולתו לשאת צער ללא גבול בניגוד לדבריו.

תשובה (2) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיבור המחזה אינו מוכן לקבל את העובדה שייאלץ להתמודד עם אכזבות בחייו. עוד הוא מוסיף, כי יהיה מסוגל לשאת צער רק עד גבול מסויים. אם כן, אין היגיון בהמשך המשפט השני, לפיו, חיזוריו אחרי אהובתו היו לשווא, כלומר חיזוריו לא הצליחו, ובעקבות כך הבין שיש ביכולתו לשאת כאב. המשך המשפט מצביע דווקא על כך שיש ביכולתו לשאת צער בניגוד לדבריו.

תשובה (3) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיבור המחזה מוכן לקבל את העובדה שייאלץ להתמודד עם אכזבות בחייו. עוד הוא מוסיף, כי יהיה מסוגל לשאת כמעט כל צער. אם כן, אין היגיון בהמשך המשפט השני, לפיו, חיזוריו אחרי אהובתו לא היו לשווא, כלומר חיזוריו הצליחו, ובעקבות כך הבין שכאבו רב מכדי לשאתו. המשך המשפט מצביע על כך שחיזוריו צלחו, ועל כן אין זה הגיוני שירגיש צער מהצלחה זו.

תשובה (4) נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיבור המחזה אינו מוכן לקבל את העובדה שייאלץ להתמודד עם אכזבות בחייו. עוד הוא מוסיף, כי יהיה מסוגל לשאת צער רק עד גבול מסויים. אם כן, יש היגיון בהמשך המשפט השני, לפיו חיזוריו אחרי אהובתו היו לשווא, כלומר חיזוריו לא הצליחו, ובעקבות כך הבין שאין טעם לחייו. המשך המשפט מצביע על כך שאכן אין ביכולתו לשאת צער.

8. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא את האפשרות המתאימה ביותר להשלים את המשפטים, נבדוק את התשובות כדי למצוא באיזו תשובה קיים היגיון פנימי במשפטים שנוצרים.

תשובה (1) נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיונס ממעיטה בערכם של הרישומים שצייר הביולוג שטולץ, מכיוון שהיא טוענת שהם אינם מדוייקים. במשפט השני טוען הדובר כי הוא אינו חושב שגיונס טועה, כלומר גיונס צודקת, שכן שטולץ עצמו סיפר שלא מנע מעצמו חופש אומנותי, כלומר לא דייק ברישומים. אם כן, יש היגיון שבמשפט האחרון מתואר שבניגוד לחוסר הדיוק, היו לרישומים השפעה על התאוריות המקובלות בימינו.

תשובה (2) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיונס מהללת את הרישומים שצייר הביולוג שטולץ, ומוסיפה כי הם שיקוף המציאות. במשפט השני טוען הדובר כי הוא אינו חושב שגיונס טועה, כלומר גיונס צודקת, שכן שטולץ עצמו סיפר שלא חסך מאמצים על מנת לדייק ככל האפשר. אם כן, אין היגיון שבמשפט האחרון נאמר שאם לא כך היו פני הדברים היו לרישומיו השפעה על התאוריות המקובלות בימינו. היה הגיוני שאם כך הם פני הדברים (הדיוק הרב של הרישומים) תהייה להם השפעה.

תשובה (3) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיונס חולקת על מי שממעיט בערכם של הרישומים שצייר הביולוג שטולץ, מכיוון שהיא טוענת שהם אינם לא מדוייקים, כלומר מדוייקים. במשפט השני טוען הדובר כי הוא אינו חושב שגיונס טועה, כלומר גיונס צודקת, שכן שטולץ עצמו סיפר שלא התכוון לצייר בצורה מציאותית. בשלב זה ניתן לעצור את קריאת התשובה; סוף המשפט השני אינו הגיוני ביחס לתחילתו, מפני ששטולץ סותר את טענתה של גיונס ושל הדובר.

תשובה (4) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שגיונס מפקפקת בערכם של הרישומים שצייר הביולוג שטולץ, מכיוון שהיא טוענת שהם אינם מדוייקים. במשפט השני טוען הדובר כי הוא אינו חושב שגיונס טועה, כלומר גיונס צודקת, שכן שטולץ עצמו סיפר שלא התפשר על אף פרט, כלומר דייק ברישומיו. בשלב זה ניתן לעצור את קריאת התשובה; סוף המשפט השני לא הגיוני ביחס לתחילתו, מפני ששטולץ סותר את טענתה של גיונס ושל הדובר.

9. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא את האפשרות המתאימה ביותר להשלים את המשפטים, נבדוק את התשובות כדי למצוא באיזו תשובה קיים היגיון פנימי במשפטים שנוצרים.

תשובה (1) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שמיכאלה ידעה שכאשר בן שבט טמוס מחבר סיפור, רק הוא רשאי לספרו, מכיוון שהסיפור נחשב לקניינו הבלעדי. אם כן, אין היגיון בכך שבהמשך נאמר שהיא לא התפלאה לגלות שסיפוריו של רופוס, בן השבט, מופרים לבני השבט אשר מתגוררים בצדה המזרחי של שרשרת הרי הבולו, בעוד הוא מעולם לא עזב את צידה המערבי. כלומר, אם סיפורו בלעדי, אין זה הגיוני שיסופר במקום שבו לא הוא עצמו סיפר זאת, ולכן תגובתה של מיכאלה לא הגיונית.

תשובה (2) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שמיכאלה ידעה שכאשר בן שבט טמוס מחבר סיפור, כל בני השבט רשאים לספרו. אם כן, אין היגיון בכך שבהמשך המשפט נאמר ש**בניגוד** לעובדה זו, הסיפור נחשב לקניינו של כל השבט, שכן לא קיים ניגוד בין שני חלקי המשפט. בשלב זה ניתן לעצור את קריאת התשובה.

תשובה (3) נכונה. במשפט הראשון נאמר שמיכאלה ידעה שכאשר בן שבט טמוס מחבר סיפור, רק הוא רשאי לספרו, על אף שהסיפור נחשב לקניינו של כל השבט. אם כן, יש היגיון בכך שבהמשך נאמר שהיא התפלאה לגלות שסיפוריו של רופוס, בן השבט, מופרים לבני השבט אשר מתגוררים בצדה המזרחי של שרשרת הרי הבולו, בעוד הוא מעולם לא עזב את צידה המערבי. כלומר, אם סיפורו בלעדי, זה הגיוני שלא יסופר במקום שבו לא הוא עצמו סיפר זאת, ולכן תגובתה של מיכאלה הגיונית.

תשובה (4) אינה נכונה. במשפט הראשון נאמר שמיכאלה ידעה שכאשר בן שבט טמוס מחבר סיפור, רק הוא רשאי לספרו, מכיוון שהסיפור נחשב לקניינו הבלעדי. אם כן, אין היגיון בכך שבהמשך נאמר שהיא התפלאה לגלות שסיפוריו של רופוס, בן השבט, אינם מופרים לבני השבט אשר מתגוררים בצדה המזרחי של שרשרת הרי הבולו, בעוד הוא מעולם לא עזב את צידה המערבי. כלומר, אם סיפורו בלעדי, אין זה הגיוני שיסופר במקום שבו לא הוא עצמו סיפר זאת, ולכן תגובתה של מיכאלה לא הגיונית.

10. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא איזו חיה לא תיתכן בגן החיות, נבין תחילה מהנתונים מה ראתה נטע בגן החיות.

- לפי הנתון הראשון, ידוע כי נטע ראתה את כל החיות שמוצאן באפריקה.
- לפי הנתון השני, ידוע שכל החיות אותן ראתה נטע ניזונות מעשב בלבד.

מכאן נסיק שאם נטע ראתה את כל החיות שמוצאן באפריקה, וכולן ניזונו מעשב בלבד, לא ייתכן שנמצא חיה שמוצאה באפריקה, ושאינה ניזונה מעשב.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה מוצגת חיה שמוצאה מאפריקה, ושניזונה מעשב. אנו יודעים שנטע ראתה חיות שמוצאן מאפריקה ושכולן ניזונות מעשב, ולכן חיה זו תיתכן בגן החיות.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה מוצגת חיה שמוצאה מאסיה, ושניזונה מחרקים. איננו יודעים דבר על החיות שמוצאן מאסיה, ולכן יכול להיות שיש חיה שמוצאה מאסיה שניזונה ממזון שאינו עשב. מכיוון שנטע לא ראתה אותה, אין זה אומר שהיא לא יכולה להתקיים.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה מוצגת חיה שמוצאה מאסיה, ושניזונה מעשב. איננו יודעים דבר על החיות שמוצאן מאסיה, ולכן יכול להיות שיש חיה שמוצאה מאסיה שניזונה מעשב. מכיוון שנטע לא ראתה אותה, אין זה אומר שהיא לא יכולה להתקיים.

תשובה (4) נכונה. בתשובה מוצגת חיה שמוצאה מאפריקה, ושניזונה מחרקים. אנו יודעים שנטע ראתה את כל החיות שמוצאן מאפריקה, וכל החיות שראתה ניזונות מעשב, ולכן אין זה הגיוני שיש בגן החיות חיה מאפריקה שניזונה מחרקים.

11. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא איזו מהעובדות **מחלישה** את מסקנתו של בני, נבחן את מסקנתו כפי שמוצגת בשאלה. מסקנתו של בני היא שהעלייה במכירות המעילים נובעת מגל הקור שפקד את הארץ בתקופה זו.

תשובה (1) אינה נכונה. אם נתון כי גם מכירות שמיכות הפוך עלו, ניתן להבין כי גל הקור הוא אכן הגורם לעליית המכירות, ובעקבותיו אנשים קונים דברים שונים המשמשים לחימום הגוף. בתשובה זו מובא נתון, אשר מחזק את מסקנתו של בני.

תשובה (2) נכונה. אם נתון כי במקביל לגל הקור פתח בני במסע פרסום, ניתן להבין כי הגורם לגידול בהיקף המכירות נבע לאו דווקא מגל הקור, אלא מגורם אחר - מסע הפרסום. בתשובה זו מובא הסבר חלופי, אשר מחליש את מסקנתו של בני.

תשובה (3) אינה נכונה. אם נתון כי בתקופה המקבילה בשנה שעברה (אשתקד) ירדו המכירות, ואילו השנה הן עלו, ניתן להבין כי אכן העלייה במכירות נובעת מגל הקור. משלא ידועה סיבה נוספת לקנייה, ניתן להבין כי בתשובה זו מובא נתון, אשר מחזק את מסקנתו של בני.

תשובה (4) אינה נכונה. אם נתון כי החברה המתחרה הורידה את מחירי מעיליה, ועדיין חלה עלייה בהיקף המכירות, ניתן להניח שאכן גל הקור הוא האחראי למצב, מכיוון שלמרות המחיר הגבוה, אנשים ממשיכים לקנות מעילים. משלא ידועה סיבה נוספת לקנייה, ניתן להבין כי בתשובה זו מובא נתון, אשר מחזק את מסקנתו של בני.

12. תשובה (2) נכונה.

על מנת להבין מה עולה מדבריו של בן- דב, נבחן את המידע שבפסקה. על פי הפסקה, בן- דב טוען כי הרעיון שהוצע בעבר, בדבר בניית חומת ירושלים על ידי הסולטאן סולימן על מנת לבלום מתקפות עליה מצד שוכני הקפר, אינו נכון ("אין לו על מה שיסמוך"). הוא מוסיף וטוען כי מחלקת פרשים הייתה פותרת את בעיית המתקפות בעלות מזערית, ולדעתו, המניע לבנייה היקרה של החומה היה הפחד מפני פלישת קרלוס החמישי, שלפי ידיעות, תכנן לחדש את מסעי הצלב ולכבוש את ירושלים.

תשובה (1) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי בן- דב טוען שסולימן השתמש באיום מצד יושבי הספר כתירוץ להקמת חומה הקרויה על שמו, אלא שהשתמש באיום כתירוץ מפני פלישתו של קרלוס החמישי.

תשובה (2) נכונה. מן הפסקה אכן עולה כי בן- דב טוען שלשם הגנה מפני מתקפות יושבי הספר על ירושלים לא הייתה דרושה הקמת חומה יקרה, ומוסיף כי טענה זו שימשה רק כתירוץ לבניית החומה על ידי סולימן.

תשובה (3) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי בן- דב לא מסכים עם ההסבר שטוען סולימן חשש מפני מתקפה אפשרית של קרלוס החמישי. בפסקה נטען בדיוק ההיפך; בן- דב מסכים עם טענה זו.

תשובה (4) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי בן- דב לא מסכים עם הסברה שגורסת שבמדבר יהודה חיו יושבי ספר שאיימו להפר את הסדר בירושלים. בפסקה נטען בדיוק ההיפך; בן- דב מסכים עם טענה זו.

13. תשובה (3) נכונה.

על מנת להבין על איזו מן ההנחות מבוססת השערת החוקרים, נבין את המידע שבפסקה. על פי הפסקה, החוקרים רצו לבדוק את השפעת צריכת הקפאין על השתכנויות מטיעונים. לשם כך הם חילקו את קבוצת הנבדקים לשתי קבוצות; קבוצה אחת קיבלה משקה עם קפאין והשנייה משקה ללא קפאין, ובחנו את השתכנויותם מטיעונים בעד צמחונות. תוצאות המחקר הראו כי הקבוצה שצרכה קפאין השתכנעה יותר, מכיוון שהייתה מרוכזת יותר בטיעונים. מכאן אנו מבינים כי בבסיס טענתם של החוקרים נמצאת ההנחה, שכאשר אדם מתרכז יותר בשמיעת טיעונים, הוא משתכנע מהם יותר, מאשר אדם המקשיב להם בחוסר תשומת לב. תשובה (3) נכונה.

14. תשובה (3) נכונה.

על מנת להבין איזו טענה הנוגעת לתופעה "אל-ניניו" נכונה, נבחן את המידע שבפסקה. על פי הפסקה, "אל-ניניו" הוא כינוי לקבוצת שינויים אקלימיים המתרחשים סביב קו המשווה במזרח האוקיינוס השקט. בהמשך מפורט מה תופעה זו עשויה לכלול; שינויים בדפוסי זרמי הים וזרמי הרוחות, שינויים בדפוסי היווצרות משקעים ושינויים בתדירותן ובעוצמתן של הסערות הטורפיות. עוד נאמר ששינויים אלה משפיעים על מיליוני בני אדם, מכיוון שהם משליכים על ענפים חשובים בכלכלות מדינות רבות (חקלאות, תיירות ומסחר).

תשובה (1) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי תופעת ה"אל-ניניו" מתרחשת בכל מקום שבו מתרחשות סערות טורפיות, אלא שתופעה זו יכולה להשפיע על תדירותן של סערות טורפיות ועל עוצמתן.

תשובה (2) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי רוב השינויים האקלימיים המתרחשים במסגרת תופעת ה"אל-ניניו" הם שינויים הקשורים בזרמי הים. זרמי הים משמשים כדוגמה לאחד מהשינויים שעלולה התופעה לגרום.

תשובה (3) נכונה. מן הפסקה אכן עולה כי יש מדינות שבהן תופעת ה"אל-ניניו" משפיעה על ענף החקלאות.

תשובה (4) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי במדינות בהן תופעת ה"אל-ניניו" מתרחשת, הכלכלה נשענת בעיקר על תיירות ומסחר. הפגיעה בתיירות והפגיעה במסחר מהוות, כל אחת, דוגמה להשלכה אפשרית במדינות בהן התופעה פוגעת.

15. תשובה (1) נכונה.

כדי להבין מה יכולה להיות מדיניות משרד ההגירה על פי דבריו של קובלנץ, ננסה להבין את המשל וההקשר בו נאמרו דבריו של קובלנץ, ולאחר מכן נמצא את התשובה שמבהירה מהי מדיניות משרד ההגירה בחומקיסטון. קובלנץ מותח ביקורת על מדיניות ההגירה ואומר כי "מוטב לתת לאדם רעב חכה מלתת לו סל מלא דגים". כלומר, קובלנץ טוען כי עדיף לתת לאדם "כלים" על מנת שיוכל לעזור לעצמו, ולא לתת לו את העזרה מוכנה. בהקשר של מדיניות ההגירה, ניתן להבין את דבריו בצורה שבה הוא מעדיף תחילה לתת למהגרים "כלים" (חכה) על מנת שיוכלו להתאקלם במדינה בצורה טובה, ולא לעודד תכניות שנותנות עזרה ("סל מלא דגים") אשר לא דורשות מהם לעזור לעצמם להתאקלם. מכיוון שקובלנץ מתנגד לתכנית, עלינו למצוא בתשובות מדיניות שסביר שקובלנץ יתנגד לה.

תשובה (1) נכונה. קובלנץ אכן יתנגד להקים תחנת רדיו בשפת המהגרים, במקום להשקיע בבתי ספר ללימוד השפה המקומית, שהרי לימוד השפה המקומית הוא "כלי" (חכה), ואילו המדיניות נותנת להם עזרה ללא מאמץ ("סל מלא דגים").

תשובה (2) אינה נכונה. קובלנץ לא יתנגד לשיכון המהגרים באזור שקבע משרד ההגירה, במקום לתת להם לבחור בעצמם היכן לגור, שהרי תכנית שכזאת יכולה להיות ה"כלי" (החכה), שיאפשר למהגרים להתאקלם בכוחות עצמם בצורה טובה.

תשובה (3) אינה נכונה. קובלנץ לא יתנגד להפנות מהגרים למקומות עבודה הדורשים ידע בחומקיסטנית, שהרי תכנית שכזאת יכולה להיות ה"כלי" (החכה), שידורש מהם ללמוד את השפה, ובכך להתאקלם בצורה טובה.

תשובה (4) אינה נכונה. קובלנץ לא יתנגד לתכנית להגבלת מספר המהגרים הנכנסים לחומקיסטון, מכיוון שלדעתו יש "להקשות" על המהגרים שכבר בחומקיסטון על מנת שיתאקלמו בכוחות עצמם, ולא על מהגרים שמנסים להגיע למדינה.

16. תשובה (4) נכונה.

כדי להבין איזו שאלה מתאימה להיות השאלה העיקרית הנדונה בחלקו השני של המאמר, נבחן את המידע שבקטע.

על פי הפסקה, המאמר מחולק לשני חלקים; החלק הראשון מנסה לברר מהם ההבדלים בין היררכיית הנושאים, כלומר סדר חשיבות הנושאים, בכלי התקשורת בפריפריה לבין סדר חשיבות הנושאים בתקשורת הכלל - ארצית. החלק השני מסתמך על החלק הראשון, ומנסה להשוות בין ההשפעה שיש לכלי התקשורת המקומיים על סדר היום בפריפריה, לבין ההשפעה שיש לכלי התקשורת הכלל - ארציים על סדר היום בפריפריה. סדר יום מתבטא במידת התעניינות האוכלוסייה במידע המגיע מכלי התקשורת השונים (הארציים והמקומיים). מכאן נסיק כי אנו מחפשים שאלה העוסקת במידת ההתעניינות של תושבי הפריפריה בסדר היום המוצג בכלי התקשורת השונים.

תשובה (1) אינה נכונה. השאלה שבתשובה עוסקת ביחסם של עורכי כלי התקשורת המקומיים לרחשי לבם של התושבים המקומיים, ואינה עוסקת ביחס התושבים המקומיים למידע המגיע אליהם מכלי התקשורת השונים.

תשובה (2) אינה נכונה. השאלה שבתשובה עוסקת בהשוואה בין סדר הנושאים המוצג בכלי התקשורת השונים (המקומיים והכלל - ארציים), ואינה עוסקת ביחס התושבים המקומיים למידע המגיע אליהם מכלי התקשורת השונים.

תשובה (3) אינה נכונה. השאלה שבתשובה עוסקת בהשוואה בין מידת ההשפעה של התקשורת הכללית על סדר יומה של האוכלוסייה הכללית לבין ההשפעה על האוכלוסייה המקומית (הפריפריאלית), ואינה עוסקת ביחס התושבים המקומיים, בפרט, למידע המגיע אליהם מכלי התקשורת השונים.

תשובה (4) נכונה. השאלה שבתשובה עוסקת בהשוואה בין מידת התעניינותם של התושבים המקומיים (הפריפריאלים) בסדר היום על פי התקשורת הכלל - ארצית לבין מידת התעניינותם בסדר היום על פי התקשורת המקומית.

17. תשובה (2) נכונה.

על מנת להבין מה אינו עולה מדבריהם של החוקרים, נבחן את המידע שבפסקה. על פי הפסקה, ישנם חוקרים שסבורים שעיסוק רב בעבר מאפיין חברות שמשנתות בקצב מהיר מאוד. לדוגמה ("יולראיה"), בעידן המודרני העיסוק בעבר ("ההיסטוריה") הפך לנושא מרכזי. עוד מצויין, כי החברה הבריטית, שחווה תהליך שינוי מוקדם מכל חברה אחרת, הרבתה לעסוק בעברה.

תשובה (1) אינה נכונה. מן הפסקה אכן עולה כי שינויים מהירים מאפיינים חברות רבות בעידן המודרני. בקטע נטען שבעידן המודרני (עידן במשמעות רחבה וכלל עולמית), העיסוק בעבר הפך לנושא מרכזי, וחברות שעוסקות בו הן חברות שעוברות שינוי מהיר. כלומר כלל חברות העולם עוברות שינויים מהירים.

תשובה (2) נכונה. מן הפסקה לא עולה כי העיסוק בעבר המריץ תהליכי שינוי בחברות מודרניות בכלל ובחברה הבריטית בפרט, אלא להפך; תהליכי השינוי המהיר הם אלה שהמריצו את העיסוק בעבר.

תשובה (3) אינה נכונה. מן הפסקה אכן עולה כי הבריטים עסקו בהיסטוריה באינטנסיביות כבר בשלב מוקדם יחסית של העידן המודרני. בקטע נטען שהחברה הבריטית "התנסתה בתהליכי מודרניזציה מוקדם מכל חברה אחרת", ושחברות אלו מאופיינות בעיסוק אינטנסיבי בעברן.

תשובה (4) אינה נכונה. מן הפסקה אכן עולה כי חברות שאינן משתנות במהירות עוסקות בעברן פחות מחברות שמשתנות במהירות. בקטע נטען שעיסוק רב בעבר מאפיין מדינות שהתפתחו מהר. מכאן ניתן להסיק שחברות

שהתפתחו מהר יותר, נטו להתעסק יותר בעברן בהשוואה לחברות שהתפתחו לאט יותר ("חברות שאינן משתנות במהירות").

18. תשובה (3) נכונה.

על מנת להבין איזו טענה נכונה, נבחן את המידע שבפסקה.

תשובה (1) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי בעבר סברו שהמטען הגנטי נמצא בתא, וכיום יודעים שהוא מאוכסן בדנ"א, אלא שבעבר לא ידעו כלל על קיומו של מטען זה.

תשובה (2) אינה נכונה. מן הפסקה לא עולה כי קיים דמיון רב בין התכונות התורשתיות של חיידקים, צמחים ובני אדם, אלא שקיים דמיון במבנה ובהרכב הדנ"א (החומר התורשתי).

תשובה (3) נכונה. מן הפסקה אנו מבינים ש"לכל יצור חי יש מטען גנטי... ואת התכונות התורשתיות שהוא מעביר לצאצאיו." (שורה 1), ובהמשך מתואר שמטען זה נקרא דנ"א.

תשובה (4) אינה נכונה. מן הפסקה לא משתמע שרק בתאיהם של חיידקים, צמחים ובני האדם קיים דנ"א. בפסקה - חיידקים, צמחים ובני האדם ניתנים כדוגמה ליצורים בהם קיים דנ"א.

19. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא איזו מסקנה עולה מתיאור אופן ההתרבות של החיידקים, נבחן את התשובות לאור מה שנאמר בקטע בשורות 5-6.

תשובה (1) נכונה. נכתב כי תא מתחלק לשני תאים זהים, וכך נוצרות מושבות של חיידקים בעלי תכונות זהות.

תשובה (2) אינה נכונה. לא נאמר כי חיידק שנוצר על ידי חלוקה לא יתחלק שוב.

תשובה (3) אינה נכונה. לא נאמר שבכל מושבה של חיידקים יש רק שני תאים, אלא שתא אחד מתחלק לשניים וחוזר חלילה (כלומר, בתהליך שחוזר על עצמו).

תשובה (4) אינה נכונה. לא נכתב איך יצורים חד- תאיים אחרים מתרבים, אלא רק איך חיידקים מתרבים.

20. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא איזו תכונה אינה מאפיינת חיידקים לאחר שעברו התמרה, נבחן את התשובות לאור מה שנאמר בקטע בפסקה השלישית.

תשובה (1) אינה נכונה. בפסקה השלישית נאמר כי "ההתמרה לא באה לידי ביטוי רק בשינוי צורני" (שורה 18), כלומר ניתן להבין שאם נאמר כי השינוי הוא לא רק צורני, נוכל להסיק שחל שינוי צורני, ושבמהלך ההתמרה החיידקים המוחוספסים הפכו לחלקים.

תשובה (2) אינה נכונה. בפסקה השלישית נאמר כי "כשהזריקו חיידקים אלה לחולדות, הן חלו בדלקת ריאות" (שורה 19), כלומר החיידקים שעברו התמרה יכלו לגרום לדלקת ריאות בחיות.

תשובה (3) נכונה. אנו יודעים מתיאור החיידקים בפסקה השנייה כי הזן המוחוספס גדל במושבות קטנות, ואילו הזן החלק גדל במושבות גדולות. בנוסף, ידוע שלאחר ההתמרה, החיידק המוחוספס קיבל את תכונותיו של החיידק החלק "ההתמרה לא באה לידי ביטוי רק בשינוי צורני" (שורה 18). אם כן, תכונה נוספת שקיבל הזן המוחוספס מלבד המראה חיצוני היא גדילה במושבות גדולות.

תשובה (4) אינה נכונה. בתחילת הקטע אנו מבינים מהו מנגנון ההתרבות של החיידק; השתכפלות וחלוקה לשניים. גם הזן המוחוספס וגם הזן החלק חולקים מנגנון זה, ומכאן שתכונה זו קיימת אצל החיידקים גם לפני ההתמרה וגם לאחריה.

21. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא מהי המסקנה המרכזית מהניסוי שמתואר בפסקה השלישית, נצטרך להבין מה היו מטרותיו של הניסוי, מה היו תוצאותיו, ומכאן להגיע למסקנה שנובעת מהם.

בקטע מתואר ניסוי שמטרתו לבדוק "איזה ממרכיבי התא מופקד על אחסון המידע הגנטי" (שורה 4). תוצאות הניסוי היו - בצלחות הגידול בהן נתנו לחיידקים מוחוספסים לאכול דני"א של חיידקים חלקים, הם נהפכו לחיידקים חלקים, וקיבלו את התכונות של הזן החלק - "כשהזריקו חיידקים אלה לחולדות, הן חלו בדלקת ריאות" (שורה 19).

המסקנה הנובעת מניסוי זה - החומר שבו מאוכסן המידע הגנטי הוא הדני"א, מכיוון שרק כאשר אכלו אותם החיידקים המוחוספסים, התרחש בהם השינוי הגנטי. תשובה (4) נכונה.

22. תשובה (2) נכונה.

כדי להבין מהי הסתירה המוזכרת נעבור לקטע, ונקרא את החלק הרלוונטי. בתחילת הפסקה האחרונה מתואר הניסיון היום-יומי שלנו, בו אנו אוכלים מיני מזונות שונים, ועדיין איננו רוכשים את תכונותיהם של אותם המזונות. כלומר, לפי הניסוי, דני"א שבא במגע עם דני"א זר עובר התמרה, ואילו בני האדם עוברים התמרה, כלומר לא רוכשים את תכונות היצורים מהם הם ניזונים. תשובה (2) נכונה.

23. תשובה (1) נכונה.

ננסה להבין איזו השפעה יש לגרעין תא שהדני"א סגור בתוכו על תהליך ההתמרה, ונסיק איך הדבר ישפיע על החיידקים אם היה להם גרעין כזה. לפי הפסקה האחרונה, הדני"א של האדם (כיצור רב-תאי) סגור בתוך גרעין תא (בניגוד לתא יחיד, כמו החיידק שבו הדני"א לא שמור בגרעין), ובנוסף מצויין כי מזונו של האדם מפורק במערכת העיכול לפני שהוא משמש כמזון לתאי הגוף, בניגוד לחיידק, שבו לא קיימת מערכת עיכול, ומזון נכנס ישירות לתוך התא. כלומר ניתן להסיק, שאם גם הדני"א של החיידקים היה סגור בתוך הגרעין הם לא היו עוברים התמרה בניסויים המתוארים, כפי שתאי האדם לא עוברים התמרה כשמזון מגיע לתאי הגוף. תשובה (1) נכונה.

פתרונות – חשיבה כמותית פרק ראשון

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
3	1	1	4	4	2	4	1	1	4	2	1	4	2	3	התשובה הנכונה

20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	1	4	4	1	התשובה הנכונה

1. תשובה (3) נכונה.

כדי לחשב את ערך הביטוי, נמיר את הפעולה \$ לפעולה אלגברית מוכרת לפי הנתון. הפעולה \$ מוגדרת עבור כל \$ x \$ השונה מ-1 כך: $f(x) = \frac{x}{x-1}$. כדי לחשב את הביטוי עליו שאלו, במונה נבצע את הפעולה \$ על 10, ובמכנה נבצע את הפעולה \$ על 5. נקבל:

$$\frac{f(10)}{f(5)} = \frac{\frac{10}{10-1}}{\frac{5}{5-1}} = \frac{10}{9} \cdot \frac{4}{5} = \frac{10}{9} \cdot \frac{4}{5} = \frac{2}{9} \cdot \frac{4}{1} = \frac{8}{9}$$

לכן, תשובה (3) נכונה.

2. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא בכמה שעות תייצר מכונה א 400 דיסקים ניעזר בהספק משותף. נסדר את הנתונים בטבלה המתארת זמן, עבודה והספק. נתון כי שתי המכונות יחד מייצרות 300 דיסקים בשעה, זהו ההספק המשותף שלהן. הספק שווה ל- $\frac{\text{עבודה}}{\text{זמן}}$ ולכן:

הספק	עבודה	זמן	שתי המכונות
300	300	1	

כלומר, הן מייצרות 300 דיסקים בשעה אחת ולכן ההספק שלהן הוא 300. בנוסף נתון שמכונה א מייצרת בשעה פי 2 יותר דיסקים ממכונה ב. נסמן את העבודה של מכונה ב (כמות דיסקים) ב- \$ x \$ ואת העבודה של מכונה א (כמות דיסקים) ב- \$ 2x \$. נסיף את הנתונים לטבלה:

הספק	עבודה	זמן	שתי המכונות
300	300	1	
2x	2x	1	מכונה א
x	x	1	מכונה ב

כלומר, מכונה א מייצרת $2x$ דיסקים בשעה ולכן הספקה הוא $2x$. מכונה ב מייצרת x דיסקים בשעה ולכן הספקה הוא x .
לפי נוסחת ההספק המשותף, הספק משותף = הספק ב + הספק א. נציב את הנתונים בנוסחה:

$$2x + x = 300$$

$$3x = 300 / :3$$

$$x = 100$$

כלומר, ההספק של מכונה א בשעה אחת הוא 200 דיסקים

$$2x = 2 \cdot 100 = 200$$

נציב את הנתון בנוסחת ההספק לפיה זמן שווה ל- $\frac{\text{עבודה}}{\text{הספק}}$. נשאלנו בכמה שעות תייצר מכונה א 400 דיסקים

לכן נציב בעבודה 400 :

$$\frac{\text{עבודה}}{\text{הספק}} = \frac{400}{200} = 2$$

לכן, תשובה (2) נכונה.

3. תשובה (4) נכונה.

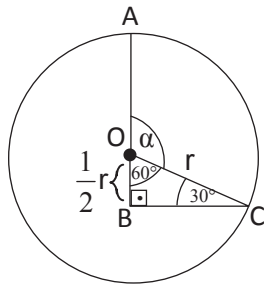
כדי למצוא את מספר הימים בשנה אחת בלוח השנה ניעזר בפירוט ידני.
נתון כי בשנה אחת יש 12 חודשים. ב-6 החודשים הראשונים, בחודשים זוגיים יש 25 ימים. כלומר, ישנם 3 חודשים בהם יש 25 ימים בכל אחד (חודשים 2, 4, 6).
בנוסף, נתון שבחודשים אי-זוגיים יש 24 ימים. כלומר, ישנם 3 חודשים בהם יש 24 ימים בכל אחד (חודשים 1, 3, 5).
ב-6 חודשים האחרונים, בכל חודש יש 10 ימים.
נסכום את הימים על פי הפירוט:

$$25 \cdot 3 + 24 \cdot 3 + 10 \cdot 6 = 75 + 72 + 60 = 207$$

סך הכל בשנה יש 207 ימים. לכן, תשובה (4) נכונה.

4. תשובה (1) נכונה.

כדי לחשב מה מספר הנכדים המקסימלי שיכול להיות לסבא במשפחה ניעזר בהערכה מספרית.
כדי שלסבא יהיה את מספר הנכדים המקסימלי, צריך להיות לו מספר מקסימלי של ילדים, ולכל אחד מהילדים שלו צריך להיות מספר מקסימלי של ילדים.
לפי הנתון, לכל אדם בוגר יש 3 או 4 או 5 ילדים. נחשב את מספר הילדים המקסימלי ונכפול במספר המקסימלי של הילדים שלהם.
מספר הילדים הגדול ביותר שיכול להיות לסבא הוא 5. כמו כן, מספר הילדים הגדול ביותר שיכול להיות לכל אחד מילדיו של הסבא הוא 5. כלומר, לסבא יש 5 נכדים מכל ילד. לפיכך, מספר הנכדים שלו הוא $5 \cdot 5 = 25$.
לכן, תשובה (1) נכונה.

.5 תשובה (2) נכונה.

כדי לחשב את גודל זווית α ניעזר בנתוני הסרטוט. נסמן את הקודקודים באותיות לצורך ההסבר.

α היא זווית חיצונית למשולש ישר הזווית, ABC. נתון שזווית OBC שווה ל- 90° , ולכן עלינו למצוא את זווית OCB.

נתון $AB = \frac{3}{2}r$. OA הוא רדיוס המעגל ושווה ל- r . ולכן, צלע OB שווה ל- $(AB - AO)$.

$$OB = AB - AO$$

$$OB = \frac{3}{2}r - r$$

$$OB = \frac{1}{2}r$$

במשולש ABC, OC הוא היתר והוא שווה לרדיוס המעגל r . מכיוון שהניצב במשולש שווה $\frac{1}{2}r$, כלומר קטן פי

2 מהיתר, משולש ABC הוא משולש זהב. מכיוון ש-OB הוא הניצב הקטן במשולש, הזווית שמולו שווה ל- 30° .

נחשב את α ע"י סכום שתי הזוויות שאינן צמודות לה:

$$\alpha = 90 + 30$$

$$\alpha = 120$$

לכן, תשובה (2) נכונה.

.6 תשובה (4) נכונה.

כדי לחשב את גודל זווית α ניעזר בנתוני בסרטוט.

נתון שהצורה שנוצרה מורכבת מ-9 מעוינים חופפים.

α היא זווית במעוין. ידוע כי זוויות נגדיות במעוין שוות זו לזו. מכיוון של המעוינים חופפים זה לזה, יש 9 זוויות

השוות ל- α שיוצרות יחד זווית עגולה השווה ל- 360° .

$$9 \cdot \alpha = 360 / : 9$$

$$\alpha = 40$$

לכן, תשובה (4) נכונה.

.7 תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא איזו מהטענות נכונה בהכרח ניעזר בהצבת מספרים מהראש בהתאם לנתונים.

נתון כי $0 < a < 1$ ו- $x = a^2$. מכיוון שהתשובות מבטאות תחומים בהם נמצא x , נציב מספר ב- a ובעזרתו

נמצא את x .

לאחר מכן, נציב את a ו- x בתשובות ונפסול כל תשובה שאינה נכונה בהכרח.

מכיוון ש- $0 < |a| < 1$, נציב $a = \frac{1}{2}$. נתון כי $x = a^2$ ולכן:

$$x = a^2 = \frac{1}{2}^2 = \frac{1^2}{2^2} = \frac{1}{4}$$

נציב בתשובות $a = \frac{1}{2}$, $x = \frac{1}{4}$ ונפסול תשובות שאינן בהכרח מתקיימות.

תשובה (1) נכונה. ולכן אינה נפסלת.

$$0 < \frac{1}{4} < \frac{1}{2}$$

תשובה (2) אינה נכונה. ולכן נפסלת.

$$\left| \frac{1}{2} \right| < \frac{1}{4} < 1$$

$$\frac{1}{2} < \frac{1}{4} < 1$$

אי השוויון אינו מתקיים, ולכן התשובה אינה נכונה בהכרח.

תשובה (3) אינה נכונה. ולכן התשובה נפסלת.

$$1 < \frac{1}{4} < \frac{1}{\left| \frac{1}{2} \right|}$$

$$1 < \frac{1}{4} < \frac{1}{\frac{1}{2}}$$

$$1 < \frac{1}{4} < 2$$

אי השוויון אינו מתקיים, ולכן התשובה אינה נכונה בהכרח.

תשובה (4) אינה נכונה.

$$\frac{1}{\left| \frac{1}{2} \right|} < \frac{1}{4}$$

$$\frac{1}{\frac{1}{2}} < \frac{1}{4}$$

$$2 < \frac{1}{4}$$

אי השוויון אינו מתקיים, ולכן התשובה אינה נכונה בהכרח.
תשובות (2), (3) ו-(4) נפסלו, ולכן, תשובה (1) נכונה.

8. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא איזה מהמספרים יכול להיות ערכו של $(a + b)$, ניעזר בהצבת מספרים מהראש.

$$a \cdot (b-1) = 36 \text{ ובנוסף } a < b$$

נחפש צמדדים של מספרים a, b , המקיימים את הנתונים, נחשב את סכומם ונבדוק האם סכום זה נמצא בתשובות.
נציב $a=1$ ונחשב את b

$$a \cdot (b-1) = 36$$

$$1 \cdot (b-1) = 36$$

$$b-1 = 36 / +1$$

$$b = 37$$

$$a=1, b=37 \text{ ולכן סכומם}$$

$$a+b = 1+37 = 38$$

סכום זה אינו קיים בתשובות ולכן נחפש צמד אחר.

$$\text{נציב } a=2 \text{ ונחשב את } b$$

$$a \cdot (b-1) = 36$$

$$2 \cdot (b-1) = 36 / :2$$

$$b-1 = 18 / +1$$

$$b = 19$$

$$a=2, b=19 \text{ ולכן סכומם}$$

$$a+b = 2+19 = 21$$

סכום זה אינו קיים בתשובות ולכן נחפש צמד אחר.

$$\text{נציב } a=3 \text{ ונחשב את } b$$

$$a \cdot (b-1) = 36$$

$$3 \cdot (b-1) = 36 / :3$$

$$b-1 = 12 / +1$$

$$b = 13$$

$$a=3, b=13 \text{ ולכן סכומם}$$

$$a+b = 3+13 = 16$$

סכום זה אינו קיים בתשובות ולכן נחפש צמד אחר.

$$\text{נציב } a=4 \text{ ונחשב את } b$$

$$a \cdot (b-1) = 36$$

$$4 \cdot (b-1) = 36 / :4$$

$$b-1 = 9 / +1$$

$$b = 10$$

$$a=4, b=10 \text{ ולכן סכומם}$$

$$a+b = 4+10 = 14$$

סכום זה קיים בתשובה (1) ולכן זו התשובה הנכונה.

9. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא כמה מהמכונות במפעל הן בעלות הספק הגבוה מ-20 כ"ס ניעזר בנתונים בטבלה. נחפש משבצות בהן החלק התחתון (המייצג הספק של כ"ס) גבוה מ-20. בכל משבצת כזו, נתייחס לחלק העליון המייצג את מספר המכונות הקיימות, ונסכום את כמות המכונות בכל המשבצות. במשבצת של 64 שיניים בגלגל א עם 16 שיניים בגלגל ב, יש 4 מכונות בעלות הספק הגבוה מ-20 (25 כ"ס). במשבצת של 32 שיניים בגלגל א עם 40 שיניים בגלגל ב, יש 5 מכונות בעלות הספק הגבוה מ-20 (25 כ"ס). במשבצת של 64 שיניים בגלגל א עם 40 שיניים בגלגל ב, יש 3 מכונות בעלות הספק הגבוה מ-20 (30 כ"ס). במשבצת של 16 שיניים בגלגל א עם 64 שיניים בגלגל ב, יש 1 מכונה בעלת הספק הגבוה מ-20 (25 כ"ס). במשבצת של 40 שיניים בגלגל א עם 64 שיניים בגלגל ב, יש 1 מכונה בעלת הספק הגבוה מ-20 (25 כ"ס). נסכום את כל המכונות:

$$4 + 5 + 3 + 1 + 1 = 14$$

סה"כ 14 מכונות. ולכן תשובה (4) נכונה.

10. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא את ההשלמה המתאימה ניעזר בהצבת תשובות. יש להציב את מספר השיניים בגלגל ב ולבדוק באיזה מקרה אין שום מכונה שמספר השיניים שלה בגלגל א שווה או גדול יותר. כלומר, לאחר הצבת המספר של גלגל ב, עלינו למצוא משבצות שמספר גלגלי השיניים של מכונה א קטן משל גלגל ב.

תשובה (1) אינה נכונה. לאחר הצבת 16 שיניים בגלגל ב, עלינו לחפש בשורה הזו משבצות שמספר גלגלי השיניים של מכונה א קטן משל גלגל ב, החל מהעמודה של 16 שיניים בגלגל א וכן במספרים הגבוהים יותר (בעמודות השמאליות). ניתן לראות כי קיימות במפעל מכונות עם 16 שיניים בגלגל ב וגם עם 16 שיניים בגלגל א ולכן התשובה אינה נכונה.

תשובה (2) נכונה. לאחר הצבת 32 שיניים בגלגל ב, עלינו לחפש בשורה הזו משבצות שמספר גלגלי השיניים של מכונה א קטן משל גלגל ב, החל מהעמודה של 32 שיניים בגלגל א וכן במספרים הגבוהים יותר (בעמודות השמאליות). ניתן לראות כי לא קיימות במפעל מכונות עם 32 שיניים בגלגל ב וגם עם 32 שיניים בגלגל א וגם לא עם יותר שיניים בגלגל א. כל המשבצות המתאימות ריקות ולכן התשובה נכונה.

תשובה (3) אינה נכונה. לאחר הצבת 64 שיניים בגלגל ב, עלינו לחפש בשורה הזו משבצות שמספר גלגלי השיניים של מכונה א קטן משל גלגל ב, בעמודה של 64 שיניים בגלגל א. ניתן לראות כי קיימות במפעל מכונות עם 64 שיניים בגלגל ב וגם עם 64 שיניים בגלגל א ולכן התשובה אינה נכונה.

תשובה (4) אינה נכונה. לאחר הצבת 40 שיניים בגלגל ב, עלינו לחפש בשורה הזו משבצות שמספר גלגלי השיניים של מכונה א קטן משל גלגל ב, החל מהעמודה של 40 שיניים בגלגל א וכן במספרים הגבוהים יותר (בעמודות השמאליות). ניתן לראות כי קיימות במפעל מכונות עם 40 שיניים בגלגל ב וגם עם 64 שיניים בגלגל א ולכן התשובה אינה נכונה.

11. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא איזו מהטענות נכונה **בהכרח** ניעזר בהצבת תשובות. לגבי כל תשובה נבדוק האם היא מאפיינת מכונה אחת בלבד במפעל, כלומר האם בחלק העליון של המשבצת כתוב 1.

תשובה (1) אינה נכונה. ישנן שתי מכונות בעלות הספק של 10 כ"ס, ולכן זו לא טענה שנכונה למכונה יחידה במפעל. תשובה זו אינה נכונה בהכרח.

תשובה (2) אינה נכונה. ישנן שתי מכונות בעלות הספק של 25 כ"ס, ולכן זו לא טענה שנכונה למכונה יחידה במפעל. תשובה זו אינה נכונה בהכרח.

תשובה (3) אינה נכונה. ישנן הרבה מכונות שמספר השיניים של גלגל א שלהן הוא 10, כלומר, אין מכונה יחידה המתאימה לטענה זו. תשובה זו אינה נכונה בהכרח.

תשובה (4) נכונה. כל המכונות הבודדות במפעל הן בעלות 64 שיניים בגלגל ב. הטענה הזו נכונה בהכרח ולכן זו התשובה הנכונה.

12. תשובה (4) נכונה.

כדי לחשב את סכום ההספקים של כל המכונות במפעל שמספר השיניים בשני הגלגלים שווה ניעזר בטבלה. נתבונן באלכסון בטבלה, המייצג את המשבצות בהן מספר השיניים בגלגל א שווה למספר השיניים בגלגל ב. בכל משבצת נכפיל את מספר המכונות (חלק עליון של המשבצת) בהספק של המכונה (חלק תחתון של המשבצת). נסכום את התוצאות ונקבל את סכום ההספקים.

מספר המכונות שיש להן 8 שיניים בשני הגלגלים הוא 20 והספקן הוא 10 כ"ס כל אחת. לכן סכום ההספקים של מכונות אלו הוא $20 \cdot 10 = 200$.

מספר המכונות שיש להן 10 שיניים בשני הגלגלים הוא 17 והספקן הוא 10 כ"ס כל אחת. לכן סכום ההספקים של מכונות אלו הוא $17 \cdot 10 = 170$.

מספר המכונות שיש להן 16 שיניים בשני הגלגלים הוא 9 והספקן הוא 10 כ"ס כל אחת. לכן סכום ההספקים של מכונות אלו הוא $9 \cdot 10 = 90$.

מספר המכונות שיש להן 32 שיניים בשני הגלגלים הוא 0.

מספר המכונות שיש להן 40 שיניים בשני הגלגלים הוא 0.

מספר המכונות שיש להן 64 שיניים בשני הגלגלים הוא 1 והספקה הוא 10 כ"ס. לכן סכום ההספקים של מכונות אלו הוא $1 \cdot 10 = 10$.

סכום הספקים של כל המכונות

$$200 + 170 + 90 + 10 = 470$$

לכן, תשובה (4) נכונה.

13. תשובה (1) נכונה.

דרך א': פישוט אלגברי

כדי לחשב את סכום השטחים הכהים ניעזר בנתונים ובסרטוט. נסמן את הקודקודים באותיות לצורך ההסבר. השטחים הכהים מורכבים משני משולשים ישרי זווית: משולש EDF ומשולש FCG. נחשב את השטח של כל משולש בנפרד, ונחבר אותם.

כדי לחשב את שטח המשולש ניעזר בנוסחה: שטח משולש ישר זווית = $\frac{\text{ניצב} \cdot \text{ניצב}}{2}$
 EDF הוא משולש ישר זווית בו נתונים אורכי הניצבים השווים כל אחד $\frac{a}{4}$ ונחשב את שטחו:

$$\frac{\frac{a}{4} \cdot \frac{a}{4}}{2} = \frac{\frac{a^2}{16}}{2} = \frac{a^2}{16} : 2 = \frac{a^2}{16} \cdot \frac{2}{1} = \frac{a^2}{8} \cdot \frac{1}{2} = \frac{a^2}{16}$$

FCG הוא משולש ישר זווית. נתון כי צלע הריבוע שווה a וגודל צלע $DF = \frac{a}{4}$. נחשב את צלע FC על ידי חיסור בין הצלעות:

$$FC = DC - DF$$

$$FC = a - \frac{a}{4}$$

$$FC = \frac{3a}{4}$$

זווית EFC שווה 90 מעלות. מכיוון שמשולש EDF הוא משולש ישר זווית ושווה שוקיים, זוויות הבסיס שלו שוות 45 מעלות. כלומר, זווית GFC שווה 45 מעלות. $GFC = 180 - 90 - 45 = 45$.

במשולש FCG נחשב את זווית FGC ע"י סכום זוויות במשולש:

$$FGC + 90 + 45 = 180$$

$$FGC = 45$$

לכן, משולש FCG הוא משולש ישר זווית ושווה שוקיים (זוויותיו שוות 45, 45, 90), וניצביו שלו שווים $\frac{3a}{4}$.

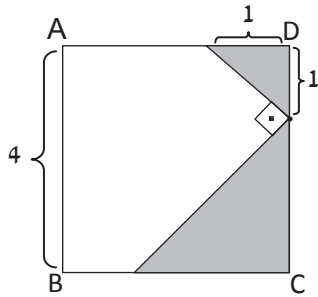
נחשב את שטח משולש FCG

$$\frac{\frac{3a}{4} \cdot \frac{3a}{4}}{2} = \frac{\frac{9a^2}{16}}{2} = \frac{9a^2}{16} : 2 = \frac{9a^2}{16} \cdot \frac{2}{1} = \frac{9a^2}{8} \cdot \frac{1}{2} = \frac{9a^2}{16}$$

נחבר את שטחי שני המשולשים:

$$\frac{a^2}{16} + \frac{9a^2}{16} = \frac{10a^2}{16} = \frac{5a^2}{8}$$

לכן, תשובה (1) נכונה.

דרך ב': הצבת מספרים מהראש

כדי לחשב את סכום השטחים הכהים ניעזר בנתונים ובסרטוט. נסמן את הקודקודים באותיות לצורך ההסבר. השטחים הכהים מורכבים משני משולשים ישרי זווית: משולש EDF ומשולש FCG. נחשב את השטח של כל משולש בנפרד, ונחבר אותם. נתון שצלע הריבוע שווה a וצלעות המשולש EDF שוות $\frac{a}{4}$. נציב $a=4$ ונחשב את שטחי המשולשים. נציב $a=4$ בתשובות ונפסול תשובות בהן הערך שונה.

כדי לחשב את שטח המשולש ניעזר בנוסחה: שטח משולש ישר זווית = $\frac{\text{ניצב} \cdot \text{ניצב}}{2}$
 EDF הוא משולש ישר זווית בו נתונים אורכי הניצבים השווים כל אחד $\frac{a}{4} = \frac{4}{4} = 1$ ונחשב את שטחו:

$$\frac{1 \cdot 1}{2} = \frac{1}{2}$$

FCG הוא משולש ישר זווית. נתון כי צלע הריבוע שווה $a=4$ וגודל צלע $DF = \frac{a}{4} = \frac{4}{4} = 1$.

נחשב את צלע FC על ידי חיסור בין הצלעות:

$$FC = DC - DF$$

$$FC = 4 - 1$$

$$FC = 3$$

זווית EFC שווה 90 מעלות. מכיוון שמשולש EDF הוא משולש ישר זווית ושווה שוקיים, זוויות הבסיס שלו שוות 45 מעלות. כלומר, זווית GFC שווה 45 מעלות. $GFC = 180 - 90 - 45 = 45$.

במשולש FCG נחשב את זווית FGC ע"י סכום זוויות במשולש:

$$FGC + 90 + 45 = 180$$

$$FGC = 45$$

לכן, משולש FCG הוא משולש ישר זווית ושווה שוקיים (זוויותיו שוות 45, 45, 90), ואורכי הניצבים שווים 3. נחשב את שטח משולש FCG

$$\frac{3 \cdot 3}{2} = \frac{9}{2}$$

נחבר את שטחי שני המשולשים:

$$\frac{1}{2} + \frac{9}{2} = \frac{10}{2} = 5$$

נציב $a=4$ בתשובות ונפסול תשובות בהן הערך לא שווה 5.

תשובה (1) נכונה.

$$\frac{5a^2}{16} = \frac{5 \cdot 4^2}{16} = \frac{5 \cdot 16}{16} = 5$$

תשובה (2) אינה נכונה.

$$\frac{a^2}{2} = \frac{4^2}{2} = \frac{16}{2} = 8$$

תשובה (3) אינה נכונה.

$$\frac{3a^2}{8} = \frac{3 \cdot 4^2}{8} = \frac{3 \cdot 16}{8} = \frac{3 \cdot 2}{1} = 6$$

תשובה (4) אינה נכונה.

$$\frac{a^2}{4} = \frac{4^2}{4} = \frac{16}{4} = 4$$

תשובות (2), (3) ו-(4) נפסלו, ולכן, תשובה (1) נכונה.

14. תשובה (1) נכונה.דרך א': הצבת מספרים מהראש

כדי למצוא את ערך הביטוי ניעזר בהצבת מספרים מהראש המקיימים את הנאמר בנתונים. עבור כל מספר שנציב נבדוק האם ניתן לפסול תשובות בהתאם למידע.

נתון כי a, b, c הם מספרים חיוביים ובנוסף ידוע: $c = b + a$. נחפש שני מספרים שהסכום שלהם שווה למכפלה שלהם: נציב $b = 2$, $c = 2$, נחשב את הביטוי ונבדוק באיזו תשובה מתקבל ערך זה.

$$\frac{a}{b} + \frac{a}{c} = \frac{a}{2} + \frac{a}{2} = a$$

תשובה (1) נכונה.

a

תשובה (2) אינה נכונה.

$$\frac{a}{b \cdot c} = \frac{a}{2 \cdot 2} = \frac{a}{4}$$

תשובה (3) אינה נכונה.

$$\frac{2a}{b+c} = \frac{2a}{2+2} = \frac{2a}{4} = \frac{a}{2}$$

תשובה (4) אינה נכונה.

$$\frac{a^2}{b \cdot c} = \frac{a^2}{2 \cdot 2} = \frac{a^2}{4}$$

תשובות (2), (3) ו-(4) נפסלו, ולכן, תשובה (1) נכונה.

דרך ב': פישוט אלגברי

כדי למצוא את ערך הביטוי ניעזר בפישוט אלגברי.

נתון כי a, b, c הם מספרים חיוביים ובנוסף ידוע: $c = b + a$. נפשט את הביטוי:

$$\frac{a}{b} + \frac{a}{c} = \frac{a \cdot c + a \cdot b}{b \cdot c} = \frac{a(c+b)}{b \cdot c} = \frac{a(b+c)}{b \cdot c}$$

על פי הנתון, הביטוי $b+c$ הנמצא במונה, שווה לביטוי $b-c$ הנמצא במכנה. לכן, ניתן להציב במקום $b+c$, את הביטוי $b-c$:

$$\frac{a(b+c)}{b-c} = \frac{a(b+c)}{b+c} = a$$

לכן תשובה (1) נכונה.

15. תשובה (3) נכונה.

דרך א': הצבת מספר מהתשובות

כדי לחשב כמה הרוויח אופיר במכירת מעיל בחודש ינואר נשתמש בהצבת תשובות. נציב ברווח ממכירת המעיל בחודש ינואר את המספר מהתשובה ונבדוק האם הוא מקיים את כל נתוני השאלה.

תשובה (1) אינה נכונה.

בכל מכירה מרוויח אופיר 10% ממחיר המעיל. כשהרווח הוא 70 שקלים, המחיר של המעיל בחודש ינואר הוא 700 שקלים.

$$x \cdot \frac{10}{100} = 70$$

$$x = 700$$

בחודש פברואר היה מחיר מעיל גבוה ב- 25%. נחשב את המחיר בחודש פברואר

$$700 \cdot \frac{125}{100} = 875$$

הרווח ממכירת מעיל שמחירו 875 שקלים הוא 87.5 שקלים (בכל מכירה מרוויח 10% ממחיר המעיל). כלומר, התשובה אינה נכונה שכן נאמר כי בחודש פברואר אופיר הרוויח 100 שקלים במכירת המעיל.

תשובה (2) אינה נכונה.

בכל מכירה מרוויח אופיר 10% ממחיר המעיל. כשהרווח הוא 75 שקלים, המחיר של המעיל בחודש ינואר הוא 750 שקלים.

$$x \cdot \frac{10}{100} = 75$$

$$x = 750$$

בחודש פברואר היה מחיר מעיל גבוה ב- 25%. נחשב את המחיר בחודש פברואר

$$750 \cdot \frac{125}{100} = 937.5$$

הרווח ממכירת מעיל שמחירו 937.5 שקלים הוא 93.75 שקלים (בכל מכירה מרוויח 10% ממחיר המעיל). כלומר, התשובה אינה נכונה שכן נאמר כי בחודש פברואר אופיר הרוויח 100 שקלים במכירת המעיל.

תשובה (3) נכונה.

בכל מכירה מרוויח אופיר 10% ממחיר המעיל. כשהרווח הוא 80 שקלים, המחיר של המעיל בחודש ינואר הוא 800 שקלים.

$$x \cdot \frac{10}{100} = 80$$

$$x = 800$$

בחודש פברואר היה מחיר מעיל גבוה ב- 25%. נחשב את המחיר בחודש פברואר

$$800 \cdot \frac{125}{100} = 1000$$

הרווח ממכירת מעיל שמחירו 1000 שקלים הוא 100 שקלים (בכל מכירה מרוויח 10% ממחיר המעיל). כלומר, התשובה נכונה שכן נאמר כי בחודש פברואר אופיר הרוויח 100 שקלים במכירת המעיל.

תשובה (4) אינה נכונה.

בכל מכירה מרוויח אופיר 10% ממחיר המעיל. כשהרווח הוא 85 שקלים, המחיר של המעיל בחודש ינואר הוא 850 שקלים.

$$x \cdot \frac{10}{100} = 85$$

$$x = 850$$

בחודש פברואר היה מחיר מעיל גבוה ב- 25%. נחשב את המחיר בחודש פברואר

$$800 \cdot \frac{125}{100} = 1062.5$$

הרווח ממכירת מעיל שמחירו 1062.5 שקלים הוא 106.25 שקלים (בכל מכירה מרוויח 10% ממחיר המעיל). כלומר, התשובה אינה נכונה שכן נאמר כי בחודש פברואר אופיר הרוויח 100 שקלים במכירת המעיל.

דרך ב': שימוש בנוסחת האחוז

כדי לחשב כמה הרוויח אופיר במכירת מעיל בחודש ינואר נשתמש בנוסחת האחוז.
במכירת מעיל אופיר מרוויח 10% ממחיר המעיל. בחודש פברואר הרוויח אופיר 100 שקלים מהמכירה.
נחשב את מחיר המעיל בחודש פברואר (x מייצג את מחיר המעיל בחודש פברואר):

$$x \cdot \frac{10}{100} = 100$$

$$x = 1000$$

כלומר, בחודש פברואר המעיל עלה 1000 שקלים. בחודש פברואר היה מחיר מעיל גבוה ב- 25% ממחירו בחודש ינואר. כלומר, בחודש פברואר מחיר המעיל מהווה 125% ממחיר המעיל בחודש ינואר. נחשב את המחיר בחודש ינואר (y מייצג את מחיר המעיל בחודש ינואר):

$$y \cdot \frac{125}{100} = 1000 / \cdot 100$$

$$y \cdot 125 = 1000 \cdot 100 / : 125$$

$$y = \frac{1000 \cdot 100}{125} = \frac{1000 \cdot 4}{5} = \frac{200 \cdot 4}{1} = 800$$

כלומר, מחיר המעיל בחודש ינואר היה 800 שקלים. הרווח ממכירת מעיל השווה 800 שקלים הוא 80 שקלים (בכל מכירה מרוויח 10% ממחיר המעיל). לכן, תשובה (3) נכונה.

16. תשובה (1) נכונה.

כדי לחשב כמה גלילים לכל היותר אפשר להכניס לתוך קוביה שאורך מקצועה הוא 10 ס"מ ניעזר בנתוני השאלה. נתונים גלילים שרדיוס בסיסהם 1 ס"מ וגובהם 5 ס"מ. כדי לחשב כמה גלילים ניתן להכניס לקוביה, נבדוק כמה בסיסים של גליל ניתן להצמיד באורך וברוחב הקוביה. בנוסף נבדוק כמה גלילים נכנסים בגובה הקוביה.

גליל שרדיוסו שווה 1 ס"מ ולכן קוטרו הוא 2 ס"מ. כל מקצוע של הקוביה שווה 10 ס"מ ולכן נחלק את אורך הקוביה בקוטר הגלילים.

$$\frac{10}{2} = 5$$

כלומר, באורך של הקוביה, ניתן להכניס 5 גלילים צמודים זה לזה.

גם המקצוע המייצג את רוחב הקוביה שווה 10 ס"מ ולכן נחלק אותו בקוטר הגלילים.

$$\frac{10}{2} = 5$$

כלומר, ברוחב של הקוביה, ניתן להכניס 5 גלילים צמודים זה לזה.

גובה הקוביה הוא 10 ס"מ (גם הוא מקצוע של הקוביה) ולכן נחלק אותו בגובה הגלילים.

$$\frac{10}{5} = 2$$

כלומר, בגובה הקוביה ניתן להכניס 2 גלילים זה על גבי זה. כדי לבדוק כמה גלילים נכנסים לכל היותר לתוך הקוביה, נכפול את כמות הגלילים באורך, בכמות הגלילים ברוחב, בכמות הגלילים בגובה.

$$5 \cdot 5 \cdot 2 = 50$$

לכן, תשובה (1) נכונה.

17. תשובה (4) נכונה.

כדי לחשב את ערכו של x נפשט את המשוואה.
מכיוון ש- x נמצא במעריך החזקה ונשאלנו עליו, עלינו להשוות בין הבסיסים על מנת שנוכל להשוות בין המעריכים. לכן, נפשט את המשוואה בעזרת חוקי חזקות ושורשים.

$$\frac{\sqrt{2} \cdot \sqrt{3}}{2} = \left(\frac{3}{2}\right)^{2x}$$

$$\frac{\sqrt{2} \cdot \sqrt{3}}{\sqrt{2} \cdot \sqrt{2}} = \left(\frac{3}{2}\right)^{2x}$$

$$\frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}} = \left(\frac{3}{2}\right)^{2x}$$

$$\sqrt{\frac{3}{2}} = \left(\frac{3}{2}\right)^{2x}$$

$$\left(\frac{3}{2}\right)^{\frac{1}{2}} = \left(\frac{3}{2}\right)^{2x}$$

כעת, נשווה בין המעריכים

$$\frac{1}{2} = 2x : 2$$

$$\frac{1}{4} = x$$

לכן, תשובה (4) נכונה.

18. תשובה (4) נכונה.

כדי לחשב כמה סכומי כסף שונים אפשר לשלם באמצעות המטבעות ניעזר בפירוט ידני.
בארנק יש 3 מטבעות של 5 שקלים ו-2 מטבעות של שקל אחד. נפרט בצורה שיטתית ומסודרת את כל האפשרויות של סכומי כסף שונים שניתן ליצור עם המטבעות.

$$1$$

$$1+1$$

$$1+5$$

$$1+5+5$$

$$1+5+5+5$$

$$1+1+5$$

$$1+1+5+5$$

$$1+1+5+5+5$$

$$5$$

$$5+5$$

$$5+5+5$$

נספור כמה אפשרויות שונות יצרנו ונקבל 11 סכומים שונים. לכן, תשובה (4) נכונה.

19. תשובה (1) נכונה.

דרך א': בניית משוואה

כדי למצוא כמה כובעים היו לכל אחד מהמלכים ניעזר בנתוני השאלה. למלך ארתור ולמלך ג'ורג' היה מספר כובעים זהה ונסמן אותו ב- x . ארתור חילק את כובעיו באופן שווה בין 6 פקידים, ואילו ג'ורג' חילק את כובעיו באופן שווה בין 30 פקידים. כל פקיד של ארתור קיבל $\frac{x}{6}$ כובעים, וכל פקיד של ג'ורג' קיבל $\frac{x}{30}$ כובעים. נתון כי כל פקיד של ארתור קיבל פי 5 כובעים יותר מכל פקיד של ג'ורג'.

כדי ליצור משוואה בין מספרי הכובעים של כל פקיד, נכפול פי 5 את כמות הכובעים של כל פקיד של ג'ורג' כדי להשוות אותה לכמות הכובעים של כל פקיד של ארתור.

$$\frac{x}{6} = 5 \cdot \frac{x}{30}$$

$$\frac{x}{6} = \frac{x}{6}$$

$$x = x$$

לכל x (מספר הכובעים של כל מלך) שנבחר המשוואה מתקיימת, לכן אי אפשר לדעת לפי הנתונים כמה כובעים היו לכל מלך, ולכן תשובה (1) נכונה.

דרך ב': הצבת מספר מהתשובות

כדי למצוא כמה כובעים היו לכל אחד מהמלכים ניעזר בהצבת מספר מהתשובות. נציב את המספר שבתשובה ונבדוק האם היא מקיימת את כל נתוני השאלה. בהצבה נבדוק כמה כובעים קיבל כל פקיד של כל מלך ונראה את היחס ביניהם.

תשובה (2) אינה נכונה.

לארתור 30 כובעים ולג'ורג' 30 כובעים. כמות הכובעים של כל פקיד של ארתור היא $5 \cdot \frac{30}{6} = \frac{30}{6}$. כמות

$$\frac{30}{30} = 1 \text{ הכובעים של כל פקיד של ג'ורג' היא } \frac{30}{30} = 1$$

כל פקיד של ארתור אכן קיבל פי 5 כובעים יותר מאשר פקיד של ג'ורג' (פקיד של ארתור 5, פקיד של ג'ורג' 1).

תשובה (3) אינה נכונה.

לארתור 60 כובעים ולג'ורג' 60 כובעים. כמות הכובעים של כל פקיד של ארתור היא $10 \cdot \frac{60}{6} = \frac{60}{6}$. כמות

$$\frac{60}{30} = 2 \text{ הכובעים של כל פקיד של ג'ורג' היא } \frac{60}{30} = 2$$

כל פקיד של ארתור אכן קיבל פי 5 כובעים יותר מאשר פקיד של ג'ורג' (פקיד של ארתור 10, פקיד של ג'ורג' 2).

תשובה (4) אינה נכונה.

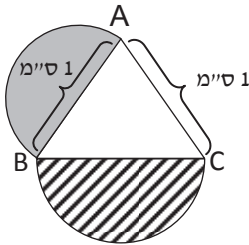
לארתור 120 כובעים ולג'ורג'י 120 כובעים. כמות הכובעים של כל פקיד של ארתור היא $20 = \frac{120}{6} = \frac{x}{6}$. כמות

הכובעים של כל פקיד של ג'ורג'י היא $4 = \frac{120}{30} = \frac{x}{30}$.

כל פקיד של ארתור אכן קיבל פי 5 כובעים יותר מאשר פקיד של ג'ורג'י (פקיד של ארתור 20, פקיד של ג'ורג'י 4).

כלומר, תשובות (2), (3) ו-(4) נכונות ולכן נסיק כי אי אפשר לדעת על פי הנתונים כמה כובעים היו לכל אחד מהמלכים ולכן תשובה (1) נכונה.

20. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא את אורך הקשת המודגשת BC ניעזר בנתונים ובסרטוט. על שוק אחת של המשולש ועל בסיסו בנו 2 חצאי מעגלים.

ניעזר בנוסחה למציאת שטח מעגל כדי ליצור משוואה. $\pi r^2 =$ שטח מעגל הצלע $AB=1$ היא קוטר בחצי המעגל הכהה כלומר, הרדיוס של מעגל זה

$$\text{שווה } \frac{1}{2}$$

שטח מעגל כהה:

$$\pi r^2 = \pi \left(\frac{1}{2}\right)^2 = \pi \frac{1}{4} = \frac{\pi}{4}$$

בסרטוט ישנו חצי מעגל ולכן את שטח המעגל השלם נחלק ב-2

$$\frac{\pi}{4} : 2 = \frac{\pi}{8}$$

שטח חצי מעגל כהה שווה $\frac{\pi}{8}$.

נבטא את שטח המעגל המקוקו (R מייצג את רדיוס המעגל המקוקו):

$$\pi R$$

בסרטוט ישנו חצי מעגל ולכן את שטח המעגל השלם נחלק ב-2

$$\frac{\pi R}{2}$$

שטח חצי מעגל מקוקו שווה $\frac{\pi R}{2}$.

השטח המקווקו גדול פי 2 מהשטח הכהה. כדי ליצור משוואה בין השטחים, נכפיל את השטח הכהה פי 2 ונשווה אותו לשטח המקווקו.

$$2 \cdot \frac{\pi}{8} = \frac{\pi R^2}{2}$$

$$\frac{\pi}{4} = \frac{\pi R^2}{2} / : \pi$$

$$\frac{1}{4} = \frac{R^2}{2} / \cdot 4$$

$$1 = 2 R^2$$

$$\frac{1}{2} = R^2 / \sqrt{\quad}$$

$$\sqrt{\frac{1}{2}} = R$$

$$\frac{\sqrt{1}}{\sqrt{2}} = R$$

$$R = \frac{1}{\sqrt{2}}$$

כלומר, הרדיוס של המעגל המקווקו שווה $\frac{1}{\sqrt{2}}$.

השטח המקווקו שווה למחצית משטח המעגל ולכן, אורך קשת BC שווה למחצית מהיקף המעגל. ניעזר בנוסחה למציאת היקף ונחלק אותו ב-2

$$\text{היקף המעגל} = 2\pi R$$

$$\frac{2\pi R}{2} = \pi R = \pi \cdot \frac{1}{\sqrt{2}} = \frac{\pi}{\sqrt{2}}$$

תשובה (1) נכונה.

פתרונות - חשיבה כמותית - פרק שני

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	4	3	3	1	2	4	3	3	3	1	4	4	3	2	התשובה הנכונה

20	19	18	17	16	מספר השאלה
2	3	4	1	4	התשובה הנכונה

1. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא את רמת הלחץ הנפשי בקבוצה שבה המספר הגדול ביותר של משתתפים נספור את כמות הנקודות המופיעות בכל רמה הנמצאת בתשובות. נשים לב כי חלק מרמות הלחץ הנפשי מתוארות בגרף על ידי שני שטחים שונים.

- רמה נמוכה מאד - 4 משתתפים משתייכים לרמה זו.
- רמה נמוכה - רמה זו מתוארת על ידי שני שטחים בתרשים. 7 משתתפים משתייכים לרמה זו.
- רמה בינונית - רמה זו מתוארת על ידי שני שטחים בתרשים. 3 משתתפים משתייכים לרמה זו.
- רמה גבוהה - משתתף אחד משתייך לרמה זו.
- לפיכך, הרמה שבה המספר הגדול ביותר של משתתפים היא הרמה הנמוכה. לכן, תשובה (2) נכונה.

2. תשובה (3) נכונה.

כדי למצוא מי מהמשתתפים המוצעים בתשובות יצטרך לצמצם את המספר הגדול ביותר של שעות עבודה בחודש כדי להפחית את רמת הלחץ שלו **מרמה בינונית לרמה נמוכה**, נבין כיצד יתבטא צמצום השעות במונחי הגרף וניעזר בבדיקת התשובות.

על מנת לצמצם את שעות העבודה נרצה לזוז שמאלה על ציר שעות העבודה היומי (ציר ה- x). מכיוון שנתון כי על שעות האימון הגופני להישאר זהות יש להקפיד כי בציר ה- y לא יחול שינוי.

נחשב עבור כל אחת מהתשובות המוצעות את כמות שעות העבודה שהמשתתף ידרש לצמצם כדי לרדת **מרמה בינונית לרמה נמוכה**.

תשובה (1) - משתתף מספר 10 נמצא ברמה בינונית ועובד 160 שעות בחודש. על מנת לעבור לרמה נמוכה מבלי לשנות את מספר שעות האימון הגופני שלו, עליו לרדת בכ-10 שעות עבודה.

תשובה (2) - משתתף מספר 2 נמצא ברמה בינונית ועובד 90 שעות בחודש. על מנת לעבור לרמה נמוכה מבלי לשנות את מספר שעות האימון הגופני שלו, יאלץ המשתתף להגדיל את שעות העבודה שלו. לכן נפסול את תשובה (2).

תשובה (3) - משתתף מספר 13 נמצא ברמה בינונית ועובד 180 שעות בחודש. על מנת לעבור לרמה נמוכה מבלי לשנות את מספר שעות האימון הגופני שלו, עליו לרדת בכ-20 שעות עבודה.

תשובה (4) - משתתף מספר 12 נמצא ברמה נמוכה מאד וכלל לא נמצא ברמה הבינונית, לכן אינו יכול לעבור **מרמה בינונית לרמה נמוכה** כמתבקש בשאלה. תשובה (4) נפסלת.

לפיכך, מבין המשתתפים שהוצעו בתשובות משתתף מספר 13 יצטרך לצמצם את המספר הגדול ביותר של שעות עבודה בחודש על מנת לעבור **מרמה בינונית לרמה נמוכה**. לכן, תשובה (3) נכונה.

3. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא כמה משתתפים שרמת הלחץ הנפשי שלהם נמוכה או נמוכה מאד, עובדים יותר שעות בחודש ממשותף מספר 8, נבין כיצד השאלה תבוא לידי ביטוי במונחי התרשים. כדי שהמשתתפים יעבדו יותר שעות בחודש ממשותף מספר 8, עליהם להיות ממקומים ימינה ממנו על ציר שעות העבודה החודשי (ציר ה- x). מתוכם נמנה את אלו שנמצאים בשטחים המתארים רמת לחץ נמוכה או נמוכה מאד. מבין המשתתפים הממוקמים מימין למשתתף 8, המשתתפים 12, 11, 14, 16 נמצאים ברמת לחץ נמוכה או נמוכה מאד. לכן תשובה (4) נכונה.

4. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא מה ההפרש הגדול ביותר בין מספר שעות העבודה של משתתף כלשהו במחקר למספר שעות האימון הגופני שלו נבין כיצד ההפרש יבוא לידי ביטוי במונחי הגרף. כדי שההפרש יהיה מקסימלי נרצה למצוא משתתף שלו מספר גבוה של שעות עבודה ומספר נמוך של שעות אימון. כדי למצוא משתתף שלו מספר גבוה של שעות עבודה, נחפש משתתף הממוקם בצדו הימני של התרשים וכדי שלמשתתף יהיה מספר נמוך של שעות אימון, נרצה שהמשתתף יהיה ממקום נמוך בציר ה- y . למשתתף מספר 15, 200 שעות עבודה בחודש ו-12 שעות אימון גופני בחודש. לפיכך, ההפרש בין שעות העבודה ושעות האימון החודשיות עבור משתתף זה הוא $188 (200 - 12)$. מכיוון שבתשובות אין מספר גבוה מ-188, נסיק כי ההפרש שחישבנו עבור משתתף 15, הוא בהכרח ההפרש המקסימלי. לפיכך, תשובה (4) נכונה.

5. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא לכמה שווה הביטוי $A - B$ ניגזר בנתוני השאלה ובהצבת מספרים מהראש. נציב מספרים ב- A וב- B כך שהנתון $AB - BA = 9$ יתקיים, ונחשב בעזרת המספרים שהצבנו את הביטוי המבוקש. נפסול כל תשובה שערכה שונה מערך הביטוי שמצאנו.

$$\frac{AB}{9} \quad \text{כדי להבין אילו מספרים יקיימו את הנתון, נסדר את הנתון בצורה אנכית.}$$

$$\frac{A1}{9} \quad \text{כעת נציב } B = 1 \text{ ונקבל } \frac{1A}{9} \text{ ונבדוק איזה ערך של } A \text{ יקיים את הנתון.}$$

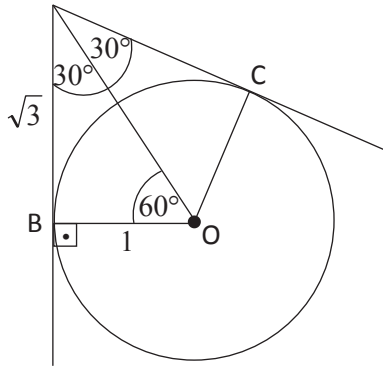
$$\frac{21}{9} \quad \text{הצבת } A = 2 \text{ תיצור את תרגיל החיסור } \frac{12}{9} \text{ ולכן תקיים את הנתון.}$$

$$\text{כעת, נחשב את הביטוי } A - B :$$

$$A - B = 2 - 1 = 1$$

תשובות (2), (3) ו-(4) שונות מערך הביטוי שקיבלנו ולכן נפסלות. לפיכך, תשובה (1) נכונה.

6. תשובה (3) נכונה.

כדי לחשב את גודלו של הקטע AB נציג אותו כניצב במשולש ישר זווית. לשם כך נבצע בניית עזר.

על פי הנתונים AB ו-AC משיקים למעגל.

נחבר את מרכז המעגל לנקודת ההשקה C ונקבל $\angle ACO = \alpha$ שווה ל- 90° , ובנוסף נקבל דלתון ABOC המורכב משני רדיוסים ומשני משיקים הזהים באורכם.

על מנת לחשב את הקטע AB נציג אותו כניצב במשולש ישר זווית ABO על ידי הוספתה של בניית עזר המחברת בין A ל-O ויוצרת את האלכסון הראשי של הדלתון ABOC.

האלכסון הראשי בדלתון חוצה את זווית הראש, לכן נקבל כי $\angle BAO = \alpha$

שווה למחצית $\angle A$ כלומר שווה ל- $30^\circ \left(\frac{1}{2} \cdot 60 = 30 \right)$.

נתון כי $\angle B = \alpha$ שווה ל- 90° , ולכן משולש ABO הוא משולש זהב.

על מנת לחשב את אורכו של AB - הניצב הגדול במשולש ABO, נשתמש ביחסי הצלעות במשולש זהב.

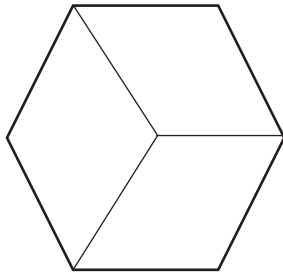
לפי הנתונים, BO - הניצב הקטן במשולש ABO שווה לרדיוס המעגל ושווה ל-1 ס"מ.

על מנת לעבור מניצב קטן לניצב גדול במשולש זהב נכפול פי $\sqrt{3}$, ולכן אורכו של הניצב AB

שווה ל- $\sqrt{3} (1 \cdot \sqrt{3} = \sqrt{3})$

לפיכך, תשובה (3) נכונה.

7. תשובה (3) נכונה.

על מנת לחשב את היקפו של המשושה נמצא את אורך צלע המשושה ונכפול אותה פי 6.

נתון כי המשושה המשוכלל חולק ל-3 מעוינים חופפים, וניתן לראות כי צלע המשושה שווה לצלע המעוין.

נתון כי היקף כל מעוין הוא 18 ס"מ. במעוין כל הצלעות שוות, ולכן על מנת למצוא את אורך צלע המעוין נחלק את היקף המעוין ב-4. לפיכך, צלע המעוין שווה ל-

$$4 \frac{1}{2} \text{ ס"מ} \left(\frac{18}{4} = \frac{9}{2} = 4 \frac{1}{2} \right)$$

נכפול את אורך הצלע שקיבלנו פי 6 ונקבל את היקף המשושה -

$$6 \cdot 4 \frac{1}{2} = 6 \cdot 4 + 6 \cdot \frac{1}{2} = 24 + 3 = 27$$

כלומר, היקף המשושה שווה ל-27 ס"מ, ולכן תשובה (3) נכונה.

8. תשובה (3) נכונה.

כדי לבחון איזו מבין האפשרויות נכונה בהכרח לגבי a ו- b נרצה ללמוד על a ו- b מתוך המשוואה הנתונה. נפשט את המשוואה כך ש- a ו- b יהיו באגפים שונים ונלמד על הקשר ביניהם:

$$a + 2b = 3a + 2 \quad / -a$$

$$2b = 2a + 2 \quad / :2$$

$$b = a + 1$$

כעת, ניתן לראות כי b גדול מ- a ב-1. לפיכך, a ו- b מספרים עוקבים, ולכן תשובה (3) נכונה.

9. תשובה (4) נכונה.

כדי למצוא עבור איזה ערך של M יהיה ערכו של L הקטן ביותר, ניעזר בנתון $L = \frac{2}{5} - M$.

ערכו של L יתקבל כאשר נחסר את ערכו של M מ- $\frac{2}{5}$. כדי שתוצאת החיסור תהיה הקטנה ביותר נרצה לחסר

מ- $\frac{2}{5}$ את הערך הגדול ביותר האפשרי של M . ערכיו האפשריים של M נמצאים בתשובות.

לפיכך, נשווה בין השברים שבתשובות ונקבע מי מהם הוא בעל הערך הגבוה ביותר. לשם כך ניעזר בהרחבה או בצמצום השברים שבתשובות על מנת ליצור מונה זהה או מכנה זהה.

נבחין כי בתשובה (2) השבר $\frac{5}{15}$ ניתן לצמצום לשבר מוכר, ולכן נוח להתחיל את השוואת השברים ממנו. נצמצם

$$\frac{5}{15} = \frac{1}{3}$$

נשווה בין תשובות (1) ו-(2):

נרחיב את $\frac{1}{3}$ פי 3 כך שהמונים בשני השברים יהיו זהים. נקבל:

$$\frac{1}{3} = \frac{3}{9} > \frac{3}{10}$$

ל- $\frac{3}{9}$ מכנה נמוך מ- $\frac{3}{10}$, ולכן ערכו של השבר $\frac{3}{9}$ גדול יותר. לפיכך, נוכל לפסול את תשובה (1).

נשווה בין תשובות (2) ו-(3):

נרחיב את $\frac{1}{3}$ פי 8 כך שהמונים בשני השברים יהיו זהים. נקבל:

$$\frac{1}{3} = \frac{8}{24} > \frac{8}{25}$$

ל- $\frac{8}{24}$ מכנה נמוך מ- $\frac{8}{25}$, ולכן ערכו של השבר $\frac{8}{24}$ גדול יותר. לפיכך, נוכל לפסול את תשובה (3).

נשווה בין תשובות (2) ו-(4):

נרחיב את $\frac{1}{3}$ פי 10 כך שהמכנים בשני השברים יהיו זהים. נקבל:

$$\frac{1}{3} = \frac{10}{30} < \frac{11}{30}$$

ל- $\frac{10}{30}$ מונה נמוך מ- $\frac{11}{30}$, ולכן ערכו של השבר $\frac{11}{30}$ גדול יותר. לפיכך, נוכל לפסול את תשובה (2).

כלומר, מבין השברים המוצעים לערכו של M בתשובות, תשובה (4) היא הגדולה ביותר ולכן היא התשובה הנכונה.

10. תשובה (2) נכונה.

כדי למצוא לכמה שווה β במונחי α ניעזר בנתוני השאלה והסרטוט.

נתון שטרפז ABCD הוא טרפז שווה שוקיים כך ש- $CD = AB$, לכן זוויות הבסיס של הטרפז שוות. מכאן, שזווית $\angle DCB$ שווה ל- β .

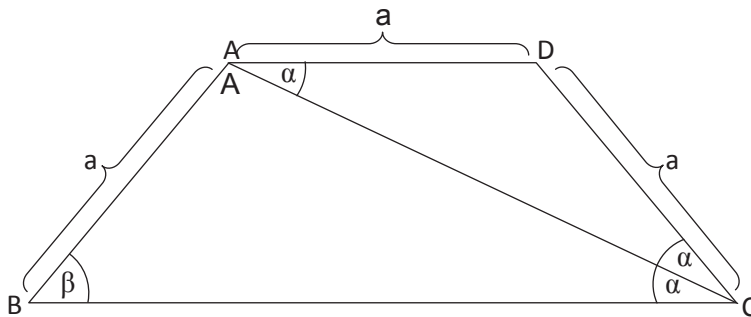
בנוסף, בשל הקבלת בסיסי הטרפז, נוצרות זוויות מתחלפות בין ישרים מקבילים כך ש- $\angle DAC$ שווה לזווית $\angle ACB$, לכן נסמן ש- $\angle ACB$ שווה ל- α .

נתון כי $DC = AD$. מכאן שמשולש ADC הוא משולש שווה שוקיים, ולכן זוויות הבסיס שלו שוות. לפיכך, $\angle DCA$ שווה ל- α .

מכאן, שזווית $\angle DCB$ השווה ל- β מורכבת מסכום זוויות השווה ל- 2α .

$$(\beta = \angle DCB = \angle ACB + \angle DCA = \alpha + \alpha = 2\alpha)$$

לכן, תשובה (2) נכונה.

11. תשובה (1) נכונה.

דרך א': תכונות הממוצע

כדי למצוא לכמה שווה מנת החלוקה של ההפרש בין הגילים של ציון וגד בהפרש בין הגילים של גד ואלה, ניעזר בנתוני השאלה ובתכונות הממוצע. נתון כי ממוצע הגילים של אלה, גד וציון שווה לגילו של גד. אחת מתכונות הממוצע היא שסכום מרחקי האיברים הקטנים מהממוצע שווה לסכום מרחקי האיברים הגדולים מהממוצע. כלומר, אם הממוצע שווה לגילו של גד הרי שההפרש (המרחק) בינו ובין האיבר הגדול ממנו יהיה שווה להפרש (המרחק) בינו ובין האיבר הקטן ממנו. לכן, המונה והמכנה במנה המבוקשת זהים בערכם ולפיכך תוצאת המנה היא 1. לכן, תשובה (1) נכונה.

דרך ב': הצבת מספרים מהראש

כדי למצוא לכמה שווה מנת החלוקה של ההפרש בין הגילים של ציון וגד בהפרש בין הגילים של גד ואלה ניעזר בהצבת מספרים מהראש. נתון כי ממוצע הגילים של אלה, גד וציון שווה לגילו של גד ואין בשאלה נתונים מספריים. נציב מספרים מהראש כך שהנתון בשאלה יתקיים ונחשב בעזרת המספרים שהצבנו את המנה המבוקשת. אחר כך נפסול כל תשובה שאינה מתאימה לערך המנה שמצאנו. נציב: אלה = 1, גד = 2, ציון = 3.

נוודא כי הנתון מתקיים $2 = \frac{1+2+3}{3}$. כלומר ממוצע הקבוצה אכן שווה לגילו של גד.

כעת נחשב את המנה המבוקשת $1 = \frac{3-2}{2-1} = \frac{1}{1}$ = ההפרש בין הגיל של ציון לגיל של גד

ההפרש בין הגיל של גד לגיל של אלה תשובות (2) ו-(3) שונות בערכן מתוצאת המנה שקיבלנו, ולכן נוכל לפסול אותן. תשובה (1) שווה ל-1 ולכן אינה נפסלת.

מכיוון שפסלנו רק שתי תשובות ומכיוון שבתשובה (4) נאמר כי לא ניתן לדעת מהי המנה על פי הנתונים, נציב מספרים שונים ונבדוק האם תוצאת המנה עדין תהיה שווה ל-1.

נציב: אלה = 5, גד = 10, ציון = 15.

נוודא כי הנתון מתקיים $10 = \frac{5+10+15}{3}$. כלומר ממוצע הקבוצה אכן שווה לגילו של גד.

כעת נחשב את המנה המבוקשת $1 = \frac{15-10}{10-5} = \frac{5}{5}$ = ההפרש בין הגיל של ציון לגיל של גד

ההפרש בין הגיל של גד לגיל של אלה

תשובה (1) שווה ל-1 ולכן, שוב אינה נפסלת. לאחר שתי הצבות שונות גילינו כי תוצאת המנה היא 1. באמצעות ההצבות נוכל להבין כי על מנת לקיים את הנתון בעזרת הצבת מספרים מהראש, יש להציב עבור גד את האמצע בין אלה וציון. לפיכך ההפרש בין גד ובין ציון יהיה תמיד שווה להפרש בין גד ובין אלה. מכאן, שהמנה בין ההפרשים תהיה שווה תמיד ל-1, ולכן תשובה (1) נכונה.

12. תשובה (3) נכונה.

דרך א' – עבודה עם סרטוט

כדי למצוא מה **לכל היותר** אחוז תלמידי בית הספר שאינם אוהבים שוקולד וגם אינם בעלי שיער חום נמצא ראשית את מספרם ואז נמיר את המספר שמצאנו לאחוז. משמעותה של קבוצת התלמידים שאינם אוהבים שוקולד ושאינם בעלי שיער חום היא שתלמידים אלו אינם משתייכים לאף קבוצה. על מנת שמספר האנשים שלא משתייכים לאף קבוצה יהיה הגדול ביותר, נרצה שהחפיפה בין הקבוצות תהיה מקסימלית. ניעזר בסרטוט:

בעלי שיער חום – 164 תלמידים	לא שיער חום ולא אוהבים שוקולד. $200 - 172 = 28$
אוהבי שוקולד – 172 תלמידים	
סה"כ – 200 תלמידים	

חפיפה מקסימלית מתרחשת כאשר כל הקבוצה הקטנה משתייכת גם לקבוצה הגדולה (כמתואר בסרטוט). לכן, מספרם של התלמידים שלא משתייכים לאף קבוצה יהיה **לכל היותר** $(200 - 172 = 28)$. כעת, נרצה להמיר את המספר שקיבלנו לאחוזים. נתון כי השלם הוא 200 והחלק הוא 28. כדי לחשב כמה אחוזים הם 28 מתוך 200 נשתמש בנוסחת האחוז.

$$\frac{X}{100} \cdot 200 = 28$$

$$2X = 28$$

$$X = 14$$

כלומר, **לכל היותר** אחוז התלמידים שאינם אוהבים שוקולד וגם אינם בעלי שיער חום הוא 14%. לכן תשובה (3) נכונה.

דרך ב' – חישוב חפיפה בין קבוצות משלימות

כדי למצוא מה **לכל היותר** אחוז תלמידי בית הספר שאינם אוהבים שוקולד וגם אינם בעלי שיער חום נמצא ראשית את מספרם ואז נמיר את המספר שמצאנו לאחוז. קבוצת התלמידים שאינם אוהבים שוקולד היא קבוצה משלימה לקבוצת הילדים שאוהבים שוקולד. נתון כי 172 תלמידים אוהבים שוקולד. לפיכך, 28 תלמידים $(200 - 172 = 28)$ אינם אוהבים שוקולד. קבוצת התלמידים שאינם בעלי שיער חום היא קבוצה משלימה לקבוצת הילדים בעלי השיער החום. נתון כי 164 תלמידים הם בעלי שיער חום. לפיכך, 36 תלמידים $(200 - 164 = 36)$ אינם בעלי שיער חום. כעת, נחשב את גודל החפיפה המקסימלית בין שתי הקבוצות שמצאנו. חפיפה מקסימלית מתרחשת כאשר כל הקבוצה הקטנה משתייכת גם לקבוצה הגדולה ולכן גודל החפיפה המקסימלית שווה לגודל הקבוצה הקטנה. לפיכך, לכל היותר 28 תלמידים אינם אוהבים שוקולד וגם אינם בעלי שיער חום. כעת, נרצה להמיר את המספר שקיבלנו לאחוזים. נתון כי השלם הוא 200 והחלק הוא 28.

כדי לחשב כמה אחוזים הם 28 מתוך 200 נשתמש בנוסחת האחוז.

$$\frac{X}{100} \cdot 200 = 28$$

$$2X = 28$$

$$X = 14$$

כלומר, לכל היותר אחוז התלמידים שאינם אוהבים שוקולד וגם אינם בעלי שיער חום הוא 14%.
לכן תשובה (3) נכונה.

13. תשובה (3) נכונה.

כדי לקבוע מי מהמחירים המוצעים בתשובות יכול להיות מחירם של שני עטים ועיפרון ניעזר בנתוני השאלה. ידוע כי מחירו של עט גבוה ב-4 שקלים ממחירו של עיפרון וכן כי מחירו של העט הוא מספר שלם. מכאן, שגם מחירו של העיפרון הוא מספר שלם משום שמחיר עיפרון נמוך ב-4 שקלים בדיוק ממחירו של העט.

נבטא את סכום המחירים של שני עטים ועיפרון ונבדוק איזו תשובה הביטוי שקיבלנו, יכול לייצג, תחת המגבלה שמחירים של עט ושל עיפרון חייב להיות מספר שלם.

נבטא את מחירו של עיפרון באמצעות x ואת מחירו של עט באמצעות $x + 4$.
סכום המחירים של שני עטים ועיפרון יהיה:

$$2(x + 4) + x = 2x + 8 + x = 3x + 8$$

קעת נבדוק איזו תשובה הביטוי שקיבלנו, יכול לייצג:
תשובה (1) -

$$3x + 8 = 21 \quad / -8$$

$$3x = 13 \quad / :3$$

$$x = \frac{13}{3}$$

כלומר, מחירו של עיפרון וכן מחירו של עט אינם שלמים, ולכן 21 לא יכול להיות סכום מחיריהם של שני עטים ועיפרון. לפיכך, תשובה (1) אינה נכונה.

תשובה (2) -

$$3x + 8 = 22 \quad / -8$$

$$3x = 14 \quad / :3$$

$$x = \frac{14}{3}$$

כלומר, מחירו של עיפרון וכן מחירו של עט אינם שלמים, ולכן 22, לא יכול להיות סכום מחיריהם של שני עטים ועיפרון. לפיכך, תשובה (2) אינה נכונה.

תשובה (3) -

$$3x + 8 = 23 \quad / -8$$

$$3x = 15 \quad / :3$$

$$x = 5$$

כלומר, מחירו של עיפרון וכן מחירו של עט אכן שלמים, ולכן 23 יכול להיות סכום מחיריהם של שני עטים ועיפרון. לפיכך, תשובה (3) נכונה.

תשובה (4) -

$$3x + 8 = 24 \quad / -8$$

$$3x = 16 \quad / :3$$

$$x = \frac{16}{3}$$

כלומר, מחירו של עיפרון וכן מחירו של עט אינם שלמים, ולכן 24 לא יכול להיות סכום מחיריהם של שני עטים ועיפרון. לפיכך, תשובה (4) אינה נכונה.

14. תשובה (4) נכונה.דרך א' – הצבת מספרים מהראש

כדי לקבוע מי מהביטויים הנמצאים בתשובות חיובי נייער בהצבת מספרים מהראש. נציב מספרים במקום הנעלמים בשאלה ונחשב בעזרתם את הביטויים הנמצאים בתשובות. נפסול כל תשובה שלא תתן תוצאה חיובית.

על מנת לקיים את הנתון $a < b < c < 0$ נציב $a = -3, b = -2, c = -1$.

כעת נחשב את הביטויים שבתשובות בעזרת המספרים שהצבנו.

תשובה (1) -

$$\frac{a \cdot b}{c} = \frac{-3 \cdot (-2)}{-1} = \frac{6}{-1} = -6$$

התוצאה שלילית. לכן, תשובה (1) נפסלת.

תשובה (2) -

$$\frac{a + b}{-c} = \frac{-3 + (-2)}{-(-1)} = \frac{-5}{1} = -5$$

התוצאה שלילית. לכן, תשובה (2) נפסלת.

תשובה (3) -

$$(-a) \cdot (-b) \cdot c = (-(-3)) \cdot (-(-2)) \cdot (-1) = 3 \cdot 2 \cdot (-1) = -6$$

התוצאה שלילית. לכן, תשובה (3) נפסלת.

תשובה (4) -

$$a \cdot (b + c) = -3 \cdot (-2 + (-1)) = -3 \cdot (-3) = 9$$

התוצאה חיובית. לכן, תשובה (4) לא נפסלת. מכיוון שפסלנו 3 תשובות, תשובה (4) היא התשובה הנכונה.

דרך ב' – עבודה עם עקרונות אלגבריים

כדי לקבוע מי מהביטויים הנמצאים בתשובות חיובי, ניעזר בתכונות הנעלמים a , b ו- c . נתון כי a , b ו- c שליליים. ננתח את הביטויים בתשובות בהתאם לכללי פעולות החשבון בין איברים שליליים.

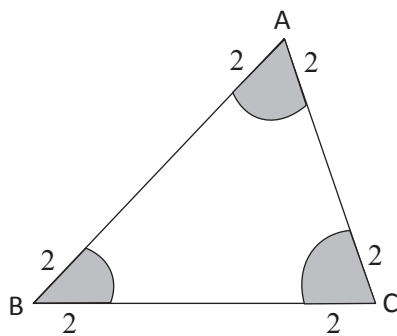
תשובה (1) - $\frac{a \cdot b}{c}$. במונה ישנו כפל בין שני איברים שליליים. מכפלה של שני איברים שליליים תהיה חיובית. מכאן שהמונה הוא חיובי. במכנה ישנו מספר שלילי. חלוקה של מונה חיובי במכנה שלילי תהיה שלילית, ולכן תשובה (1) נפסלת.

תשובה (2) - $\frac{a + b}{-c}$. במונה ישנו סכום של איברים שליליים. סכום של איברים שליליים הוא שלילי, ולכן המונה הוא שלילי. במכנה ישנו מספר שלילי ולפניו סימן מינוס. סימן מינוס לפני מספר שלילי יתן מספר חיובי. מכאן שהמכנה חיובי. חלוקה של מונה שלילי במכנה חיובי תהיה שלילית, ולכן תשובה (2) נפסלת.

תשובה (3) - $(-a) \cdot (-b) \cdot c$. סימן מינוס לפני מספר שלילי יהפוך את המספר לחיובי. לכן נקבל: שלילי · חיובי · חיובי. מכיוון שיש רק איבר שלילי אחד במכפלה, תוצאת המכפלה תהיה שלילית, ולכן תשובה (3) נפסלת.

תשובה (4) - $a \cdot (b + c)$. נתחיל מהסוגריים $(b + c)$. סכום של איברים שליליים הוא שלילי. כעת, כשנכפל ב- $(b + c)$ לבין a נקבל מכפלה של שני איברים שליליים. תוצאת המכפלה של שני איברים שליליים היא חיובית, ולכן תשובה (4) נכונה.

15. תשובה (2) נכונה.

כדי לחשב את סכום השטחים הכהים ניעזר בנתוני השאלה והסרטוט.

נתון כי השטחים המסומנים הן גזרות מעגלים שרדיוסם 2 ס"מ. על מנת לחשב שטח גזרה נציב בנוסחה לחישוב שטח גזרה

$$\frac{\alpha}{360} \cdot \pi r^2$$

על מנת להציב בנוסחה יש לחשוף את אורך הרדיוס ואת גודל הזווית המרכזית בגזרה.

נתון כי הרדיוס שווה ל-2 ס"מ. נשים לב כי לא ניתן לדעת מה גודלה של כל אחת מן הזוויות המרכזיות בגזרות השונות. יחד עם זאת, על מנת לחשב את סכום שטחי הגזרות המבוקש, נרצה ללמוד על סכום הזוויות המרכזיות בגזרות, 3 הזוויות המרכזיות בגזרות המבוקשות הן זוויות באותו משולש. מכאן שסכומן שווה ל-180 מעלות.

לפיכך, נציב בנוסחה ונחשב את סכום השטחים הכהים.

$$\frac{\alpha}{360} \cdot \pi r^2 = \frac{180}{360} \cdot \pi \cdot 2^2 = 2\pi$$

סכום השטחים הכהים שווה ל- 2π , ולכן תשובה (2) נכונה.

16. תשובה (4) נכונה.

דרך א' – הצבת מספרים מהראש

כדי למצוא לכמה שווה הביטוי $\frac{A-B}{\sqrt{B+A}} \cdot \frac{A+B}{\sqrt{B-A}}$ נשתמש בהצבת מספרים מהראש. נציב מספרים בהתאם לנתוני השאלה, נחשב את ערכו של הביטוי, ונפסול כל תשובה שאינה נותנת ערך זהה. נציב: $A=1, B=2$. נחשב את ערכו של הביטוי:

$$\frac{A-B}{\sqrt{B+A}} \cdot \frac{A+B}{\sqrt{B-A}} = \frac{1-2}{\sqrt{2+1}} \cdot \frac{1+2}{\sqrt{2-1}} = \frac{-1}{\sqrt{3}} \cdot \frac{3}{\sqrt{1}} = -\frac{3}{\sqrt{3}} = -\frac{\sqrt{3} \cdot \sqrt{3}}{\sqrt{3}} = -\sqrt{3}$$

נציב בתשובות ונפסול כל תשובה ששונה בערכה מ- $(-\sqrt{3})$

תשובה (1) -

$$B^2 - A^2 = 2^2 - 1^2 = 4 - 1 = 3$$

התשובה שונה מ- $(-\sqrt{3})$, ולכן תשובה (1) נפסלת.

תשובה (2) -

$$\sqrt{B-A} = \sqrt{2-1} = \sqrt{1} = 1$$

התשובה שונה מ- $(-\sqrt{3})$, ולכן תשובה (2) נפסלת.

תשובה (3) -

$$A - B = 1 - 2 = -1$$

התשובה שונה מ- $(-\sqrt{3})$, ולכן תשובה (3) נפסלת.

תשובה (4) -

$$-\sqrt{B^2 - A^2} = -\sqrt{4-1} = -\sqrt{3}$$

התשובה שווה ל- $(-\sqrt{3})$, ולכן תשובה (4) אינה נפסלת. מכיוון שפסלנו 3 תשובות, תשובה (4) נכונה.

דרך ב' – פישוט אלגברי של ביטויים

מדובר בביטוי שבו כפל בין שברים. מבט בתשובות מגלה כי המכנה צומצם במלואו. נבצע כפל בשברים על ידי הכפלת מונה ומכנה במכנה. במונה נוכל לראות כי מתקיימת נוסחת הכפל המקוצר $(a-b) \cdot (a+b) = a^2 - b^2$. את המכנים נכפול על פי החוק: $\sqrt{a} \cdot \sqrt{b} = \sqrt{a \cdot b}$ ואחר כך ניישם את נוסחת הכפל המקוצר בה השתמשנו במונה.

$$\frac{A-B}{\sqrt{B+A}} \cdot \frac{A+B}{\sqrt{B-A}} = \frac{A^2 - B^2}{\sqrt{(B+A) \cdot (B-A)}} = \frac{A^2 - B^2}{\sqrt{B^2 - A^2}}$$

כעת, על מנת להפוך את סדר האיברים במונה כדי לאפשר צמצום, נוציא במונה גורם משותף -1 . נקבל:

$$\frac{B^2 - A^2}{\sqrt{B^2 - A^2}}$$

כדי לאפשר צמצום נפרק את המונה על ידי שימוש בחוקי חזקות ושורשים $a = \sqrt{a} \cdot \sqrt{a}$. נקבל:

$$\frac{B^2 - A^2}{\sqrt{B^2 - A^2}} = \frac{\sqrt{B^2 - A^2} \cdot \sqrt{B^2 - A^2}}{\sqrt{B^2 - A^2}}$$

נצמצם ונקבל $-\sqrt{B^2 - A^2}$, לכן תשובה (4) נכונה.

17. תשובה (1) נכונה.

כדי למצוא כעבור כמה שעות מאז יצאו אסף וחנון לדרך, השיג אסף את חנון ניעור בהצבת תשובות. נציב מספר מהתשובות ונבדוק האם מתקיימים כל נתוני השאלה. תשובה אשר מקיימת את הנתונים היא התשובה הנכונה.

לפי הנתונים, חנון נסע במהירות של 80 קמ"ש; אסף נסע במהירות של 100 קמ"ש, עבר דרך של 150 ק"מ, נח למשך שעה ואחר כך המשיך באותה המהירות.

כאשר חנון השיג את אסף המרחק (הדרך) שעברו חנון ואסף היה זהה. לכן, נבדוק עבור כל אחד מזמני הנסיעה המוצעים בתשובות, מה המרחק שעבר חנון ומה המרחק שעבר אסף. תשובה שבה המרחקים שעברו השניים יהיו זהים היא התשובה הנכונה. לצורך חישוב המרחקים (הדרכים) נשתמש בנוסחת התנועה: דרך = מהירות · זמן.

נתחיל מבדיקת תשובה (2) משום שהיא נוחה ואמצעית בגודלה. תשובה (2) אינה נכונה.

כעבור שעתיים, חנון עבר מרחק של 160 ק"מ ($80 \cdot 2 = 160$).

נבחן כמה דרך עבר אסף כעבור שעתיים. נתון כי אסף עבר 150 ק"מ במהירות של 100 קמ"ש. מכיוון שנתונה

הדרך ונתונה המהירות, נוכל לחשב את הזמן: $\frac{150}{100} = 1\frac{1}{2}$. כלומר במשך שעה וחצי מתוך השעתיים עבר אסף

150 ק"מ. נתון כי לאחר שעבר 150 ק"מ, נח אסף למשך שעה. לפיכך נסיק כי בשעה זו התקדם אסף מרחק של 0

ק"מ ($1 \cdot 0 = 0$). כלומר, כעבור שעתיים וחצי אסף עדיין היה במרחק של 150 ק"מ מנקודת היציאה. מכאן

שכעבור שעתיים, עבר אסף מרחק של 150 ק"מ. לפיכך, ניתן להבין כי כעבור שעתיים חנון כבר עקף את אסף.

לכן תשובה (2) לא נכונה.

יתרה מכך, אם כעבור שעתיים חנון כבר עקף את אסף הרי שהזמן, שבו השיג חנון את אסף (נקודת המפגש

הראשונה), קצר משעתיים. תשובה (1) היא התשובה היחידה בה הזמן נמוך משעתיים, ולכן תשובה (1) נכונה.

לשם בהירות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:

תשובה (1) נכונה.

$$\text{כעבור } 1\frac{7}{8} \text{ שעות, חנון עבר מרחק של } 150 \text{ ק"מ } \left(80 \cdot 1\frac{7}{8} = 80 \cdot \frac{15}{8} = 10 \cdot 15 = 150 \right)$$

אסף עבר 150 ק"מ בשעה וחצי של נסיעה, וכעבור שעתיים וחצי אסף עדיין היה במרחק של 150 ק"מ מנקודת היציאה.

לכן כעבור $1\frac{7}{8}$ שעות, עבר אסף מרחק של 150 ק"מ. המרחק שעברו חנון ואסף כעבור $1\frac{7}{8}$ שעות זהה, ולכן תשובה (1) נכונה.

תשובה (3) אינה נכונה.

כעבור 3 שעות, חנן עבר מרחק של 240 ק"מ ($80 \cdot 3 = 240$) שעות.

אסף עבר 150 ק"מ בשעה וחצי של נסיעה, וכעבור שעתיים וחצי עדיין היה במרחק של 150 ק"מ מנקודת היציאה. נחשב כמה מרחק עבר אסף במחצית השעה שנותרה מתוך שלוש השעות.

נתון כי לאחר שנה המשיך אסף באותה המהירות כלומר (100 קמ"ש), לכן המרחק שעבר אסף במחצית השעה

הנוספת היה $50 = 100 \cdot \frac{1}{2}$. לפיכך, המרחק שעבר אסף כעבור 3 שעות היה 200 ק"מ ($150 + 50 = 200$).

המרחקים שעברו חנן ואסף כעבור 3 שעות אינם זהים, ולכן תשובה (3) אינה נכונה.

תשובה (4) אינה נכונה.

כעבור $2\frac{1}{4}$ שעות, חנן עבר מרחק של 180 ק"מ. $\left(80 \cdot 2\frac{1}{4} = 80 \cdot \frac{9}{4} = 180\right)$

אסף עבר 150 ק"מ בשעה וחצי של נסיעה, וכעבור שעתיים וחצי עדיין היה במרחק של 150 ק"מ מנקודת היציאה.

לכן כעבור $2\frac{1}{4}$ שעות, עבר אסף מרחק של 150 ק"מ. המרחקים שעברו חנן ואסף כעבור $2\frac{1}{4}$ שעות אינם זהים,

ולכן תשובה (4) אינה נכונה.

18. תשובה (4) נכונה.

כדי לחשב מה שארית החלוקה של $(a + 3)$ ב-3 נייעזר בהצבת מספרים מהראש. נציב מספר ב- a בהתאם לנתוני

השאלה, נחשב את שארית החלוקה של $(a + 3)$ ב-3. נפסול כל תשובה שאינה נותנת שארית זהה.

נתון כי שארית החלוקה של a ב-4 היא 2. על מנת לקיים את הנתון נציב $a = 6$.

נחשב את שארית החלוקה של $(a + 3)$ ב-3. נקבל:

$$\frac{(a+3)}{3} = \frac{6+3}{3} = \frac{9}{3} = 3$$

9 מתחלק ללא שארית ב-3, ולכן שארית החלוקה של $(a + 3)$ ב-3 תהיה 0.

נפסול כל תשובה שמציעה שארית שונה.

תשובה (1) מציעה שארית של 1 ולכן נפסלת.

תשובה (2) מציעה שארית של 2 ולכן נפסלת.

תשובה (3) מציעה שארית של 3 ולכן אינה נפסלת.

תשובה (4) מציעה כי אי אפשר לדעת מה שארית החלוקה של $(a + 3)$ ב-3 לפי הנתונים. כלומר, תשובה (4)

מציעה את האפשרות שהשארית אינה קבועה ולכן לא ניתן לדעת מהי.

תשובה (4) אינה נפסלת, משום שפתרון השאלה בהצבה מלמד אותנו, כי במקרה הספציפי בו נציב $a = 6$ תהיה

השארית שווה ל-0 ולא מוכיח כי השארית קבועה ושווה תמיד ל-0.

מכיוון שפסלנו רק שתי תשובות נפנה להצבה נוספת. נבדוק רק את התשובות שלא נפסלו בהצבה הקודמת.

נציב מספר נוסף עבור a המקיים את תנאי השאלה; $a = 10$.

נחשב את שארית החלוקה של $(a + 3)$ ב-3. נקבל:

$$\frac{(a+3)}{3} = \frac{10+3}{3} = \frac{13}{3}$$

השארית מחלוקת 13 ב-3 היא 1. נפסול כל תשובה שלא נפסלה בהצבה הקודמת ושהשארית בה תהיה שונה מ-1.

מכיוון שתשובות (1) ו-(2) נפסלו כבר בהצבה הקודמת נפנה ישירות לתשובה (3).

תשובה (3) מציעה שארית של 0 השונה משארית של 1 ולכן נפסלת.

מכיוון שפסלנו 3 תשובות, תשובה (4) נכונה.

19. תשובה (3) נכונה.

כדי לחשב מה היחס בין שטחי המשולשים ניעזר בנתוני השאלה והסרטוט. נתון כי שני המשולשים הם שווי צלעות. לפיכך, ניתן להסיק כי המשולשים הם משולשים דומים. לכן, נרצה למצוא את היחס הקווי בין שני המשולשים ועל ידי שימוש בחוק: יחס שטחים = (יחס קווי)², נוכל לחשב את יחס השטחים.

על מנת למצוא את היחס הקווי בין המשולשים נרצה לחשב את גודלם של שני קווים מתאימים בשני המשולשים. לכן, נחשב את גודל הצלע בשני המשולשים. מכיוון שאין נתונים מספריים בשאלה, ומכיוון שהתשובות נתונות ביחסים ניעזר בהצבת מספרים מהראש.

כדי לקשר בין המשולשים נוריד אנך מהישר a מנקודה D לישר b ונסמן בנקודת המפגש את האות G . הקו DG ישמש גובה במשולש DEF . בנוסף, מכיוון שנתון כי $a \parallel b$, הגובה DG יהיה שווה לצלע AB המשתייכת למשולש ABC .

מכיוון שמשולש DEF הוא שווה צלעות, זוויותיו שוות ל-60 מעלות והגובה DG יוצר משולש זהב DGF בו היתר DF הוא צלע המשולש DEF והניצב DG שווה לצלע המשולש ABC . כעת, נחשב באמצעות הצבת מספרים את DF ואת DG וכך, נחשוף היחס הקווי בין המשולשים DEF ו- ABC . נציב 1 ב- GF , הצלע הקטנה ביותר במשולש DGF , ונשתמש ביחס הצלעות המתקיים במשולש זהב כדי לחשב את הניצב DG ואת היתר DF .

על מנת לחשוף DG , הניצב הגדול במשולש זהב, נכפול את גודלו של הניצב הקטן פי $\sqrt{3}$.

לכן, אורכו של DG יהיה שווה ל- $\sqrt{3} (1 \cdot \sqrt{3} = \sqrt{3})$.

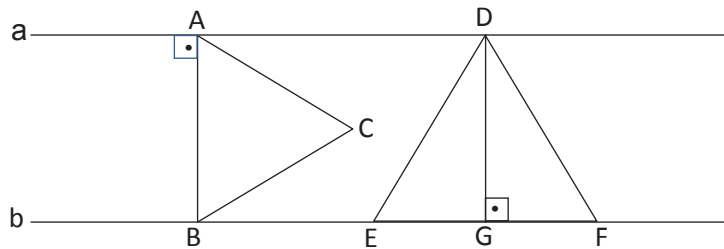
על מנת לחשוף את אורכו של DF , היתר במשולש זהב, נכפול את גודלו של הניצב הקטן פי 2.

לכן, אורכו של DF יהיה שווה ל- $2 (1 \cdot 2 = 2)$.

DG שווה לצלע המשולש ABC . לפיכך, נוכל לחשב את היחס הקווי בין צלעות המשולשים.

היחס הקווי בין צלע במשולש ABC לצלע במשולש DEF יהיה $2 : \sqrt{3}$.

נשתמש במשפט: יחס שטחים = (יחס קווי)², ונחשב את יחס השטחים. היחס בין שטחי המשולשים יהיה $3 : 4$, ולכן תשובה (3) נכונה.

20. תשובה (2) נכונה.

דרך א' – שימוש בנוסחת ההסתברות – חישוב רצוי ומצוי

כדי לחשב מה הסיכוי שסכום הספרות בשלוש ההטלות יהיה זוגי נשתמש בנוסחת ההסתברות : סיכוי = $\frac{\text{רצוי}}{\text{מצוי}}$.

סכומן של 3 הטלות מורכב מצירופן של 3 תוצאות של הטלת המטבע. על מנת לחשב את המצוי, נרצה לחשב את כלל האפשרויות הקיימות לצירוף התוצאות בהטלת 3 מטבעות. בכל הטלה ישנן 2 אפשרויות. נכפול בין האפשרויות ונקבל כי כלל הצירופים הקיימים בהטלת 3 מטבעות הוא $(2 \cdot 2 \cdot 2 = 8)$. על מנת לחשב את הרצוי, נרצה לחשב את מספר האפשרויות לקבל סכום זוגי בהטלת 3 מטבעות. כדי שהסכום יהיה זוגי עליו להיות מורכב מאיברים זוגיים בלבד או מאיברים זוגיים ואי זוגיים כאשר מספר האיברים האי זוגיים יהיה זוגי. לכן האפשרויות הקיימות לסכום זוגי הן: $(2,2,2), (1,1,2), (1,2,1), (2,1,1)$. כלומר, ישנן 4 אפשרויות רצויות מתוך 8 אפשרויות מצויות.

לכן, הסיכוי יהיה שווה ל- $\frac{4}{8} = \frac{1}{2}$ ותשובה (2) נכונה.

דרך ב' – פירוט ידני של האפשרויות

כדי לחשב מה הסיכוי שסכום הספרות בשלוש ההטלות יהיה זוגי נפרט באופן ידני את כלל האפשרויות הקיימות בהטלת 3 מטבעות. מתוך האפשרויות שקיבלנו נספור את האפשרויות היוצרות סכום זוגי. האפשרויות הקיימות בצירוף התוצאות בהטלת 3 מטבעות הן:

$(1,1,1)$ סכום ההטלות יהיה 3 - אי זוגי

$(2,1,1)$ סכום ההטלות יהיה 4 - זוגי

$(1,2,1)$ סכום ההטלות יהיה 4 - זוגי

$(1,1,2)$ סכום ההטלות יהיה 4 - זוגי

$(1,2,2)$ סכום ההטלות יהיה 5 - אי זוגי

$(2,1,2)$ סכום ההטלות יהיה 5 - אי זוגי

$(2,2,1)$ סכום ההטלות יהיה 5 - אי זוגי

$(2,2,2)$ סכום ההטלות יהיה 6 - זוגי

מכאן ש- 4 מתוך 8 התוצאות האפשריות יהיו זוגיות. לפיכך, הסיכוי שסכום הספרות בשלוש ההטלות יהיה זוגי

הוא $\frac{4}{8} = \frac{1}{2}$. תשובה (2) נכונה.

פתרונות - אנגלית - פרק ראשון

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
4	2	3	1	4	3	3	1	1	3	4	1	1	4	3	התשובה הנכונה

22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
1	1	4	4	2	1	4	התשובה הנכונה

1. תשובה (3) נכונה.

במשפט זה נוכל להתמקד בהקשר הצר סביב המילה החסרה. המילה החסרה מתארת משהו שנמצא בין (between) העשירים (rich) והעניים (poor). בנוסף, נאמר שמה שמתואר במילה החסרה רחב יותר (wider). נחפש מילה שעשויה לייצג את מה שנמצא בין עשירים לעניים ויכול להתרחב. תשובה (3) מתאימה. "הפער בין עשירים לעניים רחב יותר בצילה מאשר בארצות אחרות באמריקה הלטינית".

תשובה (1): aim = מטרה, כיוון

תשובה (2): risk = סיכון

תשובה (3): gap = פער, רווח

תשובה (4): sign = סימן

2. תשובה (4) נכונה.

ננתח את הרעיון המרכזי של המשפט, ונבין את ההקשר בו מובאת המילה החסרה. המילה החסרה מתארת את מה שנעשה על ידי כותבים (writers) ופילוסופים (philosophers) על מנת להגדיר יופי (beauty). כיוון שהמילה החסרה מופיעה לפני המילה "על מנת" (to), נסיק שמטרתה הייתה להגדיר את היופי. בנוסף, מהמילה "הרבה" (many) ניתן להסיק שהכותבים והפילוסופים ביצעו את מה שמתואר במילה החסרה מספר פעמים. נחפש מילה שמתאימה להיות משהו שמבוצע מספר פעמים לאותה המטרה. תשובה (4) מתאימה. "הרבה ניסיונות בוצעו על ידי כותבים ופילוסופים על מנת להגדיר את מושג היופי".

תשובה (1): moments = רגעים

תשובה (2): divisions = הפרדות, חלוקות, מחלקות

תשובה (3): favors = טובות

תשובה (4): attempts = ניסיונות

3. תשובה (1) נכונה.

במשפט זה נבחן את ההקשר סביב המילה החסרה, כיוון שהמילים בתחילת המשפט קשות להבנה. בחלקו השני של המשפט מסופר על עקרונות (principles) שנלקחו (deduced) ממחקרים בבעלי חיים. המילה החסרה מקשרת בין עקרונות אלו לבין בני האדם (humans). נחפש מילה שיכולה לקשר בין מחקרים על בעלי חיים לבני אדם. תשובה (1) מתאימה.

"לפי ביולוגים אבולוציוניים, עקרונות שנלקחו ממחקרים בבעלי חיים יכולים לעיתים לחול על בני אדם".

תשובה (1) : applied to = לחול על , ליישם על

תשובה (2) : digested by = להתעכל על ידי

תשובה (3) : installed in = מותקנים ב-

תשובה (4) : released from = להשתחרר מ-

4. תשובה (1) נכונה.

נשים לב שכל התשובות הן מילות קישור. לכן, נוכל לבחון את הקשר בין המילים שסביב המילה החסרה, ולחפש מילת קישור שמבטאת את הקשר הרלוונטי. בחלקו השני של המשפט נתמקד במילה "גם לא" (neither). מילה זו מייצגת שלילה כפולה. כלומר, בנוסף למה ששוללת המילה עצמה – "ביצה" (egg) – תהיה שלילה נוספת אחריה. המילה החסרה מופיעה במקום שבו אמורה להופיע השלילה השנייה, ולכן נסיק שהמילה החסרה היא מילת קישור המביעה שלילה. תשובה (1) מתאימה.

"קדם הביצה, שהיה בעבר משקה פופולארי, לא מכיל ביצה וגם לא קרם".

תשובה (1) : nor = גם לא

תשובה (2) : and = גם, ו-

תשובה (3) : but = אך, אבל

תשובה (4) : some = כמה, קצת

5. תשובה (4) נכונה.

במשפט זה נבחן את ההקשר סביב המילה החסרה. חלקו הראשון של המשפט מדבר על ארצות (countries) במערב אירופה (Western Europe). בחלקו השני של המשפט מדובר על שני מיליון מהגרים (immigrants). מכיוון שמדובר על דבר הקורה בכל שנה (a year), נסיק ששני מיליון המהגרים הם הכמות השנתית של מהגרים הקשורים על ידי המילה החסרה למערב אירופה. נחפש מילה שמקשרת בין מקום גיאוגרפי (מערב אירופה) ולבין כמות שנתית של מהגרים. תשובה (4) מתאימה.

"הארצות במערב אירופה קולטות יותר משני מיליון מהגרים בכל שנה".

תשובה (1) : enclose = מצרפות, מגדרות

תשובה (2) : reveal = מגלות, חושפות

תשובה (3) : resolve = פותרות

תשובה (4) : absorb = קולטות, סופגות

6. תשובה (3) נכונה.

ננתח את הרעיון המרכזי של המשפט, ונבין את ההקשר בו מובאת המילה החסרה. בחלקו הראשון של המשפט נאמר שעבודתו של גוסטב מורו הייתה בלתי מובנת (baffling) במאה ה-19 (nineteenth-century). בחלקו השני של המשפט, המילה נשארה (remained) מרמזת שעבודתו נשארה בלתי מובנת גם בהמשך. המילה החסרה מתארת את עבודתו במאה העשרים ואחת (twenty-first century), וכיוון שעבודתו לא השתנתה נחפש מילה שמייצגת משהו בלתי מובן. תשובה (3) מתאימה.

"עבודתו של הסוראליסט הצרפתי מהמאה ה-19 גוסטב מורו הייתה בלתי מובנת לחלוטין לבני דורו ונשארה **תעלומה** אפילו במאה העשרים ואחת".

תשובה (1): omen = אות, סימן לבאות

תשובה (2): idol = דמות מוערצת

תשובה (3): enigma = תעלומה, חידה

תשובה (4): agenda = רשימה לדיון, סדר היום

7. תשובה (1) נכונה.

במשפט זה נבחן את ההקשר הצר סביב המילה החסרה. המילה החסרה מתארת את מה שדגם חדש של חלון (window) מתוכנן (designed) לעשות לרוחות חזקות (strong winds). כיוון שמדובר בדגם חדש, נסיק שהפעולה המתוארת במילה החסרה היא בעלת הקשר חיובי. נחפש מילה שמתארת פעולה חיובית שמבצע חלון לרוחות חזקות. תשובה (1) מתאימה.

"דגם חדש של חלון שמתוכנן **לעמוד בפני** רוחות חזקות פותח לשימוש באזורים בהם ישנם הוריקנים לעיתים קרובות".

תשובה (1): withstand = לעמוד בפני, לעמוד ב-

תשובה (2): overthrow = להפיל, למוטט

תשובה (3): withhold = להשהות, לנכות

תשובה (4): overwhelm = להציף, להכריע

8. תשובה (1) נכונה.

ננתח את הרעיון המרכזי של המשפט, ונבין את ההקשר בו מובאת המילה החסרה. בחלקו הראשון של המשפט, המילה החסרה היא תכונה שחייבת (must) להתקיים באופן יוצא מן הכלל (extremely) אצל רקדני בלט (Ballet dancers). בחלקו השני של המשפט, המילה "על מנת" (in order to), מרמזת שהתכונה אותה מייצגת המילה החסרה חייבת להתקיים על מנת לאפשר להם לבצע צעדי ריקוד קשים (movements difficult). נחפש מילה שמייצגת תכונה חיובית אצל רקדנים שמאפשרת להם לבצע צעדי ריקוד מורכבים. תשובה (1) מתאימה.

"רקדני בלט חייבים להיות **קלי תנועה** בצורה יוצאת מן הכלל על מנת לבצע צעדי ריקוד קשים מבלי לפצוע את עצמם".

תשובה (1): agile = קלי תנועה, זריזים

תשובה (2): finite = סופיים, מוגבלים

תשובה (3): cordial = לבביים

תשובה (4): subtle = עדינים, דקים

9. תשובה (3) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "הפילוסוף הסיני לאו-טסו אמר, 'צורות האַמְנוֹת המוערכות ביותר הן אלו שניתן לשמרן'."

נשים לב לקשר הסיבה והתוצאה שעולה מתוך דבריו של לאו-טסו, לפיו הסיבה לכך שצורת אַמְנוֹת מוערכת היא היכולת לשמר אותה.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר שלאו-טסו אמר ששימור יצירות אַמְנוֹת יכול להיות קשה יותר מאשר יצירה שלהן.

המשפט המקורי לא הציג את דעתו של לאו-טסו לגבי איזו מטלה קשה יותר – יצירת אמנות או שימורה, אלא הציג את דעתו של לאו-טסו לפיה היכולת לשמר יצירות אַמְנוֹת היא שתגרום להן להיות מוערכות. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שלאו-טסו אמר שיצירות אַמְנוֹת יכולות להיות מוערכות רק אם הן משומרות בצורה טובה.

תשובה זו לא מתאימה כיוון שבמשפט המקורי לא נאמר שרק (only) שימור של יצירות אַמְנוֹת יגרום להן להיות מוערכות, אלא שהיכולת לשמר אותן היא שתגרום להן להיות הכי מוערכות. לכן, התשובה מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (3) נכונה. בתשובה נאמר שלפי לאו-טסו, צורות אַמְנוֹת שניתן לשמרן נחשבות למוערכות ביותר. בתשובה זו נשמר קשר הסיבה (יכולת לשמר) והתוצאה (הערכה). התשובה מתאימה.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שלאו-טסו אמר שרק את צורות האַמְנוֹת החשובות ביותר ניתן לשמר. תשובה זו מחליפה בין הסיבה והתוצאה של המשפט המקורי. הסיבה, שבמשפט המקורי היא היכולת לשמר את יצירות אַמְנוֹת, הוחלפה בחשיבות היצירה. התוצאה, שבמשפט המקורי הייתה מידת ההערכה הגבוהה של היצירה, הוחלפה ביכולת לשמר את היצירה. לכן, תשובה זו מכילה שינוי מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

10. תשובה (3) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "התקופה בה היו האשורים בשיא כוחם נמשכה מהמאה התשיעית עד המאה השביעית לפני הספירה".

נשים לב למילה הכי (most), לפיה האשורים היו בשיא כוחם בתקופה זו, יותר מבכל תקופה אחרת.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר שהאשורים עלו לשלטון לראשונה בין המאה התשיעית למאה השביעית לפני הספירה.

התשובה אינה מתאימה כיוון שהמשפט המקורי לא עסק בזמן שבו עלו האשורים לשלטון, אלא בזמן שבו היו בשיא כוחם. בנוסף, במשפט המקורי לא נאמר שהאשורים עשו משהו בפעם הראשונה. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שהחל מהמאה התשיעית ועד למאה השביעית לפני הספירה, מעט אומות היו חזקות כמו האשורים.

תשובה זו לא מתאימה כיוון שהמשפט המקורי לא עסק בהשוואה בין האשורים לבין אומות אחרות, אלא בתקופה שבה היו האשורים חזקים יותר מכפי שהיו בכל תקופה אחרת. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (3) נכונה. בתשובה נאמר שלאשורים היה יותר כוח מהמאה התשיעית עד המאה השביעית לפני הספירה, מאשר בכל תקופה אחרת.

בתשובה זו נשמר הרעיון המרכזי של המשפט לפיו האשורים היו בשיא כוחם בין המאה התשיעית למאה השביעית לפני הספירה. התשובה מתאימה.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שבתקופה שבין המאה התשיעית ועד המאה השביעית לפני הספירה, האשורים הפכו לחזקים במיוחד.

אמנם המשפט המקורי עסק במידת כוחם של האשורים, אך לא נאמר שהם הפכו לחזקים במיוחד, אלא שהם הפכו לחזקים בהשוואה לתקופות אחרות בהיסטוריה שלהם. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

11. תשובה (4) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "התיאוריה של הפסיכולוג השווייצרי ז'אן פיאז'ה, לפיה יכולותיו השכליות של ילד שונות באיכותן בגילים שונים, עיצבה את העיסוק המודרני בחינוך". נשים לב שלפי התיאוריה יכולותיו של ילד **משתנות** עם השינוי בגילו, ושהתיאוריה היא שהביאה לעיצוב החינוך המודרני.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר שז'אן פיאז'ה האמין שעיסוק מודרני בחינוך צריך לקחת בחשבון הבדלים באיכות יכולותיהם השכליות של ילדים שונים. במשפט המקורי לא היה מידע לפיו ז'אן פיאז'ה האמין שעל העיסוק המודרני בחינוך לקחת בחשבון פרט כלשהו, אלא נאמר שהתיאוריה של ז'אן פיאז'ה השפיעה על העיסוק המודרני בחינוך. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שהעיסוק המודרני בחינוך עוצב על ידי אמונתו של פיאז'ה לפיה לא לכל הילדים בני אותו הגיל יש בהכרח את אותן היכולות השכליות.

למרות שניתן להסיק שהעיסוק המודרני בחינוך אכן עוצב לפי אמונתו של ז'אן פיאז'ה, שכן התיאוריה שלו משקפת את אמונתו, התשובה מכילה שינוי מידע בתיאוריה עצמה – במשפט המקורי התיאוריה גורסת ש**שינוי בגיל הילד** מביא לשינוי ביכולותיו השכליות, בעוד שבתשובה אמונתו של ז'אן פיאז'ה טוענת שלילדים בני אותו הגיל עשויות להיות יכולות שכליות שונות. לכן, תשובה זו מכילה שינוי מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שהתיאוריה של פיאז'ה לפיה המטרה של חינוך היא לפתח יכולות שכליות שונות בגילים שונים הפכה לעיקרון בסיס של החינוך המודרני.

התיאוריה המוצגת בתשובה עוסקת במטרה של חינוך, בעוד התיאוריה המוצגת במשפט המקורי עוסקת בשינוי ביכולותיו השכליות של ילד בגילים שונים. לכן, תשובה זו מכילה שינוי מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (4) נכונה. בתשובה נאמר ששיטות הלימוד של היום הושפעו על ידי התיאוריה של פיאז'ה לפיה טבען של היכולות השכליות של ילדים משתנה עם התבגרותם.

התשובה שומרת על הקשר בין שינוי בגיל הילד לבין שינוי ביכולותיו השכליות. בנוסף, התיאוריה מוצגת כמשפיעה על הלימוד המודרני.

יש לשים לב שניתן לסמן את תשובה (4) ללא בדיקה מאחר ופסלנו שלוש תשובות. התשובה מתאימה.

12. תשובה (1) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "מחזותיו של שייקספיר ייחודיים בקסמן המתמשך". נשים לב שאין מחזות המשתווים לאלו של שייקספיר ביכולתם לשמור על אהבת הקהל לאורך זמן.

תשובה (1) נכונה. בתשובה נאמר כי מעולם לא השתוו אל הפופולריות המתמשכת של מחזותיו של שייקספיר. בתשובה זו נשמרת ה**ייחודיות** של מחזותיו של שייקספיר, כמחזות השומרים על אהבת הקהל לאורך זמן. התשובה מתאימה.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שכותבי מחזות רבים ניסו ללא הצלחה לחקות את סגנונו של שייקספיר. במשפט המקורי לא הוזכרו כותבי מחזות נוספים זולת שייקספיר. בנוסף, אין מידע במשפט המקורי הנוגע לסגנונו של שייקספיר. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמחזותיו של שייקספיר תמיד מצאו חן בעיני הקהל הרחב. במשפט המקורי לא נאמר שמחזותיו של שייקספיר **תמיד** מצאו חן בעיני הקהל הרחב. בנוסף, בתשובה חסרה הייחודיות של המחזות בקסם המתמשך שלהם. התשובה נפסלת.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמחזותיו של שייקספיר ממשיכים להשפיע על מחזאים גם היום. במשפט המקורי לא היה מידע לפיו המחזות של שייקספיר משפיעים על מחזאים, אלא שהמחזות ייחודיים ביכולת המתמשכת שלהם להקסים. לכן, תשובה זו מכילה תוספת מידע המשנה את משמעות המשפט המקורי. התשובה נפסלת.

13. תשובה (3) נכונה.

זוהי שאלה **כללית** בה אנו נשאלים במה עוסקת הפסקה הראשונה. נקרא את הפסקה וננסה להבין את הרעיון המרכזי שלה. בפסקה מתואר השימוש בדגלים כסמלים של מדינות, מלכים וקבוצות שונות כבר מתקופות עתיקות (ancient times). בנוסף מתואר השימוש בדגלים בתנ"ך וגם על ידי צבאות שונים בזמני למלחמה.

תשובה (1) אינה נכונה. בפסקה לא היה מידע הנוגע למראה החיצוני של הדגלים.

תשובה (2) אינה נכונה. אמנם בפסקה מוזכרים דגלים בתקופת התנ"ך, אולם אין זה הנושא המרכזי. השימוש בדגלים בתנ"ך מוזכר כדוגמה, יחד עם שימוש בדגלים בתקופות עתיקות ועל ידי עמים שונים.

תשובה (3) נכונה. תשובה זו מתאימה לרעיון המרכזי של הפסקה – דגלים בתקופות עתיקות אצל צבאות ועמים מתקופות אלו.

תשובה (4) אינה נכונה. בפסקה לא מתוארת הסיבה לשימוש בדגלים על ידי מלכים. המלכים מופיעים בפסקה כדוגמה למי שעשו שימוש בדגלים בעת העתיקה.

14. תשובה (2) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** בה אנו נדרשים להבין איזו מילה בתשובות יכולה להחליף את המילה banners, המופיעה בשורה הרביעית. תחילה נקרא את המשפט ונסה להבין באיזה הקשר נאמרה המילה. במשפט נאמר שעמים עתיקים (מצרים, אשורים ורומאים) נשאו עמם את banners בצאתם למלחמה. ניתן להסיק שהמילה banners היא דבר מה שניתן לציאה למלחמה. כעת נעבור על התשובות במטרה למצוא תשובה שתוכל להיות מקבילה למילה banners. תשובה (2) מתאימה.

תשובה (1): armies = צבאות

תשובה (2): flags = דגלים

תשובה (3): tribes = שבטים

תשובה (4): countries = מדינות

15. תשובה (4) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** בה נשאלנו למה מתייחס כינוי הגוף "These" (אלו), המופיע בשורה 10. כינוי הגוף מופיע בתחילת המשפט, לכן נסיק שהוא מתייחס לנושא המשפט הקודם. נקרא את המשפט הקודם ואת המשפט בו מופיעה המילה These. המשפט הראשון בשורה 10 מספר על כך שלרוב הארצות יש שניים או שלושה צבעים בדגלים שלהן, ובנוסף נאמר במשפט שיש לדגלים אלו עיצובים פשוטים. המשפט הבא נפתח בכינוי הגוף עליו נשאלנו ואומר שאלו (These) מתארים תכונה טבעית (natural features) של המדינה. ניתן להסיק שהגורמים אליהם מתייחסת המילה "These" הם הצבעים והעיצובים של הדגלים. תשובה (4) נכונה.

תשובה (1): most countries = רוב המדינות

תשובה (2): natural features = מאפיינים טבעיים

תשובה (3): ideas and beliefs = תפיסות ואמונות

תשובה (4): colors and designs = צבעים ועיצובים

16. תשובה (4) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** בה אנו נדרשים להסיק מן הפסקה השלישית דבר מה לגבי עצי המייפל (maple trees). על מנת לבחון מה ניתן להסיק לגבי עצים אלו נקרא את הפסקה וננסה להתמקד בהקשר בו הוזכרו העצים עליהם נשאלנו. עצי המייפל מוזכרים בשורה 11, כסמל המופיע על דגל קנדה. בהמשך המשפט מתואר סוג עצים אחר המופיע על דגל לבנון. נקרא את השורות הראשונות בפסקה (10-11) על מנת להבין מהו ההקשר בו הובאו העצים הללו. בשורות 10-11 מדובר על עיצובים וצבעים של דגלים, ומוזכר כי השימוש בעיצובים מסויימים מסמן לעתים את המאפיינים הטבעיים של המדינה, כלומר, ניתן להסיק שעצי המייפל הם דוגמה למאפיין טבעי של מדינת קנדה. ניגש לתשובות ונחפש את התשובה המתאימה למסקנה שמצאנו.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי עצי מייפל גדלים בלבנון, אולם עצי המייפל הוזכרו בפסקה השלישית כעצים הגדלים בקנדה. לבנון הוזכרה יחד עם עץ אחר, ארז הלבנון (cedar tree).

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי עצי המייפל הם סמל של קבוצות דת, אולם קבוצות דת מוזכרות בפסקה רק במשפט האחרון, והן מיוצגות על ידי צבעים שונים בדגלה של אירלנד, ולא בדגל קנדה.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי עצי מייפל מייצגים את הרצון לשלום באירלנד, בעוד שבפסקה מוזכרים העצים כמאפיין של קנדה.

תשובה (4) נכונה. ניתן להסיק שהעצים הם מאפיין טבעי של קנדה מתוך השורה העשירית, לפיה סמלים המופיעים בדגלי מדינות שונות יכולים לייצג תכונות ומאפייני טבע של מדינות אלו.

17. תשובה (1) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** בה אנו נדרשים להסיק מידע לגבי הצבע הירוק מתוך הפסקה השלישית. נקרא את הפסקה השלישית וננסה להתמקד בהקשר בו מופיע הצבע הירוק. בפסקה נאמר שסמלים מסויימים יכולים לייצג משמעות שונה בדגלים שונים, ולאחר מכן מובאות דוגמאות. הצבע הירוק עליו נשאלנו מופיע, ומתואר תפקידו כסמל האיסלאם בדגל פקיסטן (שורות 17-18), ומנגד בדגלה של סיריה לאון מייצג הצבע הירוק חקלאות (farming). נחפש תשובה בה נאמר שהצבע הירוק יכול לייצג מספר דברים שונים.

תשובה (1) נכונה. בתשובה נאמר כי הצבע הירוק יכול לייצג דברים שונים.

תשובה (2) אינה נכונה. בפסקה לא נאמר דבר על הופעתו של הצבע הירוק במדינות נוספות מלבד סיריה לאון ופקיסטן.

תשובה (3) אינה נכונה. בפסקה לא מוזכר קשר בין הצבע הירוק לקומוניזם. בשורה 17 מתואר סמל הכוכב על דגלה של וינטאם כסמל קומוניסטי.

תשובה (4) אינה נכונה. בפסקה מוזכר הצבע הירוק כקשור רק לאיסלאם, בעוד שבתשובה נטען שהוא מייצג את כל הדתות.

18. תשובה (2) נכונה.

זוהי שאלה **כללית** לגבי המטרה של הקטע. על מנת לענות על שאלה זו נצטרך להכיר את הקטע כולו, ולכן נענה עליה רק לאחר מענה על שאר השאלות, וניעזר בחלקים שקראנו בעת המענה על השאלות האחרות. נחפש גורם משותף לכל הפסקאות בקטע בעזרת בחינת הרעיונות המרכזיים שלהן. בפסקה השנייה מדובר על ההשלכות הבריאותיות השליליות של צריכת מזון מהיר לפי שלוסר, ומוצגים נתונים לגבי צריכת המזון המהיר בארצות הברית. בפסקה השלישית מוצגות ההשלכות השליליות של תעשיית המזון המהיר על עסקים מקומיים ונותני שירות כגון חקלאים וחוואים. בפסקה הרביעית מתוארת ההשפעה העולמית שיש לתאגידי המזון המהיר על תרבויות שונות – סין וברזיל. ניתן לצפות שהתשובה הנכונה תעסוק בהשלכות השליליות של המזון המהיר, ייצורו ותאגידי הענק המייצרים אותו.

תשובה (1) אינה נכונה. לאורך הקטע דובר על השלכות שליליות של מזון מהיר, ולא הוצגו השפעות חיוביות של צריכתו.

תשובה (2) נכונה. לאורך כל הקטע אנו נחשפים למידע מפי שלוסר, לפיו ישנן השלכות הרסניות לתעשיית המזון המהיר, כלומר, והי ביקורת נגד מזון מהיר.

תשובה (3) אינה נכונה. הקטע לא משווה בין המזון המהיר הנצרך בארצות הברית אל מול המזון המהיר הנצרך במדינות אחרות. ישנו פירוט של הרגלי הצריכה של אמריקאי ממוצע בפסקה השנייה, אולם אין פירוט או השוואה למדינות אחרות בקטע.

תשובה (4) אינה נכונה. הקטע מציג השלכות של מזון מהיר על תרבות אמריקאית, אולם אין זה הרעיון המרכזי שלו. זאת משום שהקטע עסק גם בהשלכות העולמיות של המזון המהיר, ולא רק באלו שבארצות הברית.

19. תשובה (4) נכונה.

זוהי שאלה **כללית** לגבי מטרת הפסקה השנייה. נקרא את הפסקה ונסה להבין את הרעיון המרכזי שלה, במטרה להבין כיצד היא משרתת את הנאמר בקטע. הפסקה נפתחת בתיאור של צריכת מזון מהיר (fast food) על ידי אמריקאי ממוצע (the typical American). בהמשך מתוארות מספר השפעות שיש לצריכת מזון מהיר בכמויות המתוארות. בשורות 11-13 ישנה טענה, לפיה רשתות המזון המהיר, יחד עם קובעי מדיניות בעלי השפעה, זממו לחסום חקיקה (legislation) שסופה לכפות סטנדרטים חדשים הקשורים לבטיחות מזון, עליהם נאמר שהם יקרים (costly). ניתן לומר שמטרת הפסקה היא להציג את ההיבטים השליליים של צריכת מזון מהיר וההשלכות השליליות של רשתות המזון המהיר וצריכתו.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמטרת הפסקה להציג נתונים (statistics) לגבי צריכת מזון מהיר, אולם בהוצאת הרעיון המרכזי מהפסקה זיהינו שנתונים אלו מופיעים רק בתחילתה, בעוד שאר הפסקה מתמקדת בהשלכות הצריכה ולא בצריכה עצמה.

תשובה (2) אינה נכונה. לפי התשובה, מטרת הפסקה היא לתאר את העלייה המסחררת במחלות שמקורן במזון (food-borne illnesses). מחלות שמקורן במזון אכן מוזכרות בשורה 9 בפסקה, אולם הן מובאות בפסקה כאחת ההשפעות של צריכת מזון מהיר, ולא מהוות חלק עיקרי ברעיון המרכזי של הפסקה.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמטרת הפסקה היא לטעון שעלייה בשיעורי השמנת היתר היא תוצאתה של צריכת מזון מהיר. העלייה בשיעורי השמנת היתר היא ההשפעה הראשונה של צריכת מזון מהיר המוצגת בפסקה (שורה 8), אולם זוהי דוגמה ממוקדת אחת להשפעות צריכת המזון המהיר, ולא מטרתה המרכזית של הפסקה.

תשובה (4) נכונה. בפסקה השנייה אכן מתוארות השלכות בריאותיות שונות של צריכת המזון המהיר.

20. תשובה (4) נכונה.

זוהי שאלה ממוקדת בה אנו נשאלים על טענתו של שלוסר (Schlosser) כפי שהיא מופיעה בשורות 11-13 לגבי תאגידי המזון המהיר. לפי שלוסר, תאגידי המזון המהיר יחד עם קובעי מדיניות בעלי השפעה (influential policy makers) ניסו לבלום חקיקה שתוביל להחלת סטנדרטים יקרים הנוגעים לבטיחות המזון. ניגש לתשובות ונחפש את התשובה המתאימה.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר כי התאגידיים שוכנעו על ידי קובעי המדיניות להשקיע יותר בבטיחות המזון, אולם בקטע נאמר במפורש כי התאגידיים יחד עם קובעי המדיניות הם אלו שהתנגדו לחקיקה זו.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נטען כי התאגידיים לא הסכימו עם קובעי מדיניות רבים על הצורך בסטנדרטים חדשים, כלומר, שהיו קובעי מדיניות שטענו, בניגוד לדעתם של תאגידי המזון, שהחלת סטנדרטים נוקשים יותר אינה נחוצה. אולם, בקטע נאמר שגם תאגידי המזון וגם קובעי המדיניות עליהם מדובר בשורה 12 חברו יחד לבלימת החלת הפיקוח, כלומר, הם נגד החלת סטנדרטים חדשים.

תשובה (3) אינה נכונה. לפי התשובה תאגידי המזון כועסים (are angry) על כך שהחקיקה (legislation) אושרה, בעוד ששורות 11-13 לא עסקו באישור החקיקה אלא בניסיונות לבלום אותה על ידי תאגידי המזון.

תשובה (4) נכונה. בתשובה נאמר כי תאגידי המזון ניסו למנוע העברת חוקים אשר יגרמו להם לבזבז כסף רב על בטיחות מזון. מידע זה תואם את המידע בשורות 11-13, לפיו הם ניסו לבלום את החקיקה משום שתקנות אלו תהיינה יקרות יותר.

21. תשובה (1) נכונה.

מדובר בשאלה ממוקדת, בה אנו נדרשים לקבוע מה ניתן להסיק מן הפסקה השלישית לגבי עסקים קטנים. נקרא את הפסקה וננסה להתמקד בחלק שבו מוזכרים העסקים הקטנים. הפסקה נפתחת בהוספה (Furthermore), כלומר, זוהי הרחבה של הנאמר בפסקה השנייה. נאמר שענקיות המזון המהיר דחקו החוצה בתי עסק קטנים יותר שלא יכלו להתמודד עם התחרות. בהמשך מופיע פירוט של גורמים נוספים (farmers, ranchers and other suppliers) שהיו חסרי אונים (have become marginalized) אל מול הדרישות של רשתות המזון המהיר הגדולות לאחידות. מהפסקה ניתן להסיק שהתנהלותן של ענקיות המזון המהיר דחקה את העסקים הקטנים.

תשובה (1) נכונה. בתשובה נאמר שבתי עסק קטנים סבלו מבחינה כלכלית עקב גדילתן של רשתות המזון המהיר, ומסקנה זו משתמעת מן הפסקה, בה דובר על דחיקה הצידה עקב חוסר יכולת להתחרות ברשתות הגדולות – כלומר, מדובר בנזק כלכלי לבתי העסק הקטנים.

תשובה (2) אינה נכונה. הדרישות לבטיחות העובדים מוזכרות בתחילת הפסקה בהקשר של התאגידים הגדולים, שהתנגדו להעלאת רמת הבטיחות. אולם, אין התייחסות בפסקה לבטיחות בבתי עסק קטנים.

תשובה (3) אינה נכונה. לפי התשובה, בתי העסק הקטנים מנסים להתאים את עצמם לדרישות האחידות של רשתות המזון הגדולות. הדרישה לאחידות מופיעה לראשונה בשורות 16-17, ומתייחסת לפירוט של גורמים נוספים (farmers, ranchers and other suppliers) שהיו חסרי אונים (marginalized) אל מול הדרישות של רשתות המזון המהיר הגדולות לאחידות, בתי העסק הקטנים לא נכללים בגורמים אלו.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שבתי עסק קטנים לא יכולים לשלם משכורות דומות לאלו המשולמות לעובדים ברשתות המזון הגדולות, ומכך ניתן להסיק שהמשכורות המשולמות על ידי תאגידי המזון הן גבוהות. בתחילת הפסקה נאמר במפורש שתאגידי המזון התנגדו להחלת הדרישה לשכר מינימום, כלומר, הם אינם משלמים שכר גבוה, ואף שואפים לשלם שכר נמוך.

22. תשובה (1) נכונה.

מדובר בשאלה **ממוקדת**, בה אנו נדרשים לקבוע מה ניתן להסיק לגבי שלוסר בהקשר לציטוט המובא בשאלה. ננסה למקד את החיפוש שלנו באמצעות מבט לתשובות. בתשובות מופיעות גישות שונות, ומכך נבין שאנו נדרשים לקבוע מה יחסו של שלוסר למצב המובע בציטוט. ניגש לקטע ונקרא את החלקים הרלוונטיים לציטוט בשאלה. הציטוט מוזכר בשורות 23-24, והוא מופיע כחלק מפירוט ההשלכות של המזון המהיר – ניגש לקרוא את הפסקה מתחילתה כדי להבין את ההקשר בו מופיעות הדוגמאות. בשורה 19 מובעת תפיסתו השלילית של שלוסר לאחידות שנכפית כתוצאה מהתרחבות רשתות המזון המהיר (deadening homogenization), והשפעתן התרבותית ההרסנית. ההשלכות המתוארות לאחר מכן הן מחיקת ייחוד תרבותי והפיכת הסמלים של רשתות המזון המהיר לסמלי תרבות (שורות 20-21). בהמשך מתוארת השפעתה של חברת מקדונלדס על כלכלת ברזיל, ונאמר שהיא המעסיק הפרטי הגדול ביותר במדינה. מכאן שלתפיסתו של שלוסר מדובר בהשפעה שלילית. לפיכך, הציטוט המובא בשאלה, לפיו הקשתות הזהובות הן סמל מוכר מאוד, כלומר בעלות השפעה על אנשים רבים לא תהיה חיובית, וסביר שהוא יטרד מכך. תשובה (1) מתאימה.

תשובה (1) is upset = מוטרד

תשובה (2) is glad = שמח

תשובה (3) does not believe = אינו מאמין

תשובה (4) does not know = אינו יודע

פתרונות - אנגלית - פרק שני

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	1	2	1	1	4	1	3	2	4	2	3	1	1	1	התשובה הנכונה

22	21	20	19	18	17	16	מספר השאלה
3	3	1	2	3	4	1	התשובה הנכונה

1. תשובה (1) נכונה.

המשפט עוסק ברעלנים (Toxins). נשים לב שבאמצע המשפט קיימת תמורה (בין שני המקפים). לכן, נוכל להתמקד רק בעיקר המשפט להבנת המילה החסרה. אם נסתכל על המשפט, נראה כי המילה החסרה מקשרת בין "Toxins" למחלות ולמוות. תשובה (1) מתאימה.

"רעלנים, רעלים המיוצרים על-ידי יצורים חיים, עלולים לגרום למחלה ואפילו למוות".

תשובה (1): cause = לגרום

תשובה (2): treat = לטפל; להתייחס למישהו

תשובה (3): force = לכפות, להכריח

תשובה (4): escape = לברוח

2. תשובה (1) נכונה.

במשפט זה, כל המילים המוצעות בתשובות הן מילות קישור או יחס. ננסה להבין מהו הקשר בין החלק הראשון של המשפט (החלק שעד הפסיק), ובין החלק השני של המשפט (החלק שאחרי הפסיק). בחלקו הראשון, מזכירים כנפיים של ציפורים, ואילו בחלקו השני מזכירים כנפיים של עטלפים. אנחנו מבינים מכך שהמילה החסרה מקשרת בין כנפיים של ציפורים ושל עטלפים. נשים לב שבחלק השני של המשפט נאמר על כנפי עטלפים שהם חסרי נוצות (do not have feathers), וכיוון שאנו יודעים שלציפורים כן יש נוצות, ניתן להסיק שהקשר הוא קשר של ניגוד. תשובה (1) מתאימה.

"בניגוד לכנפיים של ציפורים, כנפי העטלפים הם חסרי נוצות".

תשובה (1): unlike = בניגוד ל-

תשובה (2): besides = בנוסף, חוץ מ-

תשובה (3): without = בלי

תשובה (4): after = אחרי

3. תשובה (1) נכונה.

המשפט עוסק בשרירים (Muscles). מצויין בו שכאשר השרירים אינם בשימוש, הם מאבדים תכונות שונות, כגון כוח וצורה. המילה החסרה מתארת את האופן שבו השרירים מאבדים תכונות אלו. כיוון שהמילה החסרה מתארת את אופן איבוד התכונות, נחפש בתשובות מילה שמתארת סיום תהליך. תשובה (1) מתאימה. "שרירים שאינם בשימוש בסופו של דבר יאבדו מכוחם, מצורתם ומהטונוס שלהם".

תשובה (1): eventually = בסופו של דבר

תשובה (2): heavily = בכבדות

תשובה (3): fortunately = למרבה המזל

תשובה (4): foolishly = בטיפשות

4. תשובה (3) נכונה.

נשים לב למילת הקישור "including" שמשמעותה "כולל", כלומר אנחנו מבינים שבחלקו השני של המשפט (שמופיע אחרי מילת הקישור הזו) יופיע פירוט של מה שהופיע לפני-המקורות (sources). אם כך, ננסה להבין מהו ההקשר שבו ניתנו מקורות אלה. בחלק הראשון של המשפט מדובר על משהו שנתי (annual) של מוזיאון ישראל אשר מגיע ממקורות שונים, אשר מפורטים בחלק השני של המשפט. נשים לב שכל הדוגמאות קשורות לעולם הכסף ("fundings" = תקציב, "contributions" = תרומות, "admission fees" = דמי כניסה), ולכן נחפש בתשובות מילה הקשורה גם היא לכסף. רק תשובה (3) מתאימה.

"התקציב השנתי של מוזיאון ישראל מגיע ממקורות שונים, כולל מימון ממשלתי, תרומות פרטיות ודמי כניסה".

תשובה (1): license = רשיון, היתר

תשובה (2): exhibit = תצוגה

תשובה (3): budget = תקציב

תשובה (4): decline = ירידה

5. תשובה (2) נכונה.

נשים לב שהמשפט מחולק לשני חלקים, המופרדים על-ידי נקודה פסיק. ניתן לראות כי החלק הראשון מכיל מילה קשה- "curtail", אשר אנו מבינים כי היא פועל ולכן גם משמעותית להבנת שלד המשפט. מכיוון שאין אנו בהכרח מכירים אותה, נתמקד בעיקר בחלקו השני של המשפט, בהקשר שסביב המילה החסרה. בניתוח חלק זה, אנו מבינים כי במהלך השנים נעשו מספר נסיונות לעשות משהו להגירה (immigration). לכן, נחפש משהו שמקובל לעשות להגירה. רק תשובה (2) מתאימה.

"הנסיון הנוכחי להפחית את כמות האנשים הנכנסים לארצות הברית הוא לא הראשון מסוגו; במהלך השנים, נעשו מספר נסיונות להגביל את ההגירה".

תשובה (1): summarize = לסכם

תשובה (2): restrict = להגביל

תשובה (3): flatter = להחמיא

תשובה (4): persuade = לשכנע

6. תשובה (4) נכונה.

המשפט עוסק בדרכון (passport). במשפט נאמר שדרכון הוא מסמך ממשלתי רשמי אשר מתקשר איכשהו לזהות המחזיק את הדרכון ("its holder") וכן ללאומיותו. נחשוב מה הקשר בין הדרכון לבין הזהות והלאומיות, ונבין שלמעשה בדרכון רשומים פרטים אלו. במילים אחרות, הדרכון למעשה מציג את הזהות של מחזיקו ואת לאומיותו. נחפש בתשובות מילה עם משמעות דומה. תשובה (4) מתאימה.

"דרכון הוא מסמך ממשלתי רשמי אשר **מצהיר** על זהות המחזיק אותה ועל לאומיותו, למטרת נסיעה בין-לאומית".

- תשובה (1) : recommends = ממליץ
 תשובה (2) : maintains = טוען, גורס
 תשובה (3) : ensures = מבטיח
 תשובה (4) : certifies = מאשר, מצהיר

7. תשובה (2) נכונה.

המשפט עוסק ביצירה כלשהי של אדם בשם "הולינשד". אנחנו מבינים שמדובר ביצירה, כי היא מתחילה באותיות גדולות, דבר שמראה שמדובר בשם. מניתוח המשפט, אנו מבינים שיצירה זו של הולינשד מציגה גירסה כלשהי של האירועים, ואשר יש לה מעט דיוק היסטורי ("little historical accuracy"). מכך אנחנו מבינים שהמילה החסרה היא מילה שמתארת חוסר דיוק, ולכן נחפש בתשובות מילה עם משמעות דומה. תשובה (2) מתאימה.

"**הכרוניקות של אנגליה של הולינשד** מציג גירסה **מעוותת** של האירועים ואשר יש לה דיוק היסטורי קל ביותר".

- תשובה (1) : frustrated = מתוסכלת
 תשובה (2) : distorted = מעוותת
 תשובה (3) : submissive = כנועה
 תשובה (4) : receptive = שפתוחה לרעיונות חדשים

8. תשובה (3) נכונה.

המשפט עוסק במלחמות בין פרוסיה וצרפת. אנו מבינים שבמלחמות אלה, לפרוסיה היה תפקיד שולי בלבד ושהיא עשתה מעט משהו. נשים לב שהדבר שפרוסיה עשתה מעט ממנו היה משהו טריטוריאלי, כלומר, שקשור לטריטוריה (שטח). מכיוון שמדובר במלחמה, ניתן להסיק שמדובר במשהו שקשור ל**כיבושים טריטוריאליים**. נחפש בתשובות מילה שקשורה במשמעותה לכיבושים. תשובה (3) מתאימה.

"בשתי מלחמות שלחמו בהן נגד צרפת במאה ה-17, פרוסיה לקחה חלק שולי בלבד והשיגה **הישגים** טריטוריאליים מעטים".

- תשובה (1) : battles = קרבות
 תשובה (2) : reserves = מילואים
 תשובה (3) : gains = הישגים, רווחים
 תשובה (4) : tasks = משימות

9. תשובה (1) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "אף המצאה לא הקלה על נטל עבודות הבית יותר ממכונת הכביסה החשמלית של אלווה פישר ב-1907".

נשים לב לנחרצות במשפט "אף" ("no") המצאה לא הקלה יותר", כלומר מכונת הכביסה החשמלית היא המכונה שהכי הקלה על עבודות הבית.

תשובה (1) נכונה. בתשובה נאמר שמכונת הכביסה החשמלית שפותחה ע"י אלווה פישר ב-1907 הקלה יותר על משק הבית (שווה ערך לעבודות הבית) מכל מכונה אחרת. התשובה מתאימה.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמכונת הכביסה, שהומצאה ב-1907 ע"י אלווה פישר, הייתה הראשונה מתוך מכונות רבות שתוכננו להפוך את עבודות הבית לקלות יותר. במשפט המקורי לא הוזכר יחס של זמן, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שאף אחת מהמכונות של אלווה פישר לא הייתה יותר מועילה מאשר מכונת הכביסה החשמלית שלו, שהוצגה ב-1907. אמנם במשפט המקורי נאמר שהמכונה הזו הכי הקלה על עבודות הבית, אך לא מבין המכונות של אלווה פישר, אלא מבין כלל המכונות. התשובה נפסלת.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שעל-מנת להקל על נטל העבודה בבית, אלווה פישר המציא ב-1907 את מכונת הכביסה החשמלית. אמנם מכונה זו בהחלט הקלה על העבודה, אך לא נאמר שזו הייתה המטרה של אלבה פישר בפיתוח המכונה. זוהי הסקת מסקנה הנחשבת לתוספת מידע ולכן התשובה נפסלת.

10. תשובה (4) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "ארצות הברית היא יצרנית התפוזים הכי גדולה בעולם". נשים לב לנחרצות במשפט: "היצרנית הכי גדולה" ("the largest"), כלומר אין מדינה שהיא יצרנית תפוזים יותר גדולה מארצות הברית.

תשובה (1) אינה נכונה. בתשובה נאמר שארצות הברית היא המדינה הכי גדולה בעולם אשר מייצרת תפוזים. בתשובה- הנחרצות ("הכי גדולה") מתקשרת למדינה, ואילו בשאלה- נחרצות זו מתקשרת ליצרנית התפוזים, כלומר ההקשר שבו הנחרצות נאמרה שונה וזהו שינוי מידע. התשובה נפסלת.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שיותר תפוזים נמכרים בארצות הברית מאשר בכל מדינה אחרת בעולם. בשאלה צויין שארצות הברית היא יצרנית התפוזים הכי גדולה בעולם, אך לא נאמר אם כל התפוזים נמכרים בתוך ארצות הברית או שחלק מיוצאים אל מחוץ למדינה. מסיבה זו, העובדה שצויינה בתשובה זו (שבארצות הברית נמכרים הכי הרבה תפוזים בעולם) היא הסקת מסקנה, שנחשבת לתוספת מידע, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שהתפוזים שמיוצרים בארצות הברית הם הכי גדולים בעולם. בתשובה הנחרצות ("הכי גדולים") מתקשרת לתפוזים, ואילו בשאלה נחרצות זו מתקשרת ליצרנית התפוזים, כלומר ההקשר שבו הנחרצות נאמרה שונה וזהו שינוי מידע. התשובה נפסלת.

תשובה (4) נכונה. בתשובה נאמר שאף מדינה לא מגדלת כל כך הרבה תפוזים כמו ארצות הברית, זאת אומרת שאף מדינה לא מייצרת יותר תפוזים מארצות הברית. לכן, ניתן להבין כי ארצות הברית היא יצרנית התפוזים הכי גדולה בעולם. הנחרצות נאמרה באותו הקשר כמו בשאלה (יצרנית התפוזים) ולכן התשובה מתאימה. יש לשים לב שניתן לסמן את תשובה (4) ללא בדיקה, מאחר שפסלנו שלוש תשובות.

11. תשובה (1) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "אנשים (פרטים) עם תסמונת ויליאמס, הפרעה גנטית נדירה, הם בעלי פנים עם מראה אופייני ושמיעה חדה ביותר".
ננסה להבין את הרעיון המרכזי של המשפט. נשים לב לכך שהחלק בין שני הפסיקים, המציין שתסמונת ויליאמס היא הפרעה גנטית נדירה, משמש במשפט כתמורה ולכן הוא אינו חלק מהרעיון המרכזי של המשפט. למעשה, מצויינים במשפט המאפיינים של תסמונת ויליאמס, שהם פנים עם מראה אופייני וייחודי וכן שמיעה חדה.

תשובה (1) נכונה. בתשובה נאמר שיכולת שמיעה חדה ביותר ("keen" = חד) ומאפייני פנים ייחודיים ("distinctive" = ייחודי, אופייני) הם טיפוסיים אצל אנשים עם תסמונת ויליאמס. בשאלה אכן נאמר שאנשים עם תסמונת ויליאמס הם בעלי מאפיינים אלה. התשובה מתאימה.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שרוב האנשים עם תסמונת ויליאמס סובלים מבעיות שמיעה. בשאלה לא אוזכר רוב בקרב אנשים עם תסמונת ויליאמס, אלא דובר על אנשים אלה בכללי (כלומר, על כל מי שיש לו תסמונת ויליאמס). כמו כן, בשאלה נאמר שיש לאנשים אלה שמיעה חדה, ולא בעיות שמיעה. התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמראה הפנים הייחודי של אנשים עם תסמונת ויליאמס הוא גם מאפיין של כמה הפרעות גנטיות אחרות. במשפט השאלה לא היה קשר מסוג השוואה, ואילו בתשובה זו יש ("הוא גם מאפיין של כמה הפרעות אחרות"). זוהי תוספת מידע, והתשובה נפסלת.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שתסמונת ויליאמס משפיעה על אנשים שונים בדרכים שונות, ושהיא לפעמים גורמת לקשיי שמיעה אך לשינויים במבנה הפנים. בשאלה לא הופיע יחס של שונות, ואילו בתשובה הזו כן יש יחס זה. כמו כן, בשאלה- הקשר בין המאפיינים השונים של תסמונת ויליאמס הוא קשר של הוספה (הבא לידי ביטוי באמצעות מילת הקישור "and"), ואילו בתשובה- הקשר בין מאפיינים הללו הוא קשר של ברירה (הבא לידי ביטוי באמצעות מילת הקישור "or"). התשובה נפסלת.

12. תשובה (1) נכונה.

במשפט המקורי נאמר: "פרחים מסחריים מושבחים למטרות גודל, צבע ואריכות ימים, על חשבון הניחוח". נשים לב לקשר הסיבה (המובע באמצעות מילת הקישור "for"), כלומר, הסיבה שהפרחים המסחריים מושבחים היא גודל, צבע ואריכות ימים טובים יותר. כמו כן, נשים לב למילה "על חשבון" ("at the expense of"), המביעה קשר של ניגוד, כלומר, ניחוח הפרחים המסחריים מוזנח בניגוד להשבחת הגודל, הצבע ואריכות הימים שלהם.

תשובה (1) נכונה. בתשובה נאמר שפרחים שמיועדים למכירה גדלים להיות גדולים, צבעוניים ומאריכי ימים, אך הם לא מאוד ריחניים. בשאלה באמת נאמר שהם מושבחים למטרות גודל, צבע ואריכות ימים, על חשבון הניחוח, כלומר שהם ככל הנראה לא מאוד ריחניים. התשובה מתאימה.

תשובה (2) אינה נכונה. בתשובה נאמר שגודל, צבע, אריכות ימים וניחוח הם תכונות שמגדלי פרחים מעריכים יותר מהכל. בשאלה, הקשר שבין הניחוח ויתר התכונות היה קשר של ניגוד, ואילו בתשובה הקשר הוא קשר של תוספת (המובע באמצעות מילת הקישור "and"), כלומר זהו שינוי קשר, הנחשב לשינוי מידע. התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. בתשובה נאמר שהפרחים המסחריים הכי יקרים הם גדולים, צבעוניים ובעלי ניחוח מאריך ימים. בשאלה לא הופיעה נחרצות, ואילו בתשובה כן מופיעה נחרצות ("the most expensive"). זה נחשב לתוספת מידע, והתשובה נפסלת.

תשובה (4) אינה נכונה. בתשובה נאמר שמגדלי פרחים מסחריים איפשרו קניית פרחים לא יקרים בעלי גודל, צבע, אריכות ימים וניחוח טובים. בשאלה, הקשר שבין הניחוח ויתר התכונות היה קשר של ניגוד, ואילו בתשובה הקשר הוא קשר של תוספת (המובע באמצעות מילת הקישור "and"), כלומר זהו שינוי קשר, הנחשב לשינוי מידע. התשובה נפסלת.

13. תשובה (2) נכונה.

זוהי שאלה ממוקדת לגבי המילה "mammoth" המופיעה בשורה 3. אנו נשאלים לאיזו מהמילים שבתשובות המילה "mammoth" הכי קרובה במשמעות. לשם כך נקרא מתחילת הקטע עד המשפט בו המילה מופיעה, ונסה להבין מתוך ההקשר שבו היא נאמרה את משמעותה. מדובר בתחילת הקטע על אבנים ענקיות, ועל כך שהן יוצרות מעגל. לאחר מכן, מצוין שמבקרים באתר הזה תהו איך אבנים אלו מוקמו שם. המילה "mammoth" מתארת את האבנים הללו, ומכך שהמבקרים לא הבינו איך הן מוקמו שם, אנחנו מבינים שמדובר במילה שמתארת את המימדים העצומים של האבנים. נחפש בתשובות מילה שמביעה רעיון דומה. תשובה (2) מתאימה.

תשובה (1) אינה נכונה. משמעות המילה "mysterious" היא מסתורי.

תשובה (2) נכונה. משמעות המילה "huge" היא ענק.

תשובה (3) אינה נכונה. משמעות המילה "prehistoric" היא פרה-היסטורי.

תשובה (4) אינה נכונה. משמעות המילה "circular" היא עגול.

14. תשובה (1) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** העוסקת בתחילת בניית הסטונהנג', המוזכרת בפסקה השנייה. אם כך, נקרא את הפסקה האמורה ונחפש נתון העוסק בתחילת בניית הסטונהנג'. נאמר בפסקה שארכיאולוגים חיפשו זמן רב אחר רמזים למקור האתר. בהמשך נאמר שפריטים שונים שנמצאו מצביעים על כך שאנשים החלו לבנות את הסטונהנג' לפני כמעט 5,000 שנה, במהלך תקופת האבן המאוחרת (the Late Stone Age).

תשובה (1) נכונה. תחילת הבנייה אכן החלה בתקופת האבן המאוחרת.

תשובה (2) אינה נכונה. בניית הסטונהנג' הסתיימה בשנת 1,600 לפני הספירה, אך החלה הרבה לפני.

תשובה (3) אינה נכונה. בניית הסטונהנג' נמשכה במשך 1,500 שנה, אך החלה לפני 5,000 שנה.

תשובה (4) אינה נכונה. בניית הסטונהנג' החלה במהלך תקופת האבן המאוחרת, ולא אחריה.

15. תשובה (2) נכונה.

זוהי שאלה **כללית** העוסקת ברעיון המרכזי של הפסקה האחרונה. נקרא את הפסקה ונסה לחלץ ממנה את הרעיון העיקרי. בנוסף, נוכל להיעזר בפסילת תשובות המהוות רעיונות ספציפיים מידי שהוזכרו בפסקה. בפסקה מתוארים שימושים שונים לסטונהנג' בימי קדם, ממקום פולחן בו ערכו טקסים דתיים וקברו את המתים ועד ללוח שנה ענק.

תשובה (1) אינה נכונה. אופן בניית הסטונהנג' הוזכר בפסקה השניה.

תשובה (2) נכונה. בפסקה האחרונה אכן ראינו שצויינו השימושים השונים של הסטונהנג'.

תשובה (3) אינה נכונה. התושבים שגרו באיזור אמנם מוזכרים בפסקה, אך הם אינם מהווים את הרעיון המרכזי שלה. הם מוזכרים בתור מי שהשתמשו בסטונהנג' כלוח שנה ענק.

תשובה (4) אינה נכונה. קבורת המתים אמנם מוזכרת בפסקה, אך אינה מהווה את הרעיון המרכזי שלה, אלא מובאת כדוגמה בלבד לשימוש בסטונהנג' כאתר פולחן.

16. תשובה (1) נכונה.

זוהי שאלה ממוקדת העוסקת בארוע כלשהו שמתרחש ביום הראשון של האביב בסטונהנג', ואשר מוזכר בפסקה האחרונה.

תשובה (1) נכונה. בשורות 19-20 מוזכר שביום הראשון של האביב (אשר נקרא "vernal equinox") קרני השמש זרחו על אבן ספציפית. התשובה מתאימה.

תשובה (2) אינה נכונה. אמנם בפסקה מזכירים טקסים דתיים שהתרחשו בסטונהנג', אך רק כדוגמה לשימושים השונים של המקום, ושלאו דווקא התרחשו ביום הראשון של האביב. התשובה נפסלת.

תשובה (3) אינה נכונה. אמנם בפסקה מצוין שחקלאים שתלו את גידוליהם, אך לאו דווקא ביום הראשון של האביב. הם השתמשו בסטונהנג' כלוח שנה בכללי כדי לתזמן את שתילת הגידולים, לאורך כל השנה. התשובה נפסלת.

תשובה (4) אינה נכונה. בפסקה כן מצויין ארוע שהתרחש ביום הראשון של האביב בסטונהנג' (זריחת קרני השמש על אבן ספציפית), משמע שהמומחים יודעים מה התרחש שם. התשובה נפסלת.

17. תשובה (4) נכונה.

זוהי שאלה כללית לגבי כותרת מתאימה לקטע. מכיוון שקראנו חלקים נרחבים מהקטע כדי לענות על השאלות הקודמות, ננסה להיעזר בידוע לנו כדי לענות על שאלה זו מבלי לחזור אל הקטע. ניזכר ברעיונות המרכזיים של הפסקאות בקטע:

הפסקה הראשונה עסקה בהצגת הסטונהנג' וכן בהצגת שתי התהיות המרכזיות בקשר לאתר הזה: איך הצליחו להקים אותו ולמה.

הפסקה השנייה עסקה בתיאור מבנה הסטונהנג' וכן בתאוריות שונות לגבי איך הוא נבנה ובייחוד לגבי איך הובאו אבניו הגדולות למקום.

הפסקה השלישית עסקה בשימושים השונים של הסטונהנג' בימי קדם.

תשובה (1) אינה נכונה. הכותרת "לוח השנה הראשון: הסטונהנג'" אינה יכולה להתאים לקטע, שכן הוא עוסק הן בצורת הבנייה של האתר והן במטרותיו השונות, ולא רק במטרותיו השונות (שאחת מהן הייתה לוח שנה עתיק).

תשובה (2) אינה נכונה. הכותרת "הסטונהנג' וחקלאות פרה-היסטורית" אינה יכולה להתאים לקטע, שכן בעוד שהקטע כן עוסק בסטונהנג', חקלאות פרה-היסטורית מוזכרת בקטע כדוגמה לאחת ממטרות האתר.

תשובה (3) אינה נכונה. הכותרת "טקסים דתיים בסטונהנג'" אינה יכולה להתאים לקטע, שכן הוא עוסק הן בצורת הבנייה של האתר והן במטרותיו השונות, ולא רק במטרותיו השונות (שאחת מהן הייתה קיום טקסים דתיים).

תשובה (4) נכונה. הכותרת "הסטונהנג': מונומנט בן 5,000 שנה" יכולה להתאים לרעיונות המרכזיים שהוצגו בקטע, שכן הקטע עונה על סוגיות שונות לגבי הסטונהנג'.

18. תשובה (3) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** לגבי סוגיה שרוב האנשים לא מסכימים עליה ואשר מוצגת בפסקה הראשונה. נקרא את הפסקה ונסה להבין באיזו סוגייה קיים חוסר הסכמה. הקטע מתחיל ממשפט שאלה: האם במערכת המשפט הפלילית בארצות הברית קיים יחס שווה לגברים ולנשים? בהמשך מצוין שרוב האנשים מסכימים שלא, אך הם לא מסכימים על למה. כלומר קיימת הסכמה שיש חוסר שיוויון, והאי-הסכמה היא לגבי הסיבה לחוסר השיוויון.

תשובה (1) אינה נכונה. האי-הסכמה המוזכרת בקטע היא לא לגבי האם זה הוגן להתייחס בצורה שונה לגברים ולנשים, אלא לגבי למה יש יחס שונה במערכת המשפט הפלילית.

תשובה (2) אינה נכונה. ראינו שלגבי האם קיים יחס שווה בין גברים ונשים במערכת המשפט הפלילית קיימת הסכמה בקרב רוב האנשים (שאינן שיוויון).

תשובה (3) נכונה. האי-הסכמה שמוזכרת בפסקה הראשונה אכן עוסקת בסיבה לחוסר השיוויון שבין המינים במערכת המשפט הפלילית.

תשובה (4) אינה נכונה. בפסקה הראשונה לא נאמר כלל שלנשים יש נטייה גדולה יותר לבצע סוגי פשע מסויימים, ובייחוד לא הוזכרה דילמה לגבי הסיבה לכך.

19. תשובה (2) נכונה.

זוהי שאלה **ממוקדת** העוסקת במידע לגבי מספר אנליסטים (מנתחים) אשר מוצגים בפסקה השנייה. נקרא את הפסקה ונחפש התייחסות למנתחים אלו. בשורה 4 מוזכרים מספר אנליסטים הטוענים דבר מה. נקרא בעיון מנקודה זו, במטרה להבין מה אנחנו יכולים ללמוד עליהם. לטענתם, במערכת המשפט קיימת הטייה לטובת נשים. לגירסתם, במערכת המשפט, בדומה לחברה כולה, נוטים להתחייס לנשים כחפות מפשע. מסיבה זו, עברייניות מקבלות יחס פחות נוקשה מעבריינים.

תשובה (1) אינה נכונה. בפסקה השנייה מצוין שהמנתחים טוענים כי במערכת המשפט קיימת דעה קדומה התומכת בנשים, ולכן אין הם מתעלמים מדעה קדומה זו, אלא מכירים בה. זהו שינוי מידע, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (2) נכונה. בפסקה השנייה מצויין שהמנתחים אכן גורסים כי פושעות מקבלות יחס מקל יותר ("more leniently") מפושעים. התשובה מתאימה.

תשובה (3) אינה נכונה. בפסקה השנייה אמנם צויין שהמנתחים חשים כי קיים יחס מקל לנשים במערכת המשפט, אך לא צויין כלל האם לדעתם המערכת גם אינה מוסתת נגד הנשים. זוהי הסקת מסקנה, שהיא תוספת מידע ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (4) אינה נכונה. בפסקה השנייה לא צויינה דעתם של המנתחים לגבי היחס המקל כלפי הפושעות. זוהי הסקת מסקנה הנחשבת לתוספת מידע, ולכן התשובה נפסלת.

20. תשובה (1) נכונה.

זו שאלה ממוקדת לגבי המילה "concede" המופיעה בשורה 10. אנו נשאלים מהי משמעות המילה. לשם כך נקרא את המשפט המכיל את המילה וננסה להבין את משמעות המילה מתוך ההקשר. בסיום הפסקה הקודמת נאמר שפמיניסטיות אף פעם לא מתלוננות על היחס המקל לפושעות ולעברייניות במערכת המשפט הפלילית, ואף נוטות להעלים עין ממקרים כאלה. בהמשך נאמר שחלק מהנשים כן עושות משהו ("do concede") ובחלקו השני של המשפט מצויין פעם נוספת שנשים מקבלות יחס מקל יותר לפעמים. בהמשך נאמר שלמרות זאת, הן טוענות שהיחס המקל אינו בהכרח דבר טוב. עצם זה שהן אומרות שהיחס המקל הוא אינו דבר חיובי, מראה שהפמיניסטיות האלה, בניגוד לאלו שהוזכרו בפסקה הקודמת, כן מכירות ביחס המקל. נחפש תשובה שמשמעותה דומה ל"מכירות".

תשובה (1) נכונה. משמעות המילה "admit" היא להודות ב-.

תשובה (2) אינה נכונה. משמעות המילה "disagree" היא לא להסכים.

תשובה (3) אינה נכונה. משמעות המילה "overlook" היא להעלים עין.

תשובה (4) אינה נכונה. משמעות המילה "expect" היא לצפות.

21. תשובה (3) נכונה.

זוהי שאלה ממוקדת העוסקת במידע העוסק במחקרים סטטיסטיים המוזכרים בשורה 19. נקרא את השורה הרלוונטית, ונראה מה אנו יכולים להסיק על המחקרים הללו. בשורה 19 נאמר ששני הצדדים העלו מחקרים סטטיסטיים אשר תמכו בעמדותיהם. נוכל לראות כי בכל התשובות בשאלה ישנה התייחסות לעמדות של "Young" ושל "Kaminer". לכן, נחזור אחורה בטקסט ונקרא מהי עמדה של כל אחת מהן. קטי יאנג מוזכרת בפסקה השנייה, שם היא טוענת כי עברייניות מקבלות יחס מקל יותר מעבריינים. בהמשך, בפסקה השלישית, מוזכרת וונדי קמינר, אשר טוענת כי נשים אלימות נחשבות ללא טבעיות ולמפלצתיות. היא גם טוענת שנשים שמבצעות פשעים אלימים מקבלות יחס נוקשה יותר מגברים. נחפש בתשובות תשובה שנאמר בה שהמחקרים הסטטיסטיים תומכים בשתי העמדות הללו.

תשובה (1) אינה נכונה. בקטע נאמר שהמחקרים הסטטיסטיים תמכו בשתי העמדות, ולא בעמדתה של יאנג.

תשובה (2) אינה נכונה. בקטע נאמר שהמחקרים הסטטיסטיים תמכו בשתי העמדות, ולא רק בעמדתה של קמינר.

תשובה (3) נכונה. בקטע אכן נאמר שהמחקרים הסטטיסטיים תמכו בשתי העמדות.

תשובה (4) אינה נכונה. בקטע נאמר שהמחקרים הסטטיסטיים תמכו בשתי העמדות, ולא שלל את שתיהן.

22. תשובה (3) נכונה.

זוהי שאלה **כללית** לגבי כותרת מתאימה לקטע. מכיוון שקראנו חלקים נרחבים מהקטע כדי לענות על השאלות הקודמות, ננסה להיעזר בידוע לנו כדי לענות על שאלה זו מבלי לחזור אל הקטע. ניזכר ברעיונות המרכזיים של הפסקאות בקטע:

מהפסקה הראשונה עולה כי אנשים רבים חשים כי קיים חוסר שיוויון בין היחס לנשים והיחס לגברים במערכת המשפט הפלילית, אך אין הסכמה לגבי הסיבה לכך.

מהפסקה השנייה עולה כי קיים יחס מקל יותר כלפי פושעות וכלפי עברייניות במערכת המשפט הפלילית (לעומת פושעים ועבריינים).

הפסקה השלישית מציגה את החסרונות של היחס המקל כלפי הפושעות במערכת המשפט, חסרונות אשר פוגעים בעיקר בנשים.

הפסקה הרביעית מציגה מחקרים סטטיסטיים אשר מגבים את הטענות שעלו הן בפסקה השנייה והן בפסקה השלישית.

תשובה (1) אינה נכונה. הכותרת "נלחמים למען ההוגנות: קטי יאנג ורשת חירות הנשים" אינה מתאימה, שכן היא מתמקדת רק בעמדתן של קטי יאנג ושל רשת חירות הנשים שהיא בראשה, עמדה אשר צויינה רק בפסקה השנייה.

תשובה (2) אינה נכונה. הכותרת "חירות מפחידה- המחקר של וונדי קמינר על מערכת המשפט האמריקאית" אינה מתאימה, שכן היא מתמקדת רק בעמדתה של וונדי קמינר, עמדה אשר צויינה רק בפסקה השלישית.

תשובה (3) נכונה. הכותרת "מערכת המשפט של ארצות הברית: האם היחס שלה לנשים הוא מחמיר או מקל?" מתאימה לקטע. זאת, כיוון שהיא מציגה את הדילמה לגבי האם היחס לנשים במערכת המשפט האמריקאית מקל עליהן (כפי שקטי יאנג טוענת) או לחלופין, מחמיר עימן (כפי שוונדי קמינר טוענת), כפי שתואר בטקסט.

תשובה (4) אינה נכונה. הכותרת "נשים אשר מבצעות פשעים: לא טבעיות ומפלצתיות" אינה מתאימה, שכן אמנם צויין בקטע שנשים אלימות נחשבות ללא טבעיות ולמפלצתיות (שורות 16-17), אך זה נאמר בהקשר של עמדתה של וונדי קמינר, כלומר זו רק אחת העמדות המוצגות בקטע.